



עשרות מכוניות פיאט "אונו" 89 בהגרלת חיש גד "אונו" יותר מ-750,000 פרטים כספיים

Uno Sting

תיכוניסטים מפחרים מהאינתיפאדה לחיות באושר

קוראים לה

והיא זמרת

רוני,

נוסח משרד הרתות. מתכון

אהבת קצין דרס.ס. ליהוריה

bereit.





כדאי לקנות במשביר לצרכן



שיטת הקילוויטין® מהפכנית. להרזיה ולפירוק השומנים.



101

ביסקוויט החרזיה הכפול (במילוי שוקולד שוויצרי טעיט) לטיוע בהלין המטח חשומנים
וחעוקת החושה שובע.
- במוטות לפירוק השומנים - עם
המציות טבעיות מיוחדות להרזיה.
- משקח עשיר במינדלים וויטמינים לעכוב ססינת הסתמימות חרח
פרוק המטלה מהטף.
- מבטיחלן הוצאות מרחימות.
בזמן קצר - ולחסיד. שיטת הקילוויטין® בביתך!

שירות מיוחד להְרזיה מיידית עומר לרשותך - טלפונית -בכל יום. צלצל ותכנית ההרזיח והמסת עם כל מרביבי טיטת הקילוויטין ® 02-225784, 202-225; 07-225784. גם בלילות ובשבתות.

(3)



תוית בינלאומית

חברת מנהטן מציעה לך מגוון רחב של מוצרי אופנה לגברים. בנוסף לחולצות הקלאסיות. המפורסמות בטיבן, תמצא עתה גם חולצות ספורטיביות, מכנסיים, טוודרים וז'קטים; כולם באיכות חידועה של מנהטן.

מנהטן - להשיג ברשתות: פולגת, גולף, משביר לצרכן, כלבו שלום ובחגויות המובחרות.

LONDON

NEW YORK

PARIS

אהבת קצין ה־0.0. ליהודיה צחק בן־חוריו

שיול: חררים פרטיים בגליל נילי פרידלנדר

מטרופוליס יהודית חטר

שיפודים 41 מאיר עוזיאל

מעריב לילרים 46

בשער: רוני, זמרה. חיא כחבה, הבעל חפיק, החברים ניגנו, הקליט תבכורה בדרך (כתבה בעמוד 34. צילום: שמואל רחמני).

> עורך: עמי דור־און סגנית עורך: דניאלה בוקשטין סגנית עורך: אורית הראל עודך גרפי: יורם נאמן מעצבות: אורלי אנשל, נטע גרינשפן מודעות: אורי דגן



י"ט בתשרי, תשמ"ט 30.9.1988 1988 🗘 בל הזכויות שמורות ל"מעריב"

This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

הם מפחרים מהאינתיפארה עמוס לבכ

מתכון לאושר בנוסח משרד הרתות מיכל קפרא ואבי מורגנשטרן

אליפלט, קווים לדמותו יהונתן גפן

הכל בגלל האהבה שרות "מעריב"

שטח פרטי: ח"כ יאיר צבן נורית כרצקי

הלו, זה טלוויזיהז אילנה כאום

קוראים לה רוני סל פרי

חיים ואוהבים תמר אבידר

אסטרולוגיה **44** רות אלי



רתי בכר, חלק מתופעה. זמרת שום כומבת אח

שוריה. עמוד 34

בָּס מאידטון,

יתודיה מניו־יורק. מלכת־יופי לשעבר,

פוליטיקאית. סיפור של



ואתותת שושנה. שהי באשוויץ.

ציפורה ציטרון

# הם מפחדים מהאינתיפאדה מאת עמוס לבב



פעם לא הייתי מעורב באלימות".

"פצצת השטחים" לא פסחה גם על בני הנוער. המכון הישראלי למחקרים צבאיים עולחקר, המקיף ביותר מסוגו, ומצא: 70-40 אחוז מהתלמידים מוטרדים וחוששים מההתקוממות. 74 אחוז בבתי־הספר המקצועיים והדתיים הצהירו: "אנחנו שונאים ערבים". מורים בחים מצאו: נוצר זעם כלפי הערבים; העמדות הוקצנו, בעיקר ימינה: גבר החשש מפני מלחמת אזרחים; יש הכרה בצורך למצוא פתרון מהיר לסכסוך. המצב שונה אצל שנילם בהתנחלות עפרה. הללו אינם חשים בלבול ומבוכה. שום דבר לא בוער להם.

ג'נין, דיברנו עם אנשים".

תומר: אני מאמין שייצא לי לעשות את זה חוץ מעמיר ותומר, שהשקפותיהם נוגרות, רוו כן. בגן לימדו אותי שהאום שווה לכולם. בצכא, אני כבר עושה לעצמי סימולציות בעניין הזה. האחרים לא ביקרו בשנים האחרונות בשטחים. הם . קשה לי להתמודד עם התמונות שעולות בסימולציה, אומרים ש'הריאלי" הוא בית־ספר מלוראליסטי, אבל המסקנה שלי היא שאני כן אעשה את זה, אם סובלני, אכל אינו מחנך ואינו נותן תשוכות.

אררש. שני ערכים מתנגשים אצלי: אחד - השרות "אני חושבת שבית ספר צריך קודם כל לתת את בצבא, שהוא חשוב לי, והשני - הצר ההומניטרי. התומר", אומרת מקי וולף, מחנכת כיתה י"א ומורה להיסטוריה ואזרוזית. "הפיכת הנוער לציוני לא תיעשה לבלי קשר לערכי. אני מרגיש שאני מתמרך נגד אעשה את זה, זארגיש מהורבן". היסטוריה ואזרוזית הפקידם של המורים להיסטוריה הוא עמר: "לי לא תוזיה שם בעיה להענות לפקורה, בעזרת סיממאות. תפקידם של המורים להיסטוריה הוא בשינה מסכים להם. כמו הציות לשרת אלא אם כן תוויה בלתי הנקית בעליל, מלחמה - כמו

צחקים. חבר'ה נחמרים. רו: "אני דווקא חושכ על

"למשל, הוק וציות לחוק". יש לך בעיה עם הנושא חוח? היום זה לא כל כך מתאים לי". SEASTE 'S

רו: 'חצי שנה של פתאום'. כלומר, ערבי שווה מחור. בפני החיק? תומר גולדשטיין: "אחרי הבגרות קציי אחריכן טיול ואחריכן צבא".

שרון שחר: "בחינות, קצת כיף בחופש, צבא". רו ספקטורו "אין שום רבר שחכי חשוב לי היום. בחופש אני רוצה לטייל באמריקה". אפרת וייברט: יטיול לאנגליון עד כה – אינתיפאדה יול על מה אתם מרברים בימים אלה, רבותי

"מרכלים".

ישראל, עוררה מבוכה, הגבירה את החשש מפבי

הריאלי בחיפה ומבית הספר בעפרה, התנחלות ליד יוו היתה אחת ההפתעות הגדולות של מושרנו", רמאללה: שאלנו שאלות כמעט זהות, לא מדעיות,

אינתיפארה עשתה להם משהו, לכני הנוער. האינתיפארה על תלמיריהם, בעיקר בשביעיות עמיר פינק, אז תלמיר שמינית, מה שהיה עד כה בגדר השערה נהסך היום ובשמיניות ואלה המימצאים: נוצר זעם כלפי הערכים, "מבחנים וצכא, זה מה שאקטואלי היום". לוודאות, עם פרסומו של מהשר - הרחב ביותר העמדות הוסצנו ובשיפר ימינה. האינתומערה מודי מסוגו – על עמרות הנערים. חוקרי המכון לתלמידים להכין מושנים, תגבירה את העניין בערכיי הישראלי למחקרים צבאיים מצאו, כי 74% מתלמידי בתי־הספר המקצועיים והדתיים ו־12% מתלמידי מלחמת אזרחים ואת תחושת הדחיפות בצורך למצוא התיכון בקיבוצים שונאים ערבים. 70%-40% פתרון מהיר לסכסור. מהתלמידים, בכל המיגזרים, מוטרדים ואף נפחרים באחרונה יצאנו לפגוש תלמידים מביתיהספר מהאינתיפארה.

מורח ד"ד ראובן גל, מנחל המכון. אך היה מי שלא ניסינו לתהות וחורגו תוהים, אכל עם אותה מסקנה: הצעירים? הופתע, מורי בית הספר וחריאלי בחיפה, כבר לפני האינתיפארה עשתה משתו לבני הנוער בארץ. ארבעה חודשים הם ברסו ביוזמתם את השפעת מה עובר לבם ביאש בימים אלח?

The state of the s

עצום, מפני שדרד העובדות יוכל הנוער לגכש את מתגרה בעמיר: "תראו, תראו את פינק. תראו מה עמרותיו. צריך להקריש ל'תולדות הציונות' הרבה זמן האינתיפארה עשתה לו. הוא נכנס למין מיגננה ומחשכה", היא מדגישה ומעלה טענות קשות נגר משרד התינוך, "שלא מייחם לנושא הזה חשיבות מספקת". "מתמטיקה מקבלת חמש נקורות לבגרות, ביולוגיה חמש, תולדות הציונות – רק אחת. וכמות השעות היא בהתאם. נותר לנו מעט זמן לדיון פתרון ואגיכל כך מבולבלת".

> יא חושבת שבית־הספר צריך לאפשר לתלמידים להתכטא, להרגיל אותם לכך שזכותו של כל אחד לחשוב ולהרגיש כפי שהוא מוצא לנכון, והעיקר: "האמת אינה נחלתו הבלעדית של כל צד".

המורים כבית-הספר הריאלי חשים חופשיים לחלוטין להביע את עמרותיהם הפוליטיות. "יותר מרי תוסשיים", אומר התלמיד עמיר פינק ומוסיף באותה נשימה: "עד כדי עבריינות". את אברהם מלמד, מחגך כיתה י"ב ומורה להיסטוריה ואזרחות, מדעי המרינה ופילוסופיה, ההערה האחרונה של תלמירו אפילו לא מספיצה. "המורים להיסטוריה הם מה שנקרא במרכאות כפולות שמאלנים", הוא אומר בשקט.



רז ספקטור:

חובתו, ולא רק זכותו, של מורה להביע את דעותיו. וה גם הוגן יותר. גם משרד החינוך נותן לכך לגיטימציה. השאלה אינה אם עושים את זה, אלא איך עושים את זה. סתימת פיות היא תהליך לא חינוכי".

עמיר: "אבל מורה להיסטוריה אמר בכיתה שחוק

השבות הוא הוק מגוחך".

"זו התכפאות אומללה. אכל הריוו בת לגיסימי". משיכה לו עליזה ליידנר, מחנכת י"ב ומורה לחיסטוריה ואורחות. דומה שכגורלם של המורים לחיסטוריה והמחנכים נפל לעמוד כפרץ התהיות והבילבול שחביאה עמה האינתיפארה.

עמיר: "אבל רוב גני הנוער מגיעים היום לשמינית עם השאלה – האם יש לגו זכות על הארץ

אכרהם מלמר: "אנחנו מלמרים את תקופת בית שני. אינני זוכר שתלמירים עשו אי פעם אקטואליזציה כזר של התקופה ההיא, כמר כימים אלה". עליוה: "לפני חמש שנים, כאשר עשיתי השוואה אמרו עלי שאני 'מצפן".

מסי: "אני כער השמעת רעות, וכגלוי, אך לא צריכים לחפור את השיעור לבמה פוליטית. למשל. החלטנו לא לערוך בבית-ספרנו כחירות גסיוניות. אסט ההצבעה אינו תורם. הוויכוח והריון תורמים הרבה

הוויכוחים בכיתות מגיעים לטונים גכוהים. עליזה אומרת שהיא תוששת מנער בן 18 שרעותיו מגובשות. היא חושבת שתפקירו של המורה לשאול, אפילן לכלבל. "מותר לכלבל כגיל הזה", היא אומרת. "בית הספר צריך לשאול שאלות".

הוויכוח מתלהט. עמיר אומר שציונות היא ההכרה שכל העם היתודי צריך להמצא כארץ ישראל. השייכת כולה לעם היהורי. המורח עליזה מתריסה בגדו: "אז אם אני חושבת שצריך להחזיר שטחים אינני ציונית"ו

מקי שוענת לעומתם, כי הנוער לא יהפוד לציוני בעזרה בסיסמאות. "כאן תפקידם של המורים

קיפורית כוו".

שרון אומרת שהאינתיפארה עשתה לה דכרים אחרים. "המעורבות שלי גדלה, האיכפתיות, הצודך להגיד משהו. הרי אי אפשר להמשיך כך. צריך למצוא

רו: "התחושה שלי, למרכה הצער, אינה פוליטית. אני לא יושב על הסקאלה הזו – להחויר או לא להחויר שטחים. התהיה שלי מתבטאת ככך, שמה שקורה כשטחים זו אכן־דרך. אצלי יש תחושה שהתרופפה

> דוא יותר גרוע מהם? "לא. הוא בריוק כמותם". וזה מפריע לדז

"לא, משום שהכרתי בכך מזמן. זוהי הנורמליזאציה של העם שלנו".

המכות? המעצרים ההמוניים. זה נורמאלי? רו: "אני לא מרוצה ממה שקורה, אבל זה קורה וקרה גם אצל עמים אחרים".

האמונה שעם ישראל שונה מעמים אחרים מבחינה

שקט רגעי משתרר בחרר, ואז זורסת מסי: "אני כו חשה כסתירה". רו בשלו: "התהליך הוא רע, אבל הוא הביא

התפכחות".

אכרהם מלמדו "אנחנו לא צריכים לצפות מעצמנו להיות טובים"ז

רו: "צריכים. אבל גם האנגלים צריכים לצפות מעצמם להיות טובים". מקי אומרת שאין ספק כי האינתיפארה הביאה למודעות רבה יותר אצל תֹלמידיה. נשאלות יותר שאלות, רוצים לדעת יותר עוברות. "הם מכינים שהנושא הערכי הוא בעיה קיומית שלנו".

וכח זכורים עושים בענייון? מקי: "פועלים. מדברים על אקטואליה, כל יום

עשר דקות. יש גם שעת מחנך. מדברים הרבה על האינתיפארו. התלמירים רוצים בכך מאור". אכרוזם מלמד מסכים עם מקי וולף. המצב מזכיר

לו את תקופת מלחמת לבנון. גם או סערו הרוחות. "מירת הערנות עולה ויורדת כהתאם לאירועים", הוא מנתח. "כשצה"ל יצא מלכנון, היתה תסופה די שקטה. עכשיו האווירה רחוסה, לדעתי אפילו יותר מאשר כימי לכנון. כל נשכח שגם העתיד האישי של השמיגיסטים כרוך בכך".



עמיר פינק: "מנסים להחדיר לכנון. זה לא

לנו שאנחנו כמו

עליוה ליירנר אומרת שששמה לב שיותר תלמידים פונים השנה לעתודה האקדמאית. ואברחם יהודים לערכים, במיוחד לא בינו לבין שכניו הקיובים מלמד מבחין כין התלמידים שהיו להם דעות מגובשות בשפחים. "תראה", הוא אומר. "אין לי שום יהם שלילי כאשר האינתיפארה פרצה, לבין אלה שהתלבטו כבר למי שגר בהולנר, אבל לערכי השכן... אני כל הומן או. "הראשונים הרצינו וגיבשו את עמדותיהם", הוא חושש שאפגע מאבנים או מבקבוקי תבערה. אני תשש קובע. "האתרים נעשו יותר מבולבלים. זוו ביפוי של גם למשפות, לחברים. אני חי היום יותר בזהירות. יק מצוקה. הם שואלים – עם מי אפשר לרברז מה אפשר לי יותר מודעות לסכנה". לעשותו מתו הפתרון"ו

קרושות. פעם, אם נעשה בכיתה נסיון להשוות בינינו "בגלל החדים". כשיוניים לצבא, הוא מבסיה, יחיד לבין דרום אפריקה, רצו לטרוף אותך. היום אתה יכול אותה. "האינתיפאדה לא עשתה לי הרבה", הוא אומר להיות גם ציוני טוב וגם לרון בפרצוף הלא יפה שלנו". בפשטות. "אני באופן עקרוני לא קורא עיתונים ולא עמירו "מנטים להחדיר לנוו אנחנו כמו לבנון,

להיסטוריה הוא עצום", היא שבה וטוענת, אבל רו כמו לבנון, כמו לבנון. זה לא ציוני. המורים יותר מיי חופשיים בהבעת דעותיהם". אפרת אומרת שכל העסק עושה לה מצב רוח רצ.

'אני מרגישה לא טוב', היא מורה. 'גדלתי על מיתוסים. פתאום, אהדתי הטבעית נתונה לצר השני. לרעתי, אם יהיה הסדר על שתי מדינות, זה יהיה נצחן השפויים. הבחירות הקרובות הן הכי גורליות, אכל אני די פסימית. אני חשה בחוסר אונים". שוב משתרר שקט כחרר, ורז שובר אותו לבמוף

"אני לא מדוכרך", הוא אומר כמעט בפליאה. "אני אמור להיות, אכל אני לא. אולי זו הרחקה".

עמיר חושב שכל הסיפור עצוב. הוא מסכים ש"עם ההנתנה הנוכחית, אנו צוערים לקראת עצמאה זו או אחרת של הפלשתינים. וזה מצער אותו. הא תושב שזה יהיה צער ראשוז להשמרת היהודים. אפתו מטיחה לעומתו: "הריעה שלך אינה ריאליסטית ולכסוף היא תהרום גם אותי". ולתוך השקט שמשתוד זורק רז בשמץ של קנאה וללא קינטור: "עם ישראל

של עמיר הרבה יותר בוטח מעם ישראל שלי". תומר מסכם: "היום, לאדם מוסדי ולשמאלגים יותר קשה לחיות כארץ. הדירדור תופס תאוצה האינתיפאדה רק חידרה את המצב. כמו בזכוכית מגדלת, אני רואה את המצב ברור ובגדול. ווה משחיד".

אפרת וייגרט: "אני מרגישה לא טוב. פתאום, אהרתי נתונה לצר השני".

את הפחד הזה, החשש והבילכול איתרה ד"ר עפרה מייולס, שעמדה בראש המחקר של המכון למחקרים צכאיים. הנתונים כולם הועכרו למשרך החינוך, שהמחקר בערך עליפי הזמנתו. ומי יודע, אולי בעתיד כבר יהיו יותר שעות היסטוריה וציונות בבתייהספר. בינתיים בודק המרען הראשי של המשרה ר"ר יוסף באשי, את המימצאים.

אצל התלמידים מעפרה לא תמצא בילבול. גם לא תהיות. לפחות לא על פני השפח. כן, מאשרים שם התלמידים (המורים לא רצו להתראייו), זה נכון שמשהו השתנה כחורשים האתרונים. יהונתן כונה, תלמיד ישיכת בני עקיבא "נתיב מאיר" בירושלים: "אין שינוי באורה החיים. לא נוסעים פחות. ברוך שעל דברים מסויימים התחלתי לחשוב יותר. דוגמאהו האמנתי יותר בדרקיום עם הערכים. היום אני רואה שזו טיסמא נחמרה. כתורשים האחרונים התחלתי לראות את השלום כחסר סיכור.

עד כדי כדי כן. להאמין, לקוות לשלום, וה נחמר. אכל ושנאה של הצד השני אלי לא תפחת, והפחר שיש אצלי מהתוצאות שלה – גם הוא לא יפחת. והפחד מוליד עוד שנאה, והיא מולידה עוד פחר. לא, אינני מאמין שנצא מהמעגל הזה".

יהונתן אינו מאמין שאי פעם תצמח אובה כין

רני חלמיש, תלמיד אכסטרני. יושב בעפרה עליוה: "נוצר גם תהליך של שחיפת פרות ומצהיר שאינו מאמין באלוחים. כיסה הוא עריין מכש

ריהוט שיודע לצמוח איתך.

חיום, אתה צרוך ריהוט שיודע לצמוח, ריהוט שמבין עסקים ויודע להתאים אתעצמו -עלות לצרכים הדינאמים של כל עסק, מפעל, מוסד או משרו

מערכות אם הן התשוכה חשלמח למשרד המודרני: שילוב מוצלח של עיצובחדיש

אום במחירום ללא תקדים! בוא לפגוש ולרכוש: החיטי צרעה – אולם תצוגה: חולון רח' הנפה 10, טל, 807806, 03-5591660.

חיום -לא תוכל לחשאר אדיש מול חקו חאיטלקי החדיש-

אום-רהיטי צרעה – כל תאפשרויות בחישג ידך

הנדשת אנוש מתקדמת, פונקציוטאליות וגמישות תכנונית וגימור מעולה; כלאלה נתנים ביד מערכת גמישה ומודולרית המעניקת אמשרויות רבות לצמיחה, להוספה ולשונויים, בחתאם לצרכים חדינאמיים של העסק.

ירושלים: "מיכאל": (בית ויסמן) דרך בית לחם 120, 724881, בארישבע: "פאר שיווק": קק"ל 29, 73584 120 057-73584

(רומשר בעמור:42).

לא תוכל להשאר אדיש

אום - רהיטי צרעה.

AMERICAL SIS THE AMERICAN ASSET TO

רהיטי צרעה

הריהוט הדינאמי מדבר

אוס – רהישי צרעה.

Bipeala 8

# אושוויץ. אהבת קצין ה. ס. לנערה היהודיה

הלנה ציטרון, יפהפיה בת 16, עברה באושווין "עבירת מוות" והקאפו אמרה לה: "זה יומך האחרון". אך היא לא מתה. קעין והים. ס. פרנץ וונץ התאהב בה, שלח לה פתכןי אהבה ונתן לה חבילות מוון שקיבל מאמו. לשיא העזתו הגיע בשחילץ את הלנה ואחותה מציפורני ד"ר מנגלה. הלנה, היום עיפורה שהורי, חושפת עתה את הטיפור. ב־1945 אמר וונץ לה ולאחותה: "אני מקווה שתעורו לי". ב־1972 ישב על ספסל הנאשמים. עיפורה, שנקראה להעיר: "היו לי רגשות אליו. אבל הוא עשה פשעים נוראים, העדתי נגדו".

מאת יצחק בן־חורין עילמו: שמואל רחמני וגרי אברמוביץ

ציפורה (מימין). אחותה שושנה (משמאל): "כשתפסתי מה קרה לילדיי ניסיתי לחנוק את אחותי". למטה – קטע מהמחוה על חשואה שכתבה בתה של שושנה.

שרות שנים ניסו אמה ורודתה של מיקי מרין לגונן עליה מפני עולם הזוועות. של אושוויץ, הטכוע כהן לנצח. חשבו שהצליחו. לא ידעו שליד מיטתה היא מצפינה את תמונת אחותה אכיבה, שניספתה לפני שהיא, מיקי, נולדה. והנה לפתע גילו אמא שושנה ודודה ציפורה שמיקי צללה למראות האימים, גילו שמיקי מכיימת מחזה העוסק בשואה, המועלה בפסטיוואל עכו לתיאטרון אתר.

מיקי מרין: "עד לאחרונה לא יכולתי לשמוע או לקרוא על השואה. עכשיו הדכרים מתחילים לצאת התצה. קראתי סיפור של שולמית הראכן 'ברמדומים' והיתה לי תתושה כי הוא נכתב ממש בשכילי. הרגשתי שאשתגע אם לא אכיים אותו".

בהשראת הסיפור הזה היא כתכה וביימה את המחזה "עיר האין־אור", עם קבוצת התיאטרון "אור־סתו" (יוצאי כית־הספר לתנועה ואמנות "הבוסתן" מנתניה) שהועלה השבוע לראשונה בפסטיוואל עכו. גיבורת המחזה היא אשה התיח כארץ ומרמיינת חזרה לעיר הולרתה מתקופת השואה.

מיקי: "בכמה קטעים במחזה אני רואה ממש לנגד עיני את אמי שושנה ורורתי ציפורה. וזו חווייה קשה. אני יושבת בחזרות וכוכה. קשה לקחת אנשים אחרים ולשים עליהם את הטראומת הפרטית שלך, את השק שלך. אני מעמיסה את הנטל על גכ שחקנים צעירים שהשואה רווקה מהם".

וכרי להכין כמקצת את הדרך הקשה שעברה מיקי עד שהחליטה לכתוב מחזה על השואה, ניתן את רשות הריבור לאמה ורורתה. 46 שנים עברו מאז אזתו יום נורא, כמרט 1942, כו יצאה נערה כת 16 (ציפורה, דורתה של מיקי) מביתה ככפר ליר ברטיסלכה, צ'כוסלובקיה. הוריה היו מיכאל ורבקה ציטרון. לציפורה היו שלוש אחיות ושלושה אתים. השלטונות הציעו עכודה לבנות כגיל 21-25 ודרשו מהמעוניינות להתייצב לבריקות רפואיות. ציפורה ציטרון, יפהפיה בעלת קול של ומיר, האמינה ועלתה לרכבת. היא הגיעה הישר לשער שעליו היה כתוב "העכורה משחררת" אתמ מאלף הנשים הצ'כיות הראשונות שהובאו למתנה ההשמרה אושורץ.

ציפורה (אז קראו לה הלנה) מספרת: "כימים הראשונים כמחנה היה לגו קשה לקלוט מה בעצם מתרחש. המעכר היה כל־כך קיצוני. המכות שהיכו אתנו, ההשמלה. גזוו את שיער ראשינו ולקדו מאתנו את הבגרים והתכשיטים. הבנו שהביאו אותנו לגיהנום, אבל עדין לא דיברנו על מוות. אחרי כמה ימים התחילו להוציא אותנו לעבודה בעיר אושוויץ שנפגעה בהפגזות. יצאנו כשלג ובגשם, רעכות וכלי לכוש

חמשך בעמוד הבא)

n vipesio

waezio 1

מיקי (למטה). האם והדודה ניסן לגונן עליה מפני הזכרונות. היא כתבה על זה מחזה – "עיר האין־אור".



הולם, לפנות הריסות בתים. 30-20 בחורות רעכות מצויידות במוטות ברזל הולמות בקירות בתים פגועים כדי למוטטם. בחורות ניסו לברוח וכלבי האס.אס. התנפלו עליהן. יום יום מתו כמה בנות. הבנו שרוצים

"אחרי כמה חורשים נראינו ככר כמו חיות, התייחסו אלינו כאל חיות והרגשנו כמו חיות. התחילו להגיע שמועות על תאי גאזים ומשרפות, שמכניסים לשם אנשים שלא יכולים לעבוד. היינו כהלם, כל בוקר עשו סלקציה. אלח שלא יכלו לעבור – נשלחו למוות. מצבי החמיר, לקיתי בטיפוס. היה לי ברור שתוד יוםדיומיים יוציאו אותי מהשורה, כשמצבי היה נואש סיפרו לי חברות בקבוצה על 'המטפתות הלבנות' – מאה בתורות שעוברות בצריף מוגן ותפקידן לאמוף ולסרר את הפצי אלח שנרצחו בחאי הגאוים, תמורת זאת הן מקבלות מזון ובגרים. בבוקר נתנה לי חברה בגדים של נחורה שהיתה חולה קשה. זה חיה הסוף

"את הטיפור הזה אף פעם לא סיפרתי. לקחתי את חבגרים שלה – בגר לכן, מטפחת ראש לכנה ונעליים לבנות. ניסיתי להציל את עצמי. הנעליים לא חתאימו ונאלצתי לצאת לעכורה עם קבקבי עץ. התגנכתי לשורה של 'המטפחות הלכנות'. היתה שם קאפו כשם ריטה, זונה גרמניה. כרוך לצריף היא הכחינה שאני נועלת קבקבי עץ וצרחה עלי 'זהו יומך האחרון'. חשבתי לעצמי אז מה? כינתיים ארוויה עוד יום כלי

"הגענו לאחר הצריסים ואת פנינו סירם סציז בשם פרנץ וונץ. ריטה סיפרה לו עלי. הוא נעץ בי מכט ואמר: 'ירוע לך שות יומך הראשון והאחרון'. הייתי אדישה לחלוטין. ניסיתי ולא הלך. אחריכך הודיעה הקאפו שלוונץ יש יום הולדת וצריך להכין לו מסיבת הפתעה. היא שאלה מי יורעת לשחק, לרקור או אז עריין לא הרגשתי בכך. לשיר. כמה בנות ידעו שאני שרת יפה והפצירו כי לשיר. לשירז בחיים לא. 'אבל אולי זה יציל אותנו. הנרצחים, הכה כי ריח כושם מוכר. הסתכלתי וראיתי אולי תצילי את עצמך', אמרו.

> אותו. הייתי בטוחה שהוא, אחותי ושלושת לקצין היס.ס. וונץ והוא פקד להניח ליד. ילדיה כבר אינם. לא, אני לא אשיר כדי לבדר קציו אם.אם. ביום הולדתו.

לאוזבי רישה והיא הכביסה אותי לרשימה שלה. אחת שלי".

# 

יום אחד כולם יגורו ככה, אחה יכול היום בנחניה

וו צער גדול קדימה,צעד קטן מהים

בנתניה הולך ומוקם ריבע מגירים יוקרתי - גני החוף הרובע מוקם על צוק המשקיף לים וכולל פי בנייון קימוח

פרוייקט זה מיוחד בתכנונו והוא עומד ברנזה אתת עם

הפרוייהט וכנה בשר' ניצה וברח' שלמה המלך מהלך צ'רקות ממרבו הקניוח ומלב העיר נחניה.

בנני החוף תוכל ליהנות מתגורים בטיר גדולה. ויחד עם זאת מהשקט והשלווה שלחיים מוזוץ לעיר דירות מרווחות מאוד ובנויות כסטנדרט גבוה הבניינים הנויועדים קאיכ לוס זחי בוללים וליטפוח ושעון שכת. 2 כיורים במטבח ומרפסח טוכה השרותים הקהילתיים לציבור הזתי בקרבת מקום

פרוייקטים יוקרחיים בנוש דו

חכק מהבניינים מיועד לאיכלים זתי ם בנינו לך בית, לא בניין



מדי פעם אירגן אירועים כדי שאשיר לחום, אמר: 'למה לא כאת מירז למה את מביישה אותי'ז שתקתי. הוא ביקש שאחבוש את יה סירכתי. לא רציתי לחבוש יר שכה הו יהורים. לא פחרתי, כי ידעתי שהוא אוהב אוהי, הג

משרד מכירות באתר: רח' עמנואל מול-פינת שלמה המלך נתניה טל': 053-331444 פתוח בימים א'-ה' 18.00 - 99.00 יום ו' 12.00 - 99.00

היים אברה לשכון בנין ופתוח בעימ

רחוב לילנבלום 27 תלאביב שלפוו: 03-664631

חברת הבויה של קבוצת ככל 03-5120387/8/9: פרא מרי: 120387/8/9

מיקי גודלה כמו נסיכה יקי וקבוצת תיאטרון התנועה "אור־סתנ", מספרים את סיפורן של האחיות ציטרון

במנטזיה פסטוראלית, בביטוי סוריאליסטי, תוך "הוא לא היה יכול להתקרב אלי. היה תוק שיש שימוש באלמנטים של מוסיקה, פנטומימה, ריקוד צערים מהאויב'. לנו היה אסור להתקרב אלידם וח ומשחק. סצינת חסיום: תיקיצת. בני המשמתה זרק אלי פתקים, שנאתי אותו למרות שהציל את ו". יושבים ליד חשולתן, עם עיתון הבוקר. ברדיו הייתי רואה את המדים שלו ומתפלצת. המדים, המדי נשמע יומן החדשות וברקע ממשיכים הזכרונות האלה, ואני רואה את עשן המשרפות מול העיניי רוחם להלום בראשת של האשת.

כיצר חביע את אתבתו?

נסגשתם כארבע עינים?

"זה היה כלתי אפשרי. הוא חי כין אנשי 0.0 נצי

ו היתה הפעם הראשונה שנכנסתי אליו. הז

שלף אקרת וכיוון אלי. 'תירה בי', אמרתי, המתובה

זו חיתה הפעם היהידה שדיברהם באיני

"כן. מיום ליום זה היה יותר ממוכן כשניה

"העבירו אותנו לעבור מול הכניסה למשרמה

לפני נסיעה לחופשה, הוא ביקש מריטה לארגן משו

פרירה, כדי שיוכל לשמוע אותי שרה. הוא העביר אל

מלים של שיר שאמו נהגה לשיר לו בילרותו".

שלי. או הוא הציל אותי, אבל כמה הוא לא הצילו ציפורה: "יש לי בעל אורוב, בת ובן ופלאים, "יום אחר הוא חזר מתופשה וזרק לי פתק, שם אבל הם חיים בעולם שלחם, לעולם חם לא יחיו כתב שנפרד מארוסתו. זה היה בינואר 1943, עשה שייבים לעולם שלנו: חם אמילו לא מקוגלים דורשים אחרי שהגעתי למחנה. יתכן שהוא נפרך משה לשמוע את חסיפור שלי. אתה רוארו, הם יושבים בגללי. הוא התחיל לראוג לי והעביר אלי חבילות 🕮 במטבח. גם מיקי בת אחותי לא מסוגלת. היא שקיבל מאמו – תפוזים, עוגות. החבילות הללו הניל כורחת ממני כל תחיים. מיקי חיא ההמשך שלי. את הכנות מרעב וממוות".

שושנה חזוה לישראל והתחתנה עם אדם בין אסירות. הוא פחר להתקרב אלי. בגלל מה שלפה

בשבילי קראו לי שם אסתר המלכה. אבל היו ל את מיקי חיא גידלח כמו נסיבת. שלחה בעיות, כי באו אלי בכל פעם שווגץ עולל משה יים אחד ריטה אמרה לי שוונק נפצע כיר ושאני צרים לחבוש אותו. על תקן של כאילו אתות היה מותר ל להכנים אותי למשרד שלו והוא החלים לנצל א חהורמנות. אמרתי שאני מסרבת. פתאום לא שחדה החברות התתננו שאלך, כי אם וונץ יכנס לאפוק הה ירים את כל הצריף. לבמוף החלטתי ללכת

ברירה. שרתי והרמעות ולגו לי מהעיניים. זה היה שיר שלמדתי מזונות גרמניות במוצה. השיר מצא הן בעיני וונץ והוא כיקש: 'אולי את יכולה לשיר את השיר הזח עוד פעם', שרתי, לאחר ארוחת הצהריים, הודיעה לי הקאפו שהמפקר החלים להשאיר אותי בקבוצת "המטפחות הלבנות". יחסו של הקצין אלי השתנה אר "אחרי כמה ימים, כעוד אני שקועה בקיפול בגרי

'בשבילך, הכל'. ככר לא התרגשנו משום רכר. הנאצים החדירו בח

הוא היה אחר הסריסטים הגוראים כאושוויץ, וארישות, דורכות על גוויות של חברות ופתאם ליה יים ווים אתר הסריססים הגוראים באושורץ, וארישות על בשרון השירה שלי הגיעה הוא התאהב כי ומאו שינה את יחסו גם לבנות בקבוצה אתר הופיע אלי אבי בחלום ואמר לי, 'מול יחיה ש" אך השמועה על כשרון השירה שלי הגיעה הוא התאהב כי ומאו שינה את יחסו גם לבנות בקבוצה

אני נולרתי שחקנית ותיא מגשימה את תחלום". שרויו לו כבר ילדים. אחריכן נולדו עוד שניים מייק ומיקי, על שם הסבא והסבתא שאינם. אותה לבית-ספר לכושה שמלות מלמלה, כפפות לבנות וכובע רחב שוליים, שלא תקבל חלילה מכתישמש. העמידה בביה פסנתר, בגיל תשע שלחת אותה ללמוד בלט אצל מיה ארבטובה. חשבת שתיא מרחיקה את הילדה מחזוועה ומגדלת בבית וסיכה. היא קבעה את הלבוש, אבל לא כבשה את חופש. היא פתחה לה פתח לעולם

חאמנות כדי לחרתיק אותה מחזוועה. ולא העלתה בדעתה שלווקא דרך עולם זה תגיע מיקי שלת ל"עיר האין־אור" – למחנה חמוות אושוויץ. רסרה, אחת דיקלמה ואו הגיע חורי. ידעתי שאין לי

שאלה הכגרים של אחותי גולרה וילריה. שמות האחיינים שלי היו רקומים על תרמיל. קיבלתי חלם. א רציתי לשיר. "לפני כן גיליתי במחנה את חיבקתי את חבילת הבגדים והתמוטטתי. יותר לא כשורקתי אליו פתק, היה מרים את הפתק תחש גיסי שלום גרינכרג, בעלה של אחותי הייתי מסוגלת לעבוד ושירוש הדבר היה דוצאה לחורג. הגדולה גולדה. הסתכנתי והגנבתי לו אוכל ירעתי שזה יקרה, אבל לא היה איכפת לי. הקאפו וסוודר. זו היתה הפעם האחרונה שראיתי צעקה, הלנצ'ה קומי, אך לא הגבתי. היא רצה לספר

קציו ורס.ם. התאחב בדי

היס.ס. גילו את היחס שלו כלפי. מבחינתם זו היתה בגידה. אך כי היה בטחון והתוואוני פתקים שיציל חכרות שלי שהיו בסכנת מוה. ת חולל נסים ונפלאות, היה מוציא אותן מהמרנספולה הוא היה עובר על ידי ולוחש 'אני אוהב אותן

למזון שלנו וכך טישטשו אותנו. היינו חלשת

# מתכון לאושבנוסח משרד הדתות



15 Hipegio

לא מססיקה לשנן בקולה הצווחני לעשרים הונות הנכוכים, שהם המלך והמלכה בערב התחונה עשים: המלכים והמלכות מביטים כרקת השפתיים בחשתוה קלה. "אתם המלך והמלכה, אתם המלך והמלכה, אש המלך והמלכה". טוב כטרר, שמענו.

אבי: פתאום צץ גם צלם. מטעם הפרוייפת כנראה. זקן פלוס כיפה. הטיפוס המזוקן מצלם נלי לבקש רשות. עכשיו מתווכחים עם מישהו מהמלון למה מכשיר הווידיאו לא בחרר. הצלם המשועמם ממות ושואל את אחר מאנשי המלון "כמה שוקל המכקיו שמקרין את הווידיאוז". ההוא מהמלון אפילו מ מסתוכב כדי לענות לו. "ושלא תשכחו שמישו מהמשפחה יאסוף את המתנות", מתריעה הרמים הצלם לא מאושר שמביאים מתנות. הוא תישב שהם רק צ'קים הולכים טוב. מתפתח דיאלוג בין הגלם למורתנו החסורה. מה כראי להביא לחתונה. צ'קא

מדריכתנו: גם מתנה זה ימה מאור. למעמש נותנים צ'ק קטן וזה מגוחך מאוד. עריף כבר להנאב

צלם: כן, אבל עדיף צ'ק מאשר סיפולוקס א מדריכתנו: היום כנו

לא נותנים סיפולוקם. אלי

סודיה־סטרים (חה חה תה).

22 תלמידים ותלמידוה

מוכנים ומזומנים לדעת

איך להתתתן בשמחה חד

אגב, הוויכוה בין:

הסיפולוקם לצ'ק נשא

פתוח. הצלם, אומר תודה

ונעלם. מי הואז מה הוא

עשה כאוז אף אחר לא

יורע. אולי זה מיסטר איקה

האנרגיה המתפרעת

ואני מכסים את פנינו. לו

רוצים להצטלם הצלם

מיבל: הצלם בעל

ומפורטסז

הכיתה ישוכה בשקט

עובדים לתשחק פנטומיתה. "אל תהיו כאלה ביישנים", אוולרת הרבנית. בטוף ולחרצה איזה זוג 'וולגיע לונרכז החדר. הרבנית אסכיאה להקל עליהם ואעניקה להם זכות דיבור. כשמגיע הרב כעבור שעה ורואה תה קורה הוא פוסל את השישה ותסחכל בפליאה ממסיק לצלם ולדכר אני.

על הרבנית. זו אנסה להצטרק.

קולט. עושה סיבוב, יפני נערכת בחרר הפיויוטרפיה. משום מה. עשרים זוגות מצלם מישהו אחר, וחופ מכנים לנו פלש, וחול "תקבעו מראש איפה אתם יושבים, שיהיה בחד

לכולם מי כאן חמלך והמלכה", היא מהידה. עד סעד אף אחר לא מיישיר מבט לשאר הנוכחים. (לווג): אין צורך לאחר יותר מחצי שעה עוד סעיף ו המיוערת שטחבה אותו סעיף: בערכ זה הנכם מלך ומלכה. כווראי אין מתאים למלך ומלכה שייכנסו לאולם מלוכלן אביו ואו נכנסת המדריכה. אשה דתיה. המושה מדריכתינו: "אם רואים שהאולם מלוכלך, חייבים

שייכנס לראש. אבינ מכשיר הווידאו סוף סוף מסורה יאוּסף חקיר הלכן שמתפקר כמסך מוקרנת התונה. הרג מנוך (רובושך בעמור 19)

מסך הטלוויויה זוג חרש. היא כלוגריגית, , הוא לא, וכיחר הם מתעקשים משום מה, הוא לא, וכיוור וום שונקש ב ברילוגים חסרי . לכטא את אהבתם ואושרם בדילוגים חסרי פשר ובמתיחה כלתי פוסקת של שרירי השפתיים. הזוג

הזה, שכיכב בתשריר שירות סלוויזיוני מטעם משרד הדתות, ססע ללא היסוס על מדרגות הרבנות כדי להשתחף בפרוייקט המיוחר – "לחיות ביחר". בשלושה שיעורים, טען התשריר המחוייך, ילמר אותך משרר הדתות לחיות ביחר. רק ראש בטטה יוותר על הפיתוי. שלא לדבר על הסקרנות. לא כל יום מציעה הרבגות משהו חינם. הציעה - לקחנו. עולה כסףיו

אבי: טלפונים סקרניים שהורמו לרכנות בתל־אביב ולעוד סניפים ברחבי המרכז, לא הועילו. בצידה השני של האפרכסת ענו טיסוסים עצבניים שלא ידעו כמה רכרים אמורים. חלפו שכועיים ובמודעות כבר החלו להופיע מספרי טלפון. "לחיות ביחר" יצא מהערפל. בטלפון ניסתה מישהי לשכנע בקול נעים שכראי מאור להגיע. "כולם יוצאים מרוצים והמיפגשים מאור עוזרים להם. לאט לאט נפתחים ומלבנים בעיות". נשמע כמו דינמיקה אופיינית של מפגשים חברתיים. אולי משהו בסגנון "האסט" או

ה"איי.אם". מי יודע. כדי לרעת בדיוק מה מסתתר מאחורי שלושת הפגישות, שבעורתן יוכל כל זוג ממוצע לעבור את חיי הנישואין כשלום, הגענו

לפגישות, כזוג שעומד כביכול להנשא בקרוב. פגישות שלאחריהן תוכלו לחופה מוכנים למשימה. וכשתאמר לה חגיגית "הרי את מקודשת לי" ותרסק לכל מצהלות המשפחה את הכום הנצחית, כבר תרע שנישואין זה לא גן ערן, אכל כ"לחיות כיחר" בטוחים שתהיה לך מספיק תחמושת איך להחזיר את החיים למסלול הנכון.

מיכל: כל יום שני, שמונה כערכ, בית מלון בתרימי, מיץ תפוזים מתרכיז, קפה דלוח. אכי טוען שהעוגות היו מחוקות מרי. פגישה ראשונה

של רגע לפני תתונה. אין הצאיות מיני, אין נעליים מדריכתנרבשבילי־הנישואין מחלקת רפים צהכים, 🕏 מלונדון, אין תספורות ניו־יורקיות. אין מוציניו עשרה סעיפים צהובים. זכרת צועק הנייר, אתם מדם פוציניו, משהו סולידי מאוד. גערות במכנסי ברמודה, הערב. סעיף ראשון: "לקבוע מראש את משם ישיבונם סנדלים מצועצעות עם חור אוורור קטן לכוהן. גכרים באולם". סעיף חשוב מאור. מדריכתינו כחייבה בחולצות כד מגוהצות, בתוך המכנסיים, כמוכן. תנועות בערמומיות ושולפת סיפור מהחיים: "זוג התחתן כאלה יריים של מכוכה. גם של רגליים. איך להניה אותן? בחולון, וכשגמרו את החופה רצו לשבת בשולה רגל על רגלז האור חזק, לא מוותר על פרטים. עין הכבור. אבל , אוי לבושה, האורחים תפסו להם אל נשית קטנונית קולטת, למשל, כיצד אחת הנערות המקום ולא רצו לקום. לווג הטרי לא חיה איפה לשבת. מקללת את הרגע שלא הורידה את השערות מרגליה

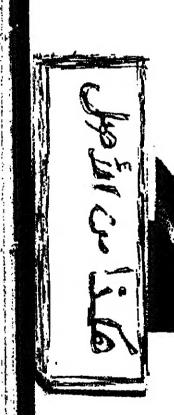
מקסימום מציצים. אחר הבחורים עומד ארטרטו (לכלה): כראי מאוד לשמור על לבוש לכן ונוה עוד לעסק הזה. רואים עליו.

במשקפיים. קול צייצני משהו. טון דיבור מחנך להודיע לבעל ומקום שינקה אותו בתחונה שלכם. א שמוטוה כחיוך מרתף. עוד רגע ואתה אומר בחגיגיות הוא לא רוצה תלכו לאולם אחר". חד וחלק אח "שלום כתה א". הנה המרריכה שתחשוף לפניך את הסעיפים האלה, אגב, קוראים לאט לאט ובקול ות

מיבלו יש לה שפתיים רקות דקות צבועות אדום אדום. כובע טרוג מחוטי רפייה, נעלי עקב, חיוך מאולץ חושך בבקשה". מקרינים קלמת. התמונה מטושסשה ואצבעות קטנות ודנדגניות. אבי הרחיק לכיתה א', מאור. גם הסאונד איום ונורא. כקושי שומעים מלה פי אבל האשה הזו מזכירה לי דווקא את כיתה ו'. לא משנה איזו מורה. היא ההתגלמות של טון מערכת

מומן לא הקרינה הפלוויויה אושר כזה: אחת בלוגדינית והמבר שלה ספצים בחרווה אל אונים אכוני אהבה קסומה. חשר של אורש של אשר אשר פרויקט שיסביד ליוגות פריים ציצד לחיות ביחד בלי להתפוצץ. אז הלכנו לפגישוו. היו שם דבנית ובעלה הרב, שבתקרה או לא גם תשיא ווגות. והמ הסבירו עו"לא יכה לחוז לרב ללכח בלי כלום. זו לא הרגשה נעימה. אתם מוציאים הדבה כסף, אז תוציאו עוד כתה שקלים, תה יש"? וווילקו עצות געשיות שילא כדאי להתחתן באולם וולוכלך" וש"צו"ך וגאוד להזהר שהאורחים לא יחפסו את השולחן של החתן־כלה"; ועצוח על ונהות החיים שהתונקדו בסיכור על בעל שרצה חואוס ואשתו הכינה לו עדשים ולהיפך: ועל בעל דעב שחוזר ולאוחר ואבוי לצרה – אין אוכל ואשתו ישנה. ואחריכך הסבירו כוצה חשוב שהסקס לא יהיה כמו מכונית משומשות. שגעוו. השכלנו ויצאנו מחוזקים וולעודדים אל העולם האפל.

מאת תיכל קפרא





## נפתחה דירת יוקרה לדוגמא

עכשיו אתה וכול לראות בעוניים מה זאת אומרת דירת יוקרה עם פארק משלך. בימים אלה נפתחה דירת יוקרה לדוגמא בל' הירוקה. ל' הירוקה ממוקמת בלב תכנית ל' והיא שכונת מיוקרה מיחידה בארץ עם פארק פרטי המשתרע על 7.5 דונם, שירשם בטאבו על שם חדיירים. הדירות בנויות בסטנדרט גבוה במיוחד ולהן מוזטראות פתוחות הנשקפות לפארק. לברוירתך דירות בנות 6.5.5 5.45 חדרים וכן דירות מנטהארו ורופלקס. בל' הירוקה השבו עד חפרט הארורון וחפרטים כולם כלולים במחיר. כן אווה נהנה בין תיתר - ממערכת מיווג

אויר מושלמת (ולא רק חכנת), חלונות מיוחדים עם פתיחה כפולה, בידוד טומי חיצוני ופנימי. דירת יוקרה עם פאר ק משלך חבל נות כל-כך, יעיל כל-כך יחיבור חשמלי וולת פאזי, חבנת למיכשור חשמלי בחדר האמבטיה, ועוד פרטים רבים שאתת יכול לבוא ולראות בדירת חיוקרת לדוגמא.

משרד מכירות באתר!

ל הירוקה-תבנית ל, רוז' אפטר פעת רוו'ם ה טל 585 11 585. שעות הפתיחה: בימים א'רו' בין 19:00-19:00 רצוף ביום ר' וערבי חג בין 20:13:00 בשבת בין 14:00-14:00 ובין 20:91-6:00 במוצאי הג בין 16:00-19:00 משרד מכירות ראשי: אהרון רובילשטין ובנין בע"ם רוו אחואן ביה קומה ה: טל 65 50 50 63 03 22 EE EE: ח

יהונתן גפן

# אליפלט, קווים לדמותו

"וחו זמר פעוט, גם תמור. אין ואשית לו וסוף והמשך, ויםרנוהו בלי דעת מדוע וכיצד, ובשל מח זה, ואיך".

הנה, ללא כל אזהרה מוקדמת, "אליפלט" ברריו, בגלי צה"ל כל הומן, או בכולם עם גימל וגימל עם כולם. מהמקום כו אני יושב איני רואה את מחוג התחנה, רק שומע את השיר הזה שזימום את ילדותי ודפק את בעורי.

אני לא יודע מה פתאום הם שמו את השיר הוה עכשיו. אחת כלילה. כחוץ צינה ראשונה של סתיו, ורק עכשיו אתה מתחיל ממש להירגע מחמסינים וחגים, מחבה לתורף שאחרי הכחירות, והסתיו קצר, קצר כמו תקותיך, ופתאום זה: ה"אליפלט" הזה. באחת בלילה זה לגיטימי לתת שיר שקט של אלתרמן וארגוב, לידיעת הנהגים, אכל אם תתחיל פה שרשרת שירי גבורה ומלחמה אני כבר ממש אתחיל לדאוג, כי זה אולי סימן לכוננות או מלחמה. הם הרי תמיד מתנפלים עלינו כחגים היהוריים העצוכים שלנו. וחשיר הזה כואב לי באוזנים, אבל אני לא מכבה את הרריו, אלא ניזרק לימים אחרים, ימי אליפלט:

> 'נומר נא את שיר אליפלט וגידה כולנו בקול: כאשר עוד חיה הוא רק ילד כנו היה הוא בישיגדא גדול".

אם לנסח זאת בפרוזה ברורה: כבר בתור ילד אליפלט לא היה הצלחה גרולה. הוריו לא כנו אותו לעורדיון או רופא. הם ירעו שהילד אריש, דיסלקטי, חסר חוטרשידוה, מניב משונה:

> "אם נוולים מידיו צעצוע, הוא נשאר כך בוהה ומחייך, מחיין מכלי לרעת מדוע, וכיצד, ובשביל מה נת, ואידז"

אתה לוקח ממנו משהו, ובמקום להיאבק אתך – הא כוהה. ואם זה לא מספיק, הוא גם רופק חיוך. הוא לא עושה עניין. הוא בסדר גמור, תודה. אליפלט, אכי המוטיוואציה של מלחמות האין-ברירה. ואיך שאני אהבתי את השיר הוה, ואת אליפלט, האבלה הזה. שמעתי את השיר לראשונה כשהייתי נער, ורציתי להיות חייל כדיוק כוה, כמו אליפלט. היום אני לא רונה. אני לא יודע מה השתנה פה: אני או אליפלט, או אלי שנינו. אולי כבר כולנו לא כמו שהיינו, והיום, אם תיקחו ממני צעצוע – אתם תשמעו מעורך־הדין שלי. לא נותן יותר צעצועים. לא תודה. עברתי טיפול ששכב במישלט על החל ארוך כדי להיגמל, בין השאר, גם מחרוות מסירת

השיר, שכתוב באופן יוצא מן הכלל, כמו במרום לנו יש ממך נחת שאלתרמן ידע לכתוב פומונים, מגיע לשיאו אף שאין לן אוני במיל". כשהעמרה הקרמית מנותקת, האש ניתכת על החבריה מכל עכר, התחמושת נגמרה, ומישהו מוכרח לצאת

> או הרגיש אליפלט כאילו תוא מוכרת את המלאי לחדש, וכיוון שאין אופי במיל לו, תוא ותל כך ישר מול וזאש".



כשאין לך אופי – אתה זוחל, לא שואל שאלות, רק עושה מה שצריך. אוי איך שאני אהכתי אותו. את הטמבל, את התמים הוה, את הבישיגרא הוה, את אליפלט האריש הנהדר הוה, שהיה והלך, והיום לא תמצאו אותו אפילו בזכוכית מגדלת. לא, אין לנו פה אליפלטים יותר. השיר עריין יפה, אבל הטיפוס אול.

> התמוטט חוא, כרע וחייך, הוא חייך מכלי דעת מדוע,

ראיתי כבר פצועים בחיים שלי, ואף אחר מהם לא חייך. ואם הם היו יכולים לרבר, הם קורם כל היו שואלים כיצר וכשל מה זה ואיך, ואולי גם על מה נהרגים, לעזאולז אחרי מלחמת לבנון, לך תאשים חייל אם הוא מתעניין קצת בנושא המלחמה לפני שהוא פורץ קרימה במקום לזחול כך ישר מול האש. חיילים היום שואלים הרבה שאלות לפני המלחמה, ובעיקר אחריה, והם ככר לא נותנים צעצועים – כמו חיים ואהכה – כל־כך בקלות. חברים וחברות, לטוב או לרע, בואו נהיה ריאליים – תמה תקופת אליפלט.

> "ובלילה תבוש קסדת פלד, אט ירד המלאך גבריאל, ונינש למראשות אלימלט

הוא אמר: "אליפלט אל פוזד, אליפלט אל פחד וחיל.

רוה אומר לכם שלא רק המרינה קיבלה אותו, גם מעמרה, לרוץ כין הכדורים ולהביא תחמושת טרייה. הרת. תתונת הדמים. כי אל מי יורד המלאך גבריאל ומי אתם תושבים רץ שם, בשיר ההוא? נכון, אליפלט. לתת לו צליש שמימי שכוהו לרב גורןז לפופיק: הילר שחיה מיסר צעצועים בהכנעה, התבגר עם החיוך לאריק שרווז לא, המלך כותר דווקא בתמהוני הוה תבוך שלו, וכעת הוא חייל שבותה ומחייך, ולא עושה האבלה הזה, הגבר עם הביצים הזה, שלא שואל השבוף השבוף: המלאך גבריאל, כולנו היינו מרוצים ממנו פעם עד ואיך. כמו כן הסברנו לכל מי שרוצה לשמוע שאנחנו שאנחנו לא מכינים. ושטוב לשאול בעד ארצנו.

לפני כך וכך שנים וכך וכך מלחמות, ברירה ואין־כרירה, אני אהכתי את השיר הזה, ואני עריין אוהב אותו. אבל אני ככר לא אוהכ את אליסלט, וחושב שלפני שווחלים מול האש צריך לשאול לפחות שאלה אחת חשובה: למהז כראי מאור אפילו לצעוק את השאלה הזאת, כי לא תמיד הם שומעים,

השיר מומום, בשתים כלילה, כתוכנית לילית, עם שירים עגומים, וכשאני מסתכל על מחוג התחנות אני רואה שהוא בכלל על אייבי, הכוגר הזה. אייכי נתן, שהוא אולי האליפלט האחרון כמרינה הואת, ותיראו מה עושים לו.

לא, אין לנו יותר עניין כאליפלטים. אין לנו זמן לאליפלטים. אליפלט לא גר כאן יותר. כמו כן יש להגיח שאם אליפלט היה חי היום

ומקכל הוראה להרביך לנערים ונערות כשכם, הוא בטח היה בוהה ומחייך, שואל למה ואיך, ומקבל את

> "בלי מדוע ובלי כיצד, בלי היכן ובלי איך ולמה, בלי לאן ומאיות צד, בלי מתי ובלי איך וכמה,

כי סביב בכינור וחליל מגונה מאירה, מצלצלה, אם נסביר לך, מה זה יועיל, איזה ילד אתה, אליפלט",

ואיזה ילדים היינו אנחנו, אחי, בתקופה האליפל־ טית שלנו. ולך תרע מה השתנה פה בדיום. אולי הכל השתנה ורק השיר נשאר. רבים מאלה שהקשיבו לשיר בהשראתו, וקיבלו צלש"ים מהרמטכ"ל. ובאופן טבעי, רבים ככר לא שומעים אותו יותר. כמה מתברי הטובים ביותר היו אליפלטים שחאלו בעקבות השיר ישר פול האש ההכו לעולם שכולו אליפלט. ואף אחר לא חור כדי לומר לנו שוה היה המלאך גבויאל שלקח אותו.

בחוץ מתחילה רוח ממש קרירה. אין מה להגיד – זהו הסתיו הקצר שלנו, הוא כבר פת. ומה שלא פה -שבולנן התבנרנו, והתחלנו לשאול כיצר, וכשביל מה לא שה ושתאום השיר הוה, איך זרק אותר מהתחנה של אייבי לתחנה הכי רחוקה שלך. וחנה, ככר שתיים לא פריירים של אף אחר, ושלא נמות למען מלים בלילה אתה מעביר מהר לגלי צהל, מחכה למיבוק. מתכוז לשירים שמחים יותר.

חברת הירקון בע"מ \* אהרון רובינשטין ובניו בע"מ \* שיכון עובדים

17 HIPEDIO



# הצעות מחץ בלוח מעריב אל תקנה לפני שתראה!



#### חדש! - הצעות מחץ

הצעות מיוחדות של יצרנים וחברות במודעות מחץ בולטות לעין, שאי אפשר להתעלם מהן. הצעות המחץ מסודרות לפי מדורים בלוח מעריב "מכירה ושרותים".

**בהצעות המחץ** תמצא מבצעי הְנַחות, מחירים מיוחדים, מכירות סוף עונה ושרותים ייחודיים בכל התחומים: מתנות, כלי נגינה, אביזרים לרכב רהיטים, שיפוצים, מזגנים, מכשירי חשמל, הדברה ועוד ועוד...

## אתה יכול לחסוך הרבה כסף וזמן!

- הצעות מחץ בלוח מעריב

רבר שחייבים לראות לפני שעושים קניות.

הצעות מחץ. שרות מעודכן, חיוני וחסכוני , כל יום בלוח מעריב.

לפני שאתה מבצע רכישה או שרות - תן מבט במחץ. זה משתלם.

THE STATE OF STATE OF

לות מעברים הלוח הגדול במדינה.

את הווג המאושר, מזיו את החופה. מזיו את כולם.

געים", היא אומרת בקול מחנך ומצביעה עם האצבע.

המלכים והמלכות בפוטנציה מקשיבים קשב רב.

טבעת בכמה צבעים, מותרז"

כמה שקלים, מה ישו" שאלה טוכה שאלה אשת הרב.

המחדר, יוצאים להפסקת. אהנו הולכים הביתה.

את הווג, מזיז קצת את הצלם, הצלם מזיז את הרב. מויז

מכקש איזו פרזה. צלם. כמו ככל ותונה.

רליקים את האור. ניתוח לאחר התתונה. מורתנו מחוייכת כולה. "מה לא היה בסררן" היא שואלת בקול חגיגי. והתלמידים הממשמעים וחסרי הניסיון מביטים נבוכים מריצפה. אנחנו בולעים שאגות צחוק. לא נעים. "אז מה היה לנו פהז", שואלת מדריכתינו. היה צלם, היה רב,

"הרב אשם. מסקנהווו" צוותת מדריכתנו, "צריך ליצור קשר עם הרב לפני החתונה, כי פתאום יכול לכוא לכם איזה רב שאתם לא מכירים בכלל, ואתם תגידו - לא, לא, לא, לא רצינו יצור מוזר שכוה". וכרי לתת תוקף לצוותה היא מביאה סיפור מהחיים. "בעלי פעם אכל אותה. איזה רב כיקש ממנו שיחליף אותו נחתונה בעלי הסכים, הגיע לחתונה ופתאום התנפלו עליו בצעקות: "מי אתה, מה אתה, לא רוצים אותך, לך מעה". הוא ממש קיבל בוחטה(זווו) על הראש. מאוד לא

מיבל: כמו תובע מיומן כבית המשפט ממשיכה מדריכתנו אדומת השפתיים להקריא בקול רם, ברור וחינוכי את רשימת האשמים. יש לה לגברת המכובדה חשכון ארוך עם צלמי חתונות. "הצלם, משגע בחתונה את השכל. תצלם", היא מצהירה בנימה פילוסופית, כותו נצילום ולא במנהיגות. לכן, כדאי לסכם איתו מראש שיצלם את מה שעיניו רואות ולא את מה שהוא רוצה לראות"ו לא, היא לא לוקחת אוויר בכלל, "הוא מטרטר את כולם. במקום שהזוג יחליט איך תתנהל התחונה הוא מחליט להם. הצלם קובע ממש איך תתנהל החתונה", היא אומרת על נבול החנק

אבי: עוד ברשימת האשמים: התזמורת. "יש שאוהבים מוסיקה רועשת, יש שאוהבים מוסיקה שקטה ויש כאלו שמתחשבים באורחים ושמים מוסיקה שקטה. הכל צריך לקבוע מראש". תוליו אינגלסיאס זה בסדרז שואל מישהו. ועוד דבר: "כיפות. כראי להצטייד ככמה כיפות לאלו שנכנסים מתחת לחופה ולא להוכר ברגע האחרון. שלא תהיה מהומה. אתם המלך והמלכה".

מרויכתנו: "למה רק אני מרברת, תדברו גם אתם, אל תתביישו. נו באמת..."

מנומנמת אחת, במונולוג רציני: "אני רוצה טכעת מרוכעת מבחרץ וענולת מכפנים והרב אומר שזה לא נראה לו. מה זה צריך לחיותו אהחז זה מעצבן אותי. אני אביא לו אותה רווקא כעוברה מוגמרת וזהו". עור יפהפיה נררמת פוקחת את עיניה: "ואני רוצה

התוקפנות מגיעה לשלב הביעבוע: "יש לרב זכות להתנגד אם הטבעת לא מצאה חן בעיניוז הוא סוחט אותנו. דורש סכומים ענקיים. לפני שבוע תא הודיע שהא לא מגיע לחתונה. כבר שילמנו לרבנות 180 שקל. מה פתאום שנשלם עור כסף: זו מצווה לרכ לחתן

ווגות. היא מהנהנת בראשה, מותחת את שפתיה לידי היוך אופקי לחלוטין ולוחשת: "נכון שהוא מקכל משבורת אבל לא יפה לתח לו ללכת בלי כלום", היא אמרה לו, חתמת לי שמותר לי לשתות מכוס העקרות. נאנות אנחה קלה וממשיכה בעצב קל, "זו לא תרגשה אמר לה, כן אבל הלוואי ולא החמתי ולא שתית את נעימה. הוא לא צריך לבקש כסף, זה נכון, אכל אתם כוס העקרות כי בנינו הם גרולים בתורת". ממילא מוציאים סכומים גדולים על החתונה, אז עור

אביו מגיע כבוד הרב. בעלה של מורתנו. ווא שב שקם. מישון וורקו "אי התאמון". אחר מציע: "יש לה מתונה תויות טריות. הצלם עיצבן, והיה גם ריב על ראש קטן ולו ראש גדול" מישהיו "האשה מחפשת הכתובה בין החתן לאבא של הכלה, שרצה סכום יותר גבוה וכמעט היה פיצוץ, "אבל כרוך השם הפל

חלף שבוע. שמונה בערב. פגישה שניה. רק הוא לא חשב שמשתו לא בסרר ולא ניסה לפתור", שלושה ונגות. לא בעים, זוג אחד התוצתן כבר. מי חיתן מציע צעיר מתולתל ושקרן מישחיו לחיו צריכים אותמז נכון, המבחה שלנו. במהלך החרצאה מגיעים לשכת, לפתח את העביין, אולי לא היה השוכ לו מה הקפנים שנורה אשתו. ווא אופלו" אין אופלוי

ליפורי בסאת. קצת אקשן. סיפור ראשון: אשה אחת הבעית שהוא התרגל למצב ולא ניסה לשנות. אדם

שמתרגל למצב אוכל אותה. כמו שמשה דיין אמר: זה מה שיש. אלו הכלים ואיתם נגצח. הוא לא חשכ לשנות, אבל כשבא השינוי הוא הרגיש את ההבדל וראה שיש חשיכות לקכל מהאשה את מה שמגיע לו ממנה. אל תשחק ראש קטן", הוא מציע לגכרנרים. אכל לרב, נדמה כנראה, שהמטר התפספס, והוא מכקש כותרת קולעת יותר.

מישהו: "אכא אשה וילר". נשמע כמו סרט הורי. הרב: "רבותי מה שם התוכניתו "לחיות כיחר", מכריו המתולתל שמשתדל כל־כך. "הם לא הסתדרו כי הם לא השתתפו בתוכנית (חה תה חה צוחקים הרב ואשתו בעונג). לרב, שאשתו התעמרה בו, היתה בעיה אכל הוא החליק אותה", מסביר הרב. למי שעדיין לא שם לב, בכל משפט משבץ רבנו איזו מילה סחבקית. שלא תרגיש מנותק. "מה הכי חשוב בסיפורז" הוא שואל.

"אה, קלטתי אותך מהתחלה", אומר מישהו במכנסיים קצרים ארומים, "הכי חשוב זה שהבן..."

הרג: "לא. האשה פתאום טובה". הכחור כארום: "רגע, מה אתה מכיא לנו זוג שעל ההתחלה רב והבן פותר להם את הענייןז" הרב: "הכן עזר מכחוץ. לפעמים טוכ שמישהו אתו

עוזר, לפעמים זה לא טוב. מה קושר בני זוג?" מישהו: "הכנה או ויתור". הרכנית: "מה גורם לזהי"

"דוע שלאשה יש וסת. אחרי

חתישה יתי תחזור ועוד שבעה יתי

נקיון אפשר שוב לקיים יחסי אין.

ואז זה מביא לקירבה מרגשת.

תחשבו על זה כאילו הבעל נסע

לשיול בחו"ל. ואתם עוד חוסכים

את ולחיר הנסיעה".

היתה מכשלת בכוונה תחילה הפוך ממה שבעלה היה

מבקש ממנה. רצה חומוס, מספר הרב, קיכל עדשים.

רצה ערשים קיבל הומוס. עשתה זאת כדי להרגיו אותו.

עד שיום אחר אמר לה הכן שהאכ מכקש לאכול

ערשים, כאשר, למעשה, ביקש תומוס. רצה הבן שהאב

שלך בסדר. ענה לו הבן: עשיתי מעין טריק, והסביר

אבל יותר אל תעשה זאת, כי תתרגל לשקר.

שהיא מרגיוה אותי, זה מספיק.

לאביו. אמר האכא: איך לא חשכתי על התוכמה שלך,

אותו, היה מכיא לה מירי יום מתנות. שאלו אותו, למהז

ענה: כי היא שומרת על הכנות ומגדלת אותן, ואפילו

של שלושה חורשים. כמו שנאמר בעצב ילרה. רצתה

שלא ללרת יותר אכל היתה וקוקה לאישור מהרב

החכם שחיה במקרה בעלה. כדי שלא יכיר אותה.

התחפשה והלכה אליו, והשיגה מכעלה הרב אישור לא

ללדת. הרב, כמובן, לא ידע שזו אשתו. אורי שנתיים

כאשר נוכח לרעת שהיא לא התעברה החל לחשוד.

אבי: ועכשיו, מנתחים את הסיפור הראשון. "איוו

קרב מחייך חיוך סוכלני ושרלני המוענק בדרך

כלל לאוכלוסיית גבון מתמרדת. "זו בעיה של הבעל,

כותרת חייתם נותנים לסיפור הראשוןז" שואל הרב.

התייחסות", עוד ניסיון: "היא סתם קלמטח".

סיפור שני: היה מישהו, שלמרות שאשתו עיצכנה

סיפור שלישי: היתה אשה שילרה תאומים בהפרש

יקבל את המאכל שחשקה בו נפשו, ולכן הטעה את תאם. אכיו שהופתע לקכל את שכיקש, אמר לבנו: אמא

רב: "בואו ניקה תסריט מסויים. כעל חוזר מאוחר בלילה. הוא עייף, מת לאכול, אבל אשתו לא הכינה לו אוכל והיא ישנה. מה הוא יעשה? אם הוא לא מעיר אותה הוא כבר עושה ויתור. הלאה. גם אם הוא מכין אוכל לעצמו זה ויתור. אם הוא שוטף כלים ומנקה את הלכלוך זה עוד זיתור. האם הוויתור תרמז"

הבחור בארום: "מה העניין, שיילך לאכול כחוץ". הרב: "בשביל זה הוא התחתנז כרי לאכול כחוץ? לפני שהתחתן הוא אכל בחוץ, עכשיו הוא רוצה שהאשה תבשל". אולי על משפט כוה ג'ון לנון שר: יאשה חיא העבר של העולם, אם אתה לא מאמין לי, תסתכל על זו שאתה הי איתהיי.

החברה של הכחור כארום: "טוכ, הוא סתם זרק

הכוצר בארום: "מה, היא חייבת לכשל לו? זו לא הרבנית לוקחת יוזמה ערמומיתו "איפה אכלת

הבתור כארום: "ההורים והאחיות הכינו לי. אם לא

יכוא לי להכין אני אעיר את אשתי ווהו. לא מכין איפה יש פה ויתור". הרכ: "זו סתם רוגמה. אהכה, צריך לכנות אותה,

היא לא באה סתם. צריך להשקיע. נתינה הררית זה הכשר של הווגיות. קשר בא מהמלה אהבה. א־הכה" מישהי: "מי שלא נותן ומשקיע הוא אגואיסט".

וכך סובב לו הוויכות. מי יכין למי ארוחת ערכ ואם צריך ללכת לקנות בתרץ. טוב שלא התווכהו אם כראי לקנות פלאפל או שיפור בפיתה.

מיכל: ועכשיו משחקים. משחק השלמות. מדריכתנו מחלקת לכל זוג שתי מעטפות. בכל מעטפה חלקי ריכועים גזורים ועל הווג לחכר יחריו את החלקים לריבועים שלמים. לאחר שכל הזוגות סיימו לחבר את הריבועים מחלקת מדריכתנו בשבילי החיים שאלון: "במה עסקת יותר, כהשלמת הריבוע שלך, או של כת זוגרו" או "מה היתת הרגשתך כאשר החלק זועפת ביותר. "הוא כל הומן רצה להרכיב את הריבועים לבד", היא אומרת בטון מאשים כלפי בעלה לעתיר, שמנסה כוה הרגע לקכור את עצמו מתחת לקרקע המלון הבתייםי הוה מוריכתנו מתייכת בסיפוק. "ומה היית צריך לעשות?" היא מחייכת ומביטה בנחור שנכנס לריפרסיה קלה. הבחור שותק. המרריכה לוחצת עליו בחוסר טאקט קליל. אתריכן מדברים על שיתוף. דרכ, אגב, די מתלחב מהריבועים

עוד משחק צריך מתנדב, אף אור לא סם. אולי מיבלו. על הפתיחה בוחר כבור, הרב בשלושה הרבו שתאום הוא הרגיש שונוי והיה איכפת לו, בכל זאתו אף אחר לא קם. נו חבריות אף אחר לא קם. (חמשך בעמוד הגא)

19 41222**i**0

# אושוויץ. קצין ה־ס.ס. הרבה זמן לא דיברתי אתה. הייתי שבורה". "אלוהים אדירים, הם צועדים ישר לקרימטוריום.

יום קשָה, אבל תעברי אותו'. התעוררתי ושמעתי צפירת רכבת. חורשיים שלא שמענו רכבת. הבחורות צעקו שהגיע טרנספורט מצכוסלובקיה.

מצ'כוסלובקיה? מי יש לי משמ? אמא, אכא והאחים שלי כולם מתים. אתותי מרים כארץ ישראל. שושנה עם בעלה ובתה בברטיסלבה. ה־0.0. גועלים את הביתן שלנו. אני לא יכולה להמתכל. אני לא רוצה לראות כלום. איברתי את כל המשפחה מול העיניים שלי, אני לא מסוגלת יותר. אני לא ניגשת לחלון.

"ופתאם אני שומעת את החברות צועקות, רוז'יקה, רוז'יקה', ומודיעות לי שאחותי שושגה נלסחת לסרמטוריום. התסרבתי לחלוז וראיתי אוחה רוחפת עגלת חינוק ובתה אכיבה כת שמונה לצירה. אני רוצה למות כיתר אתם. אגי דופסת כעוצמה כרלת ואיש אס.אס. פתח, מופתע מהחוצפה שלי. 'אל תירה בי', צעקתי, 'אני רצה לקרימטוריום'. רצתי בשכיל וצעקתי. אביכה הסתוכבה וויהתה אותי. אלא שכינתים הן נדחפו פנימה. הגעתי לפתח. מי שהגיע לשם לא

פתח עמר מנגלה ושאג כשראה אותי. אמרתי: 'ארוני המפקר, אני נמצאת פה מהיום הראשון ועכשיו יש לי בקשה אחת - תו לי למות עם אחותי שכרגע נכנסה פנימה עם שני ילדיה. אני רוצה למות אתם, זה מגיע לי אחרי כל השבים הללוי. הוא הסתכל עלי. 'את כולם איברתי מול העיניים. אני רוצה למות עם אחותי', חזרתי ואמרתי. וכל מה שעניין את מנגלה באותו רגע היו שני הילרים. 'הם תאומים', שאל.

"בינתים עבר הסיפור לקאפו וממנה לוונץ. הוא כא מהר. אתותי שושנה כבר היתה בפנים ואני מול מנגלה. וונץ צעק והיכה אותי עד עלפון. מנגלה שאל: מה עושה פה אסירה'. וונץ ענה: 'היא אסירה שלי ואני אָספל כה'. מנגלה פנח לעיסוקיו, וונץ גרר אותי לצריף. 'מה שם אחותך', שאל. אמרתי שיש לה שני ילרים והוא האיץ כי, 'מה שמהז מהר'.

"שרשנה היתח חסרת המול. כ־1931 עלתה לארץ נס גרעין נוער ונישאה לחבר בגרעין. אביבה נולרה בארץ. הם לא התאקלמו ובסוף 1938 חזרו לצ'כוסלובקיה. ועכשיו צוערת שושנה עם ילריה אל

מאתור. אותנו דחפו סנימה. זה חיה צריף ענק. השער היה כבר סגור. חלק מהאנשים התקרמו ובעלמו מעיני. לאן הלכו לא היה לי מושג. הסבירו לנו שהולכים להתרחץ. כמעט כולם ככר נכנסו כשקציו ס.ס. כא וצעק 'רווי גראובר'. הרמתי את היד. התינוק ככה ותוא חיכה בסבלנות עד שאגמור להגיק אותו. לידי עמרה אשה זקנה והוא אמר לי: 'תני לה את התינוק ובואי אתל. תיכף את הוזרת. אני רוצה שתראי את אחותך הלנה לכמה דקות, אכל הילדים נשארים פה'. אכיכה אמרה: 'אמא לכי, אל תפחדי, אני אשגית על התינוק'. הייתי עירומה והוא כיסה אותי במעיל שלו. יצאנו והשער הגדול נסגר אחרינו. הכל התרחש כליכך מהר ולא הבנתי מה עודה. הוא זרק אותי לצריף של ציטורה וחסתלק. נפלנו אחת לזרועות השניה וככינו.

שאלתי איפה הילרים שלי ואחותי ענחה שלא אפחר. הם במתנה ילרים. שאלתי אם יהיה אפשר לבקר אחתם וחיא חשיבה: 'אפשר, אכל לא כליכך מהר': ככה לאם התקרבתי אל ציפורה והמשבנו ללכת בשקם אחת החזיקה אותי כמה שבועות ואף אחד לא סיפר לי את האמת. ראיתי את העשן הסמיך, שאלתי מה זה ולא התחננה נפני איש ס.ס. שלא ירה בי. נשארנו מאחר, אמרו. לא העון לספר לי ששם נשרפו חילרים שלי. לא ירו בנו. ניצלנו. מצער המוות התרחק ונותרנו הייתי מטושטשת מהכרום שהכניסו לאוכל שלנו ולא שתינו לכד באמצע היער בגרמניה. היה חורף קשה, ידעתי מה בעשה אתי. אתרי כמה שבועות שנירנדתי היינו רעבות לא ידענו אימה אנהנו. לא יכולתי ללכת לאחותי. היא התפרצה וצעקה: די אני לא יכולה יותר. בואי, אספר לך הבל, אין לנו חורים, אין לנו אף אחד. לכפר גרמני שתושביו ברות. שם התחבאנו עד שהניע והעשו הזה ששאלת עליול זה המסום שבולם עלו אתו הצבא האדום". לשמיים, גם הילדים שלך. או תשתקי כבר עם

"התחלתי לחנוק אותה וצרחתי: 'אם ירעת לאן הולכים הילרים שליז למה הצלת אותיז לא אסלה לך כל החיים. הצלת אותי כשביל עצמך, שתהיה לך אחות, שלא תהיי לבר', הכנות החזיקו אותי, אחריכך

ציפורה: "היה לי קשה לפני שאחותי הגיעה. כשבאה התחילה תקופה יותר קשה. יום יום היא איימה לרצוח אותי. איך אני, אגואיסטית שכמותי, קרעתי אותה מהילדים שלה".

שלושה מיליון הושמדו באושוויץ, כהם שני מיליון יהודים. סוף ינואר 1945, הצבא הארום מתקרב וכמחנה מוציאים את האסירים ל"מצער המוות". שושנה: "אני זוכרת שוונץ נכנס ואמר לנו

להתלבש בבגדים חמים. את החולים הוציאו להורג. גם ציפורה היתה חולה, אכל וונץ צירף אותה ליוצאים". צפורה: "וונץ ניגש אלינו ואמר: 'תצאו לדרך, אני

הולך לחזית. כשיבוא יום ואני אצטרך את עזרתכן אני מקווה שתהיו מוכנות לעזור לי. אנחנו ניפגש'. הוא מסר לגו את שמות הוריו וכתובתו והלך". הם אכן נפגשו, בווינה ב־1972. פרבץ וונץ ישב

על ספסל הנאשמים כפושע מלחמה. ציפורה טהורי באה להעיר. אחותה, שושנה אורנשטיין, קיבלה מכתב מאמר של וונץ, אבל סירבה לנסוע ולהעיד לסובתו. ציפורה: "וונץ הציל את אחותי ואותי, אבל.

ריבונו של עולם, הוא עשה גם פשעים נוראים. השופטים שאלו אותי אם הוא דחף אנשים למוות ואני העדתי נגדו. הייתי חייבת לספר את האמת, אכל איך אפשר לחיות עם זה? הכן ארם בכל זאת הציל אותי, את אחותי ואת הקבוצה שלנו. אני כבר היו לי אליו רגשות, וככל זאת הערתי נגדו. איך אמשר עכשיו

מיקי: "בכמה קטעים במחזה אני רואה ממש את אמי שושנה ודורתי ציפורה. חו חווייה קשה. אני יושבת בחזרות ובוכה".

ספסמנר 1988, אולמות האבירים בעכו. שושנה וציפורה לא העזו לבוא להצגה. על הכמה שישה שחקנים. נשאבים אל אלומת אור, המשקפת את מצעד המוות. מיקי מרין כובשת את פניה בין כפות ידיה זה בריוק מה שקרה לאמה ולדורתה בגיתנום הנאצי.

שושנה: "הלכנו שבועות כרגל, כקוך העו וכשלג. מי שנפל, נשאר. כוקר אחר לא הצלחתי לקום, הרגלים וזיו מאובנות. אתותי העירה אותי. לא יכולתי לקום, או היא צועקתו 'את לא יכולה לקום? או תשארי כאן ורי'. שתי חברות שלנו הרימו אותי והתזירו אותי לשורה. הרגשתי שאתותי רוצה לנסות אותי. הרי היא לא תשאיר אותי שם בשלג".

ציטורה: אני עזכתי אותך במודעו לא היה לי כוח יותר. אני מורה, אני מורה עכשין כפעם הראשונה. כליכן" הדבה עבר עלי וראיתי שכבר ממילא לא נצא מזת בחיים. לא היה איכפת לי. ידעתי שתמותי וגם אני אמות. וכך השארתי את אחותי שלי כררך. עוד שניה והיו הורגים אותה".

שושנה: "הקימר אותי והחזירו אותי לשורה. לאט ליר השניה. ימים ולילות. ושוב נפלחי. הפעם ציפורה וציטורה מצאה קרש וגררה אותי עליו ער שהגענו

מתכון לאושר

אבל תמיד יש אחד שהבטן כואבת לו מרוב אי נעימה והוא קם. הרב מסדר מבוך קשן מכיסאות-ומבקה מהמתגדב ללכת ביניהם. יופי. עכשיו הרב מחום מטפחת לכמת על עיניו. אוי, אין משפחת הדב מולה תושיה, נוטל את מפת השולחן האדומה והענקית וקושר את עיניו של המתנדב. ברגע שנחה המפה על עיניו, מזיז הרב כשקט כשקט את הכסאות ומבקש מהכחור לצעוד קרימה. הכחור מגשש כידיו, נותר מהכסאות שהוזוו. המלכים והמלכות המיוצרים מנחכים. "אין כטאות", נעלב המגשש המתנוכ. הו מרוצה. המשחק הצלית.

ומה רצה המשחק להוכיחז שאם יש בעיות עו הורי החתן או הורי הכלה לפני הבישואין אין זה אוצו שרברים לא משתנים במשך הזמן. "תמיד יש כעיות ש ההורים של הצד השני", הוא אומר בידענות, "אבל מ הזמן צריך להבין שדברים לא נשארים סטטיים אלא משתנים. אם אב הכלה לא אהב את החתן שלו, ה" כמשך הומן הוא יכול להכירו וללמוד לחבבו. אסור לרכוק ברשמים ראשוניים".

ולי נעשה הפסקה מציעה אשת הרב, שאמו עוגה וישתו משהר. צודקת מאוד, אומד ונה, ומביט בחיבה באשתו.

אביז פגישה שלישית ואוצונה נחולנ מנתחים את הסיפור על האשה ששתתה מכוס העקדות זוכריםזו זו שילוה בעצב תאומים. שלושה ווגות הגיש למפגש האחרון והמסכם. קצת מביך. הרבנית: 'הינ כעם שהיא שתתה מכום העקרות בגלל שבנידם יצא גרולים כתורה וגם בגלל שחלה עליו מצוות פרו ורבר. מישהי: "זה אנואיום מצידו, כי היא סובלה". הרבנית: "נכון, אכל שני הבנים היו גדולים בתורה והסכהו ס הנאה רבה".

ועכשיו עוברים למשחק פנטומימה שמטרתו. ליצור קשר בין בני הווג. "מתנדבים: נו, אל תהיו כאלה ביישבים. יאללה בחייכם". בסוף מתרצה איזה עו ובנון שלנטיות מגיע למרכז החדר. מנסים ליצור קש דרך פנטומימה, מביך. הרכנית כרוב טובה, מסכיסה להקל עליהם, ומעניקה להם זכות ריכור. כשפגיע הלג כעבור שעה ושומע על משחק הפנטומימה הוא פוסל את חשיטה. "ברור שחייבים להתחיל בריבור", הוא אומר ומסתכל בפליאה בתפנית על הרבניה. זו סנסה

אחרי העובה והמתנקה מרי, כבר אמרנת) והקפה עוברים לפן המיני. הרב ואשתו "מרביצים" תורה וכן משכנע כבור הרב למה כראי לא לקיים יחסי מין כמשך 12 יום מרי חודש. "חשוב שהקשר ומיני יהיה מעניין ושתרצו כו מאוד. שהקשר המיני לא יהיה יום־יומי וקבוע כי זה כמו מכונית משומשת. בתוחלה מתלהבים ממנה מאור אבל עם הזמן כשהיא הופכה לדבר מוכן מאליו, התתלהבות יורדת. זה הוסך לנידש ואו מתחילות הבנידות, שזה ויכר שבעי כי לבני הוג נמאט אחר מהשני. היהרות מצאה פחרון, אידו ידוע שלאשה יש מחזור. יכני וסת. לפי דיון תורה היא סכאה. אסור לבעת כה. לא רק שאסוד לשכב עימה, אחד אפילו להעביר חמץ מידה. אחרי חמישה ימי מחוה יחסי מין. ואז זה מביא לקירכה מרנשת. תחשם ביוי הבעל נסע לשבועיים לטיול בחו"ל. ואתם עוד הסכים את מחיר הנסיעה לוצ"ל..." תודו שוה מקודי. לפני סיום, נכנסת מישהי מהמלון. זה כל סי

שבאו היוםו" היא שואלת כסול מסנטר קצת. . תרכנית: "אולי העוצות לא מספיקות שבוו-"אולי אתם לא מספיק טובים...", היא עונה לה

תמה סדרת תמפגשים ילחיות ביחדי סדרה פארודיות, מצחיקה, מנוחבת. מקבלים עונה וכוס קפון ואל תשכתו ל"חנך" את הצלם, לפנות את שולתו הכבוד, ולהעיר את האשה, שתכין אוכל, ושיהיה במול

מיכל קפרא ואבי מורגנשטרו

איך אחה מעדיף להדוויח? ים אם איון לקוח של בנק חמזרחי בוא לבחור באחד או יותר ממסלולי החשקעה

> נגל אחד פחפסלולים אתת יכול רק לחרוויה ולחנות מחטבות חד פעמיות, בלעדיות או אין אות בעדיף לחרווית?

תבאים ששופרו במיוחד לקראת פדיון חמניות.



תכנית מיוחדת - בלעדית לבנק המזרחי

נגל מקרה אתה מרוויה ובתנאים הטובים ביותר. תנית הסכון ל־4.5, 4.5 או 6 שנים המבטיחה לך את התשואה הנכוחה מבין האפשרויות המות: 1. הצמדה לדולר + ריבית בנק ישראל + תוספת ריבית פיוחדת של 1.65% לשוח ומחיכ למעלח מ־8% כיום). ג הצמדה למדד + ריבית של 2% לשנח לתקופה של 3 ו־4.5 שנים.

השדח למדד + ריבית של 3% לשנה לתקופה של 6 שנים.



וסנח מיוחדת -- רכישה בתחיר יסודי ללא שיעור הוספה. גל קדעת הטאננות של בגק תמורהי, המצטיינות בריווחיות גבוהה ביותר, מוצעות לך

י (כון ליום הפרסום



ריבית גבוהה ביותר. אפשרות לשכירה אחרי 4 חודשים בריבית פריים ממוצעת. בחסכון לשנתיים – דיבית של 5% לשנח + הצמדה למדד. בחסכון ל-3 שנים - ריבית של 8,2546 לשנח + הצמדה למדד. כבל מקרח, תוכל לצאת מחתוכנית כבר בתום 4 חודשי חסכון ולחרוויח את ריבית

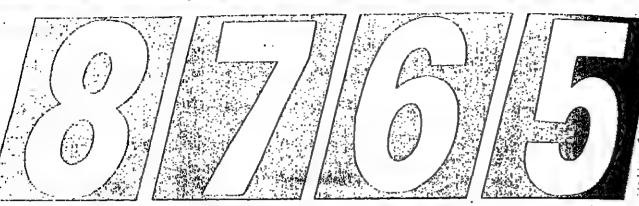


1/2% מענק חד־מעמי למפקידים בחודש אוקטובר. המקדת ביניים לפקיים עם ריבית גבוהון ביותר של פריים + 4% שנוני. . כל תפקדה באוקטובר תוכה אותך במעוק חד פעמי של 1/2%. אם כבר תפקדת את מלוא חסכום תמותר בקופות גמל בשנח זו, ואתה מעוניין להפקיד סכום נוסף בשנת תמס חבאת (189/1/89), תחנח מהפקדת ביניים לפקיים בריבית שיא של

ברנום + 4% שעוני.

חבל'ם בעד השותו

waealo 20 🦥



מחפש מחפש מחפש מחפש פתרון פתרון פתרון לטווח להכנסה בניירות עוד לפני שוטפת

הבינלאומי מציע לך השקעה הבינלאומי מציע לך הכנסה הבינלאומי יאפשר לך השקעה הבינלאומי מציע לך הלוואה ללא בקופות הגמל הריווחיות של שוטפת צמודה לחלר או למדד, בנייחת ערך בעמלה מופחתת ריבית עד ליום הפדיון במבצע "אוצר משופר" והלוואה בריבית לפי בחירתך, או הכנסה שוטפת ורכישת קרנות נאמנות בשעור מופחתת לאפיקי השקעה

חסכון צמודות לדולר בריבית "ברירה" עוז חלר מדד, במבצע שנתית העולה ב־1.625% על "אוצר משופר" המתן לך ריבית חודשים המתמת לך עד שנתית צמודה עד 3.25% מרבית המכח המבעדו במסלול צמוד מדד ו־1.625% ישראל, ומקסינה ל ריבית לשנה מעל לריבית הנקבעת מינימלית גבוהה רבות

מחפש מחפש מחפש מחפש פתרון פתרון לאינפלציה לפיחות פתרון פתרון לאַינפלציה פתרון

הבינלאומי מציע לך תשואה הבינלאומי מציע לך תוכניות הבינלאומי מציע לך תוכנית חסכון צמודות מדד, לתקופה של שנתיים

בבינלאומי יש פחנות לבנקאיות כבר מהיונ!

אתה יכול להרוויח מפדיון המניות הבנקאיות עם "סל" האפשרויות – של הבינלאומי.

פרטים נוספים והצעות נוספות בסניפי הבגק הבינלאומי הראשון, בסניפי בנק פועלי אגודת ישראל ובמוקד לוידע טלפוני: 636551 (03-636281 בימים א'־ה' בשעות 18.00 (9.00 בימים א'־ה' בשעות 18.00 (18.00 בימים א'

רבנה הבינלאומי הראשון.יוצא מהכלל.

# 72787

גשמע כמו כותרוו של רוגן נ'תעורונות, אבל זה סיפור מהחיים. גיעורתו, בֶע מאירטון, יהודיה מניריורק, זכחה בנעוריה בחואר מלכח היופי של ארה"ב ובכינוי "נטיכח היהודים". בשנים של עבודה קשה הצליחה לפלס לה דדך לסיטי־הול, ביוז עידייוז ניו־יורק, כשאגב־כך היא צוברוז כוח והשבעה פוליטיים, כסך ונכסים, ונעשות דגם לחיקוי למיליוני נשים אתריקניות. ואז קתה וסיכנה את כל שהיה לה בשביל גבר צעיר תתנה בוגעין תהליך של התאברות ציבוריח בהילוך אישי. בגיל 63 היא תואשתת בניסיון לשחד שופטת שטיבלה בגירושי המאהב שלה. מה שמוכיח, כנדאה, שלנסיכוח מהאגדות אין חיי־מדף ארוכים, במיוחד אם הן שולחות ידן בעוליפיקה, ושב"תפוח הגדול", ניריורק, יש חולעים.

שדוח "תעריב" מאנגלית: שריח ברקול

813e2io 24



יה היו פעם בעיר ניריורק שלוש נשים. כל של עבורה קשה פילסה את דרבה מאטלנטיק סיטי אל אתת מהן, בדרכה שלה, מתוכנת ונדנית מפתי הסיטרהול (בניין העירייה) – כשאגביכר היא נעשית נות הטבע. אחת מהן היתה כם מאירסון, מורת־דרך ורגם לחיקוי למיליוני נשים אמריקניות. לימים, בגיל 63, הואשמה בניסיון לשחר את השופטת לשעבר מלכת יומי, שהיתה לאשה החוקה שטיפלה בתיק הגירושין של המאהב שלה בכך ניותר בוידת הפוליטית בניריורק, השניה היתה ככור שצירפה את בתה של השופטת, בת 34, נטולת כישורי עבודה, לרשימת מקבלי המשכורות של העירייה.

הננגרת, שכיכבה במשפס־גירושין מלוכלך ביותר. נסיפור שלנו יש עוד שתי רמויות שהגוול לא האיר אנדי קאפאסו נפתח כבית המשפט הפדראלי במאנהטן לתן פנים: קרל "אנרי" קאסאסו, הבעל המיליונר ב־14 בספטמבר השנה. הם הואשמו בקשירת קשר נפרשת הגירושין, שהיה גם מאהבה הצעיר של לרמות את עיריית ניריורק ואת ננסי קאפאטו. עדת בראה כי היתה כפרה כלשהי בכך שצעירה יהוריה זוכה

> ארבעה מהם – כמו רמויות מהטרגריה היוונית קשר למה שיחליט בית המשפט. הקלאסית – ניצבים על סף תרס מוחלט שנגרם כשל מעין כה עליון המניה ממרומי הבמה. והו ראש עיריית בהגיגים על נשים ואהבה, על אגרה ומציאות, על העשירה ולפעמים גם המכועות ביותר בעולם.

משפטם של מאירסון, של השופטת גייבל ושל העיריה קוך אמור להעיד. המשפט מעורר בארת'ב והיהודים בפרט, אימצו את בס אל חיקם. ונאיל ומדובר בסיפור אמיתי, לא באנדה, איש התעניינות רבה, שכן נשים בעלות הישנים שהידודרו

הניבורה של סיפורנו היא בס מאירסון, בעבר מים מאירסון הנאה, הפיקחית וארוכת־הרגליים על הכמה וקבוצות נשים, בחסות "הליגה למניעת השמצח". אמרישה, בתווה סיבררלה מווקנת, שבאמצעות שנים באטלנטיק סיטי, לבושה בגד ים לבן וצמוד מרי, זכך (המשך בעמוד תכא)

העניקה לאומה האמריקנית מופת חדש של יופי נשי ונשיות משותררת.

PRODUCED TO CORRESPONDE

43 שנה לאחר בחירתה

תאירסון היא עדיין נסיכה

ל"תים אתריקה" בס

מן האגדות, עדיין תסונוורת תהנור

התלאכוחי שלה. תה

- אירועים אישיים

שנהגה כאשה?

דגשות, תחלה, אהבה?

בט מאירסון. מימין בפורטרט מלפני מספר שנים (צילום: "גאמא"), ובימין

הרחוק למעלה עם מאתבה מצעיר ממנח, אודי קאפאסו. ימין למטח: בשנת 45', כשובחרת ל"מיס ניו־יורק"

וזמן קצר אחרי־כן ל"מיס אמריקה".

האם תכלתה נגרתה משום

מקומה בכל הסיפור הזה?

האם היא חלק משערוריית השחיתות בעירייה של אד קוץי? או שתא יש לזקוף את הידרדרותה דק לחובת

שכן כס מאירסון לא היתה היפהפיה החלולה הרגילה. היא היתה פיקחית, מוכשרת, בוגרת מכללת "האנטר", פסנתרנית וחלילנית טוכה – והיא היתה יהודיה. היא זכתה בתארים שלה – תחילה "מיס ביו־יורק" ולאחר מכן "מיס אמריקה" בשנת 1945 -השנה בה נודעו לעולם העוברות המועזעות אורות מחנות הריכוז הנאציים והשמרת שישה מיליוני יהודים. ברגע מחריד זה כהיסטוריה של האנושות, בתואר הנערה היפה ביותר במדינה. הניריורקים,

אך כאשר יצאה מיס אמריקה החדשה לסיכוכ של המישה לא חי באושר ועושר עד עצם היום הוה. לשפל המדרגה בשל אהבה הן תמיר נושא מרתק, בלי הופעות ברחבי ארה'ב במסגרת החוזה שלה, התכרר לה ששאר האמריקנים אינם כה סובלניים כמו העובדות בשרשה יתולו במהלך המשפט, או, מכל הניוייורקים. אחרים מהמממנים ביטלו את הופעותיה ליקיים באופיים. נראה כי הניצולה היחידה היא רווקא מקום – חלק מהן. בינתיים איש מהמעורבים בה אינו בעריהם ובלבר שלא יצטרכו לתמוך בנערה יהוריה. תעיה. בסיפור שלנו יש אפילו דאום אקם מכינה" – פוצה פה. לפיכך אין מרובר כאן בסיקור עתונאי אלא לעתים נאלצה להופיע בפוערונים שלא התירו כניסת יהודים. לאונר חורש של השפלה, הצליחה כם לארגן נידיורק אד קוץ, האיש המופקר על העיר הגדולה, מצבה של התנועה לשיחרור האשה 20 שנה לאחר את העניינים כך שלפחות שכועיים בחודש תוכל לידתה – ועל 43 השנים שחלפו מאו צערה בס להרצות נגר האנטישמיות, באווני ספורנטים, חיילים

25 8172710

המשך מהעמור הקודם}

הניודיורקים אהכו אותה יותר מתמיך.

כמהלך מסעותיה ביכשת נהפכה כס ללוחמת נלהבת למען העניין היהורי, ולמגייסת תרומות בלתי־נלאית למען מרינת ישראל. בשלב מסויים היא החלה גם להגדיר את עצמה נפומכי "מלכת היהודים". היה בכך משום לעג־עצמי מחושב, אך רבים לא סלטן זאת: חלק ממכתבי השיטנה שהיא מקבלת חיום נתפסים כנקמה על החוצפה שגילתה באותם ימים.

כאשר פרצה השערוריה, כס ככר עברה ככרת דרך ארוכה שהותירה כה צלקות, אך גם זיכתה אותה בעדת מעריצים גדולה. אחר מאלה, בתקופה המוקרמת, היה ראש עיריית ניריורק דאו ג'ון לינדטי, שב־1969 מינה את בס מאירסון לתסקיר מפקחת על הצרכנות כעירייה. אם כי ניסיונה עד או היה מוגכל להופעות בשעשועוני טלוויזיה, ביצועיה של מאירסון כלוחמת למען זכויות הצרכן הוכתרו "מבריקים".

1974", על סמך סקרים שהעידו על תמיכת 90 אחוז מהמצביעים, עמרה כס לרוץ לסנאט האמריקני. אז נודע לה כי לקתה בסרטן השחלות. התוכניות להתמודר בכחירות נגנון, ואת מקומן תפטו 18 חודשים איומים של טיפולים כימותיראפיים, עד לְהוזלמתה.

בשעתו חבר־קונגרס ניו־יורקי רווק וכמעט אלמוני, בסירוכה להאמין. אחרי הכל, בעלה היה צעיר מבס להתמורד על ראשות העירייה. כס, חביבת העיר ב־21 שנהו היא אמרה לעצמה שוב ושוב, כשהאשה ניו־יורק, היתה צמורה אליו במשך כל מסע הבחירות שלו. יחר הם נסעו ברכבת התחתית ועלו על במות הנואמים. שניהם רמזו על חתונה בדרך - לאחר שייבתר קוד, כמוכן. היו שאמרו כי בס היא שעשתה באותה שנה וכתה גם בס, באיתור רב, לקבל את הגמול את קוץ' לראש העיריית – לאחר שתחילה עשתה ממנו הפוליטי שלת. לאחר שמסטר אנשים אחרים דתו אותן גבר. אין ספק כי הנוכחות המתמרת שלה לצירו תרמה פנה אליה קוץ' בהצעה לחיות הממונה על

שסיננו: "הצביעו כעד קראומו, לא בעד ההומו". אחר, תרמה לכחירתו של קוץ' לראשות עיריית בשווי 53.6 מיליון דולר. הוא גם הגיש תביעת ניריורק. בתמורה, קיוותה למשרה רמה בשלטון החרש גירושין, והתיק הועבר לידי השופטת גייבל. אולי סגנית ראש העירייה לענייני כלכלה כאשר הרבר לא קרה, החליטה כס לנסות שוב להתמודד על הניו־יורקיים ידיעה כה הוטל ספק בכשרות המשרה מושב בסנאט. השנה היתה 1979, והיא כבר ספגה מתח שנתנה מאירסון לטוחריט, בהתחשב בעוכדה שאמה רגשי וגופני רכן לא רק סרטן, אלא גם שני נישואין היא חשופטת בפרשת קאפאטר. לאחר מכן החלו כושלים, שני גירושין מלוכלכים, ומספר פרשיות להסתובב שמועות שאמרו כי בס גרמה לכך מקצועית" ועטפה את עצמה כשיריון נוקשה.

שלו קצר. התברד כי בחמש חשנים שחלפו חלה שחיקה מאירסון את סוחריט להתפטר. עצומה בתמיכה הציבורית כבס, וחרף עירורם הפעיל של קוץ', של הסנאטור מויינהן ושל המושל יו קארי, היא נחלה תבוסה מוחצת בכחירות המוקדמות של הדמוקרטים, ב־1980.

הורטנז גייבל היתה שופטת נשואת־פנים, בעלת הישגים מקצועיים מרשימים בתחום וכויות הארם ככלל וזכויות האשה בפרט. בגיל 74, כשפרצה השערוריה, נחשבה "הורטי" גייכל שורדת ממש כמו בס, אך הניסיונות הקשים שעברו עליה ריכנו אותה, במקום להקשיחה. במשך שנים נאכקו היא וכעלה מילטון, רופא שיניים, כדי לגדל את בתם. אך סוחריט גייבל, ילדה יחידה, בעלת היטטוריה ארוכה של הפרעות נפשיות, גדלה והיתה לאשה זועפת, ת כישורי תעטוקה. במשך שנים ניסתה הורטנו גייכל לסויר לה עבודה טובה ויציבה.

ננסי קאפאסו, כת 46 ואם לחמישה, גם היא קאפאסו לשופטת גייבל, בו הפצירה בשופטת להריח יהודיה מכריקה, נאה ומשכילה. בעלה השני ואכי שני ילדיה הצעירים ביותר היה אנדי קאפאסו, מזעועת של אורת-החיים הראוותני של משפחת קבלך שפכים עשיר, בעל קשרים ענפים בפוליטיקה קאפאטו: היו למשפחה המישה בתים מפוארים, בהם ובמאפיה. אנדי פגש את כס מאירסון במהלך המירוץ השני שלה לסנאט. הוא עזר לה להתאושש מהתבוסה החמישית בניריורק ושבע מכוניות, לדבות לימוזינה המוחצת במוקדמות, וללקט את רסיסי חייה. תוך זמן אישית עם נהג, מרצדם לאנדי ומרצדם לננסי. בסיום קצר נהפך לבך לווייתה הקבוע, והשפלתה של אשתו המכתב נאמר: 'הואיל ושמעני על המנניטין המצויינים בנסי היתה ממושכת ופומבית. בתחילה, כמר הרכה שלך בהגנה על נשים כנסיבות שלי, פסיקתך במקרה

Bipedio 26

מיליוני דולרים, ואנדי הגיש עירעור. מארט 1986 התאבר נשיא מתוו קווינס, רונלו מיינס, כעת שנוהלה נברו חקירה כנין מעשי שהיתות. עד תום אותה שנה תודשעו א הוח באשמח עשרה פקידי עירייה. במאי פונו "ריילי ניוו" הניריורקי את פרשת החקירה הפרדאלית בעניין עסקיו של קאפאסו ו"אירוח" פקירי עירייה-העתון תיאר גם את תפקידה־כביכול של כם כפרשת הגירושין של קאפאסו, ואת "העיסקה הסודית" שלה עם השופטת, בתמורה להעססת מוחרים. זמן קצר לפני חג המולר זומנה כם להתייצב כסני חבר מושבעים. בהסתמבה על התיקון התמישי לתוקה האמריקניה, היא סירבה לחעיד. לדבריה, פעלה כעצת הפסיכיאטר

בתום אותה שנה זכתה ננסי בפסיקה נסך שני

עורך הניין שלה. בינואר 1987 הודה קאפאסו באשמת השתמטות ממס ונידון לארבע שנות מאסר. באותו תודש תודה אר קוץ' על חקירה סודית בעביין פרשת מאידטון קאפאמי בינתיים יצאה מאירסון לחופשה כאשר הוגש ועדויה שריבר על התנהנות קלוקלת וקבע שאכן היונה הבנה ממשרתה. קוץ' אסר על פירסום הדו"ח ויכדי שלא ייתרגו אנשים", כלשונו), אך נותר נאמן לפאירטון

באופן פרטי. שבועות אחדים לאחר מכן חומין אותה לחגוג עמו את חג הפסח במעונו הרשמי. תרו"ח המודי של קוץ' הודלף, כמובן, לעתונות: ושפך עוד שמן על המדורה. ביולי פסק השופס שהחליף את השופכת גייבל 6.4 מיליון רולר לטבת ננסי בתיק הגירושין, אנרי ניסה לערער, את עידעורו נדתה. כאוקטובר הוגש כתב־אישום נגד מאירסוקו קאפאמו והשופטת גייבל, באשמת קשירת קשו, שהד ותרמית. בתוך כך, בס – בתעוזה מטורפת – יצאה במסע קירום מכירות לספרה תחיש, וברונות מתקשה

בסתיו אותה שנה הופיעה בצהוכונים אחרים – וקשה להבינה".

חרב פיפיות). אולם חציבור הפכפך מטבעו, והזיכרון להנחיות המקובלות. באביב שלאתר מכן, אילצה

לבעלה. כתבהעת "הארפריו" פירסם מכתב של ננסי את עצמה מהטיפול בתיק. המכתב טיפק תמונה שני בתי קים, דירת דופלקם בת עשרה חררים בשורה

ב־1977 החליט ידידה הטוב של כס, אד קוץ'. אחרת". אך בניגוד לנשים אתרוֶת, היא התמידה

ההיא הוכתרה ל'מיס אמריקה', אנדי אפילו לא נולר

ב־1983 הרומן בין בס לאנרי כבר היה ידוע לכל. רבות להשתקת הלשונות הרעות מצד האופוזיציה, ענייניהתרבות – משרה הברוכה במשכורת של 83,000 דולר כשנה, לצר מכונית שרד וצוות של 40 עוברים. אין עוררין על כך שבס מאירסון, יותר מכל אחד באותו אביב זכה אגדי קאפאסו בחוזה של העיריה

אהבים אומללות. היא החלה מכנה את עצמה "שוררת" שהשופטת גייכל תפתית את פסיקת המזונות הזמניים וכספי התמיכה של קאפאטר מ־1,850 דולר ל־680 כאשר שאלה אותה הסופרת גייל שיהי מרוע היא דולר בשבוע – בתמורה לכך שסידרה לטותריט ג'וב סבורה שהיא מתאימה להיבחר לסנאט, השיבה: 'משום בעירייה, כעוזרת אישית, במשכורת של 19,000 דולר שאני טובה יותר מרוב האנשים שפגשתי בממשלה" בשנה. כאשר ביקש ראש העירייה קוץ' הסבר, שיגרה (בריעבד, הערת זו, לצר עניין 'מלכת היהודים', היתה לו מאירטון מכתב רשמי, לפיו נשברה סוחריט בהחאם

במשך שנת 1985 ניטשה מלהמת הגירושין. אנרי קאפאסו צותת לטלפון של אשתו: ננסי צותתה

בתהלך תסעותיה ביבשת כ"תיס אמריקה" נהפכה בס ללוחאת נלהבת למען העניין היהודי, ולתגייסת חדותות למען ישראל. בשלב תסוים היא החלה להגדיד עצמה "מלכת היהודים"

רעיות ובגדות, סירבה ננסי להאמין בקיומה של "אשה שלי אינה עולה בקנה אחר עם פסיקותייך במקרים

લાગા તાલાક בשלמון החדעו. JULI TO THE TANK TO THE בט מאירטון עם ראש עיריית ניו־יורק ג'ון לינדסי כשמינה אותה

אד קוץ לדאעות

עידיית ניויורק.

તાલાગુ તેવાશાં સ્થાપ

לתפקיד בעירייה (מימין) ועם אד קוץ' (ימין רחוק, במרכז התמונה) כשרץ לראשות חעירייה. למטה: השופטת הורטנו נייבל (משמאל) וכתה סותריט.

ומתערער. פעמים רבות, סיפרה, אפילו רצתה להרוג את אגרי. אך היא הזכירה לעצמה כל הזמן את ג'ין הרים. שכ־1980 הורשעה ברצח מאהכה, ד"ר הרמן טארנאואר, ונידונה ל-15 שנות מאסר בלי אפשרות להמתקת העונש. לכן רק חשקה את שיניה ואמרה לעצמה שעליה להמשיך. להחזיק מעמר. לשרור.

אשר לסיפורה של בס מאירטון, נראה שהיא ביצעה שוב ושוב מעשים של הלקאה עצמית. התעוזה, הכאב והקליפה העבה שמתחתיה היא מסתתרת בעת מברקה את האה באתרות משפחת קאפאטו – חלק מתן ראיונות לטלוויזיה ולעתונות משש מרהימים. כמה זמן תוכל להחזיק פעמר עד שתישברז נראה כי שרכוש משותף בסף 65,000 דולר, שנפסק לוכות ננסי כל היבט של חייה שורבכ לקלחת הואת של אח"מים, שערוריות ווכרונות מימי היותה מלכת יופי. לאתר אצל קאפאסו בכלא, נעצרה כם בעיירה קטנה מכן עוד נעצרה באשמת גניבה מחנות. היא כמו ספינה כפנסילווניה באשמת נביבה מתנות: היא "סתבה" שם מרהיבה אך מתפוררת, מתתבטת בשרטונים ומחשבת להישבר ככל רגע. מה שהיה פעם סיפור הצלחה כלל של 44.07 דולר. "אולי אני יכולה פשוט לשלם מפואר ומיותר במינו לוכש עכשיו ציביון של נשביל זהד" התחננה לפני השריף המקומי. כארנקה

היותה מיט אמריקה. באוקטובר היא גם צולמה כשהיא

כמאי אותה שנה, כשהיתה בדרכה הביתה מביקור

לכה לציפורניים, עגילים זולים וזוג סגרלים, כשווי

היו אותה עת 160 דולר. "אני לא יודעת למה עשיתי

את וה", הוסיפה. "מה קודה איתיז" השירבוב התכוף

של הפסיכיאטר בדיווחי התרשות אודותיה החל

כין אם היתה כם מאירסון אשמה כשיתוד הורטנז

(עושת על כך. האם המסירות האמהית שלה גרמה לה

רק לתמוה מודע – וגם מרוע קיבלה זאת השומטת.

חלק מפסיקת הבירושין, כך שנצחונה היה על הנייר

כבר לא איכפת לה - היא רק שמתה שוה נומר. אין

קאפאסו במשפט הגירושין.

להישמע יותר ויותר הגיוני.

ופרועים התולמים אותה.

התאברות ציבורית בהילון־איטי. מדוע אדם בעל תכונה ושלימה עצמית, בשלכ כה מאותר של חייו, מתחיל לפתע לנהוג בחוסר־זהירות כזה? למה, לעזאזל, עשתה את השטות הואת? למה ניסתה להתערב במשפט גירושין, כאשר לאנרי קאפאסו היתה ממילא הכנסה של מיליון דולר גייבל ובין אם לאז, הבריות, מתברר, שונאים אותה בשנה, וכמעט לא היה מרגיש בסכום המזונות שנפסקו מסיבות שאין להן שום סשר עם השופטת, והשנאה התשובה קשורה, מן הסתם, בגיל שלה, במין שלה, האקדאית והערועה הזו מוצאת ביטויים אקראיים בפגיעות שלה. מה קורה כשאשה מתאהכת בכל מאודה: ואולי, יותר מכל, בשלהי חייה: אהכה מטורפת

השופסת נייבל התנהנה כאם מנוננת־מרי, והיא כניל 63 ספק אם הגבר היה מכקש ממנה לעשות רברים לשכוח שהצדק צריך לא רק להיעשות, אלא גם כמו סילוק רכוש מהבית שנפסק לזכות אשתו, או תחילת המשחק, כשהבינה איך ניסיון להשפיע על השופטת להפחית מפסיסה מדברים נראים למסתכל מהצר. שאלה אם עורכי הרין המוונות. מעשים אלה נראים נשיים, כמו ההאשמות היו רוצים שתדיה את עצמה מהטיפול כתיק. הנושנות שהוטחו נגרה לפיהן הטרירה את הברותיהן עודן הבין של ננסי אמר כי הרבר אינו נחוץ. אפשר החרשות של גברים שניפנטו אותה באמצעות שיואות פלפון באישון לילח, מכתכים אנונימיים וחבילות ננסי קאפאסו, בינתיים, מתפרנסת מעמלות מנעילות שנשלונו ברואר. מעשיח האתרונים לוכשים שהא מקבלת על מבידת בתים לעשירים. קודם שהלך אופי של מתנות־אהבה מעוותות לאגרי – במיוחר

אנדי לכלא, ווא שילם לנושיו כאמצעות רכוש שהיה עניין השופטת. אפשר, אולי, לנסות להבין זאת על רקע כפול: בלבר, היא לא קיבלה דבר. היא מרוששת כליל, אבל - העיר ניריורק והתנועה לשחרור האשה.

הסיפור מתרחש בניוייורק, עיר השחיתויות, מלים בפיה לתאר את מה שעבר עליה: ההתבזות המיליארדרים וחסרי:הכיה, עיר הסכנות ותאוות השמבית, תחושת הבגידה הצורבת, האמון התולך, תממון, עיר תאבי־השררה והחמרנים, עיר

התולעים חוגגות. בע גאירעון, יותר אשר לתנועה לשחרור האשה, נראה שהיא פתחה תיכת פנרורה. הנשים רצו להיות שוות. הן התמירו אנל אדע אחר, בהתעַקשותון, ואף ניצחו. אך הן שכחו שעריין מדובר בעולם של גברים. כמו האסקימואים שלעולם אינם MUNT 1181111

רואים את השלג, שכשפתם אין אפילו מלה לשלג. היות שהם חיים בעולם של שלג, יש להם מלים לכל סוגיו הרבים, אכל לא לשלג בעצמו, כשם עצם אחר. במאבקן לשיוויון, הנשים שכחו שהן שונות מן הגכרים, שיש להן רגישויות אחרות.

הבלתייאנושיים, השכורים והמזוהמים. "התפוח" רקוכ.

43 שנה לאחר בחירתה ל"מיס אמריקה" כס מאירסון היא עדיין נסיכה מן האגדות, עדיין מסונוורת מהנזר המלאכותי שלה. מה מקומה בכל הסיפור הוה? האם היא חלק משערוריית השהיתות בעירייה של קוק'ז או שמא יש לוקוף את הידרדרותה רק לתובת אירועים אישיים – רגשות, מחלה, אהבה? האם מפלתה נגרמה משום שנהגה כאשהו

סיכה מהאגרות היא פנסויה הטווית מחוטי עכביש. לנסיכות מהאגדות אין חיי־מדף ארוכים. אפילו סינדרלה החזיקה מעמד רק עד חצות הלילה. אין זה מציאותי לצפות ממישהי להיות נסיכה מהאגרות כמשך 43 שנה, גם אלמלא היתה פוליטיקאית – זעור בעיר הקשה כיותר בעולם.

יתר על כן, מה קורה אם הנסיכה אינה פוגשת בנסיך בנשף, גם לא כנשפים שכאו לאחריוז מה אם במשך 35 שנה היא פוגשת רק טרונים ופרחמים, טיפוסים נוירוטיים וגורו'אים?

ואו היא פוגשת לכסוף את הנסיך, כבר בת 56, הולה, מובסת, על הפנים? כנקורה הזאת הרי כס התאהכה כ"פורגי" שלה. אלא שכנירטה הזאת היא היתה החלשה, הוא היה החוק. הוא חיזק אותה, ניחם אותה והתזירה לאיתנה – גרם לה להרגיש אשה אמיתית, אולי בפעם הראשונה. כגיל 56, איזו אשה יכולה לעמור בכךז

נוסף לכך, כס מאירסון היתה קורכן לשורה של בגידות. ראשית, אמה המורת־הסכר, הכיקורתית תמיד, שמעולם לא אמרה עלית מלה טוכה, אלא אם כן מאחוריה גכה.

היא נכגדה שוכ במסגרת תחרות, מיס אמריקה" שהבטיחה לה כס מלכות וכרכרה מוהבת, אך נתנה רק

דלעת נואשת. לאחר מכן כאו אכונות נוספות. כשרשרת אכורית: בגירות מצר גכרים, שני נישואין שנכשלו, פרשיות אהבים הרות־אסון ו"קריירה" תפלה בשעשועונים טלוויזיוניים זולים.

אחרייכן אפילו גופה הנהדר כגד כה. הגוף שהכיא לה את כתר מלכת היופי הביא לה סרטן כגיל .50 ובגיל 57 לקחה בשבץ.

אך הכגירה הקטלנית כיותר היתה זו של אד קוץ', הניריורקים חמימי דעים: היא שהכיאה לכחירתו. הוא ניהל את מסע הכחירות שלו לצרה, הוא מכוער כליכך, היא יסה כליכך. "כמו היסה והחיה", אמרו

וכאשר ניצח "החיה", הוא לא אימץ אליו את היפה – אלא הפנה לה עורף, לא נתן לה את התפקיד בו רצתה, אלא רק משרה יצוגית־מעיקרה. זו היתה הבגירה האמיתית. אחרי כל הבגירות האחרות, זה כבר היה יותר מרי. הבגידה הזו גרמה לה להיות חולה – וגם המוצה, כמו אמה.

שהכריוה על עצמה, היתה טיפוס של "שורדת", זהתגאתה בכך. סיפור חייה, כיצר התגברה על העוני, על האנטישמיות, על האנטי־פמיניום, על שני נישואין כושלים, על שתי מחלות קשות, על ביזיונות פוליטיים, על שיני הומן – זה ההון הפוליטי שלה. יש תחומים החשובים לה - ישראל, צרכנות - אך היא אינה פוליטיקאית החורתת על דגלה מצע כלשהו. בסופו של חשבון, היא אינה מוכרת צרכגות טוכה או מימשל טוב; מאז ומתמיד היא מכויה בעיקר את בס - מאירטון. בימים אלה, למרכה הצער, שוב אין קונים.

מתוך .Ms, גיליון ספטמבר 1988 •

27 XIZEDID

# ביסודי אני אופטימיסט חסר תקוון



1 . 3 . 4 . 1 צערי הרג, אינני מכלה מספיק זמן כבית. בצורה זו או אחרת אני מעורב בפעילות ציי בורית כמעם מאז שנישאנו. הילדים נולדן אל תוך בית שאופיו מאוד פוליטי. כל השנים נשמרתי מהטפה מכוונה, מאינדוקטרינציה של הילרים, מנטיון להלעיטם בפוליטיקה. נעניתי להם כשהם רצו לינוק. אני ער לעוברה שבכתים של אנשים פוליטיים רבים צומחים נוגרנים וריפים. ואם היום אין אמנם והות גמורת כינונו ופת ושם יש ויכוחים, אבל בדרך כלל קיימת במשפחת הרמונית בחלך הרוח הערכי, בנורמות המוסריות ובכיוון הפוליטי הבללי הרי זו במידה רבה תוצאה של הנישה שנקטנו הפיצוי להם ולי על החעררונות המרובות היה בהתמסרות לילדים ולבית בקטעי הזמן המעטים הפנויים ועליפי מערכת היווסים בינינו, אבי חושב שדי הצלחנו, גם היום, כשהם עומדים ברשות עצמם, אנו מכלים לעתים

ידור ויש בינינו שפה משותפת. לפעמים אני מקנא באותם חברייכנסת שהכריוו על מספר הטלפון שלהם כחסוי. אני לא מעו לעשות כך, למרות שביום וכלילה מרבים לצלצל אלי הביתה. אנשים עם כעיות אישיות, קבוצות ואירגונים, אלמנו שרוצים לפנותה מביתה, קצין הרוצה למסור. עדות על משהו שקרה בשטחים, זוג עם כעיית אימוץ, גימלאי שיש לו בעיות עם הפנסיה שלו והרכה תמהונים שחושכים שבעיות העולם תפצאנה את פתרונן אם רק אקריש להם עשר דקות.

לה קשה, זה תובעני וגוזל זמן, מוציא אותך מהמסלול, לפעמים סתם רצית לשכת עם אשתך ללשוחות אולר לראות סרם בטלוויזיה, להיפגש עם יהיהים, לקרוא סוף טוף ספר הממחין על חמדף או לצאת למיול בשכת כשות עניין רציני ואתח מרגוש שאתה יכול לעוור, כל התוכניות משתכשות, כפרה על השישי שבה, אתה בריצות וכעשייה ותפין בהחושה

Hipepin 28

יליד ירושלים (1930). בוגר

הגימנסיה העברית, למד בסמינר הקיבוצים, השתלם בבר:אילן ואוניברסוטת ת"א (פילוסופיה בללית ויחדות). במלחמת השחדור לחם בגדוד השישי של הפלמ"ח. ממיסדו קיבוץ צרעה. הצטרף למפ"ם לראשונה ב־1949, פרש למק"י וחזר למפ"ם ב־1980 ייצג את מוקד ושל" בהסתדרות (73"79), נברול לכנסת ב־13/ מעל בוועדת העבודה והרווחה, בוערה חבלפים ובועדה לביקורת המדינה. ושויר אם לשנוים, גר ברמהיגן.

חבריכוסת

שלא מספיקום, שמפגרים בחגוכה לאנשים אך משנמצא פחרון חולם יש לי מוח סיטוק אישי רב מאוד. ואחרי כל יאת חוששני שחמחיר שגבחח שאינני יודע לחציב טכר לסתי המעילות, כדי לחקרים יותר ומן למשפחה שחיא המשענת בשעה כשה

לחברים ולספרים. את שואלת מה הכרחי בשבילי. נדמה לי שיהיה לי קשה בלי אתנרים אינטלקסואליים אנו און האין לבירוי שבפתרון בעיות קשה לי בלי פעילות שש הי התמודדות, ואני ושוק לחברת אנשים. אני חש צקאו. מתמיד לפעילות שיש כה מימר של יצירתיות ומימר של מאבק, מאבק, יצירה, חברות - שלוש מלים גבוחות, כמו סיסמה, אבל אלה הם האתגריף ההכרחיים, המרתקים, המעשירים. אני מחשיב מאון את החברות בסוליטיקה אחד וחברים שהכונע אצל כשהצטרפתי למטים היתה התרבות הפוליטית

לחוש הרגשת מיאוט. גם לערוך טיול לבדי אינני מעלה על דעהי כשאין עם מי להתחלק בחוויות, לפעלה מפחדית ההנאה מתעופפת כאוויר. טינלנו האהרון לפני שלו נולד ביוזמת בתי. פיול כזה עושים פעם כחיים (סענו אשתי ואני, עם הבת והבן והעיקר – עם אכי כן ה-66 לפולין. ווהי חוויה שקשה לחאדה ושואה לאחד שפקרנו את מסלול הפוות של יווה: פולין בניסון של אבא כשערי עיירה הולדרת 65 שנים לאחר שעונ אותה, וגילוי בית נעוריה של אתי המנוחה בעיינה אחרת.

חמיוחרת לה, המאסשרת לך לעסוק בפוליטועה כלי

מצר אחר אני נחשב ליוורקוחוליקץ פכונ לעבודה מצד שני, אני מטוגל להתנתק לחון קיאה מנוחה סיול, תיאטלהן קולנות פלודה תשבך, האונה למוסיקה אינגי מביז גוול במוטיטה שלאטית או אנ למט או אינגי פבין נוויל מתומשי אימיים מנצל הרבה, בנסיטת הארוכות, את האפאמ לפסיטה למצל הרבה, בנסיטת הארוכות, את האפאמ, לפסיטה לא המוסיטה ומאפאמ לפסיטה לא המוסיטה המשאל, יש ומרים השרובים במיות "ללוי מרים ישראליים נמן" אריא אינן שפינו [40] [6] ישראלי הורים כמר מול רובסות אינן מנטאו [6] באינו מיט" סיגר, פיטר פולו (מריו ימוסוס מוסוט באינו מיט" סיגר, פיטר מולו (מריו ימוסוס מוסוט באינו מוסוט מ

על מה אתה גאהו *על התוכן שיצקתי במונח "שליח ציבור"*. את מי אתה מכבדו <u>את הנאמנים – לעקרונותיהם, לחבריהם, לעבו</u>דתם. למי אתה בזו לחופנים, לרכלנים, לשקרנים.

במי אתה מקנאז <u>באלה שמרבים להינות מארוחות טובות, ונותרים דקי־גיזרה</u> <u>ממה אתה סולרו מציורים וורדרדים של העתיד, ולא פחות מכך מרוח הייאוש.</u>

ממה אתה נעלבו כשאנשים שאני מעריך מנסים להערים עלי כאילו היית טמבל. על מה אתה מתחרט? על עשר שנים של שלילת הציונות, על שלא למדתי יותר שפות, על

מה גורם לך נדודי שיגהז <u>מתיחות עם אדם קרוב וחוסר הכנה ראוייה לדיון חשוב.</u> אין אנשר להוציא אותך מהכלים: <u>אי־אפשר כמעט. הבלמים חזקים. אכל יש טיפוסים</u> <u>מרגיזים לעילא: בטלן מתחזה לאדם פעיל, טיפש חרוץ, משמיצן בזדון, תככן בלתי־נלאה.</u> אין אתה מפנק את עצמר<u>ן בשינה טובה, בארוחה מלאת חטאים, בסרט טוב ביום</u> שישי

מה חמוטו שלךו "הפילוסופים אך פירשו את העולם בדרכים שונות, אבל העיקר הוא

מתי התבגרתו<u>, ב־11 באפריל 1948, כשנשלחתי יחד עם חברי לכיתה לקבור את טבותי</u> דיר יאטין.

מה חיו ההחלטות החשובות בחייך: להתחתו עם שולמית, להקים את "מוקד", להצטרף למם"ם.

מח היתח נקודת חמיםנת בחייךו *פגישתי עם משה סנה, כשקיבלתי עלי להיות מזכירו* 

מה עקב אכילס שלךו <u>פרפקציוניזם גם לגבי מטלות לא כל כד חשובות.</u> מה תתולשות שלךו <u>לא משתגע אחרי ביקורת, אבל לעומת־ואת – אוהב דברי שבה...</u> אילו תכונות אתה מעריך: <u>יושר אינטלקטואלי, ואומע לב אזרחי עד כדי מתיחת ביקוות גם</u>

<u>על הקרובים והיקרים לך.</u> מה מפחיד אותך אצל אנשים: <u>היכולת להידרדר להתבהמות, לחייתיות, לאכד את המותר</u>

נחברת אילו אנשים אתה מרגיש נוחז <u>אנשים שאני יכול ללמוד מהם ורוצים ללמדני,</u> <u>אנשים שאני יכול ללמדם והם רוצים ללמוד ממני, ובעיקר אנשים שטוב לנו להחליף דעות</u>

(ללמוד זה מזה. מתו הדבר הכי ישראלי בעיניך: <u>פעם – ארוחת ערב עם חביתה, ירקות ולכון היום – תיירים</u>

רעשנים ב"מארקס אנד ספנטר". מה עוור לך להתרכזו <u>מוסיקת רקע שקטה.</u>

מה הולך לך קל ועל מה אתה צריך להאבקו קל לי לעבוד קשה, וקשה לי להיאבק על

אילו ירשת בוחטה של כסף, מה היית עושתו <u>מחפש כל דרך אמשרית להמיר אותו כומו.</u> איזו אישיות בתרומננו אתה מעריךו <u>נלסוו מנדלה בן ה־70, מנהיג השחורים בדרום־אפריקה.</u> <u>25 שנה בכלא ולא נכנע.</u>

איזן אושיות הסטורית אתה מעריץו מרדכי אנלביע, מפקד גטו ורשה, כסמל לרוח האדם

את מי הערצה בילדותך: <u>לפי קדר כרונולוגי – טרזו, ארול פליו, פר-בוכבא, ספרטקוס.</u> איזה ספר השפיע עליך: <u>בנעודי – "מרדות" ו"ידידות שנפסקה".</u>

מדו וכדון הילדות החזק ביותר שלךו שנת 43'. אבא יושב על המיטה, שעות ללא תוחה, <u>ואשו כין כפות ידיו, פניו אמורות; הגיעו הידיעות הראשונות על ההשמדה בפוליו; שם </u>

מה תחצלתה תפרלמנטרית חגדולה שלך: <u>הנעת היוומה של חוק שכר מינימום והכשלת</u> המדות על הגיםלאים: מח הכשלון הפרלמנטרי

<u>כספים ייחודיים" לפי ההסכם הקואליציוני, ובטרם הכריע בסוגייה כולה – הצליחו עסקני</u> הליכוד, המערד והדתיים להערים ולשריין אותם בחוק החקציב. את מי מהימין אתה מעריך: אני מכבד, מעריך ומחבב את דו מרידור, אבל דואה בו אחד

הדיבים הפוליטיים והרעיוניים הקשים לדרך שאני מייצג. אין קשר בין התדמית הסימפי שית והנינוחה ומאור הפנים שלו, לבין חושך המדיניות שלו. אני מעריך את שרה דורון, במיוחד על ששמרה על אינטגריטי ויושר ובידיעה שהיא מסתכנת, הצביעה לפי מצפונה בשאלת מיהו יהודי.

מח תיות רוצה להיותז <u>יו"ר ועדת שרים לענייני חברה ועבודה. רווחה, שירותים חברתיים</u> במי חיווד, בריאות, שיכון ובטחון סוציאלי). לאיוה טלפון אתה מצפחו לטלפון שיבשר על הולדה הנכד הראשוו.

תיאודוראקים, שעימו גם נוצרו קשרים אישיים. מוסיקה המשקפת מאבקים לחרות, לשלום או לקידמה

הפעילות הפוליטית מכתיבה סדרי קדימויות משלה כתחום הקריאה, ומעניקה עריפות לפוכליציסטיקה. מדי פעם, בייחוד בחופשות, אני משתדל ליטול זמן לקריאת ספרות יפה. שיר חדש אפשר, מדי פעם, לגגוס כחטף ממוסף ספרותי, וספרי עיון כמו הכיוגרפיה של מוסליני או מצער האיוולת של טוכמן אפשר לקרוא, כאין ברירה, פרק פה פרק שם. אבל ספרות יפה – זו קריאה אחרת. עכשיו, בחופשה, אני קורא את "רומן רוסי" ונהנה מאור, בעיקר מהשפה ומהרימויים,

בדירוג שלי לבילוי טוכ, הצגת תיאטרון טובה וטיול טוב בתו"ל מתמודרים על המקום הראשון, ולכן מה שמשיג את מרליית־הוהב זה הצירוןי של השניים --הצגת תיאטרון טוכה בחו"ל, אפילו כרטים עמירה לחלק השני של הגרי הרביעי בסטררפורד, לאחר יום נסיעות מעייף. גם כארץ אנחנו אוהכים לטייל והולכים. לא מעט לתיאטרון, אבל בגלל מיעוט הומן אנחנו סלקטיביים. לבי לא הולך שבי אחרי ההקצנות המודרניסטיות. השנה אהכתי מאוד את "הדוד וניה", "רכוש נטוש" ו"מי מפחור מוידג"וניה וולף". לפני כשנה גרמה לי הצגת "אני לא רפפורט", החושפת את בעיית הַוּיקנה בכל מָורכִבותה, ליוום מהלָך של הצגת תוכנית לאומית כוללת לסיפול בגיל השלישי.

כיוון שאני יודע ששגרת הפעילות הפוליטית עלולה לנתק אותי מעבורה אינטלקטואלית, אני נוטל על עצמי באופן קבוע התחייבויות של כתיבה עיונית שאיננה פוליטית, בעיקר כנושאים הנוגעים לזהות ולתרכות היהודית ולחשיכה המוציאליסטית המודרנית. זה אילוץ שאני מנתב את עצמי לתוכו, כרי לא להישחק בשיגרת הפעילות הפוליטית. אני עושה זאָת בידיעהָ מראש שכאשר יגיע ומן הפרעון אקלל את הרגע שהתחייבתי, ואכנט ללחץ נורא.

התפתחות עולם המחשבה היהודי מסקרנת ומעסיקה אותי אני חושב שבלי להבין את רצף המחשבה היהודית לדורותיה, לא ניתן להבין את הראש היהורי" שלנו היום. בעבורי, המשמעות של היות יהודי וו העמידה כנקורת מיפגש של שני שווים: קו אנכי המייבו את הרצף ההסטורי של דורות של זוים יהוריים, זקר אופקי המייצג את הרצף הקיומי האקטואלי, הרטוגרפי מרכותי של החיים היהוריים בימינו, בניודיורק, במוסקוה, בדמשק, בישראל, תכני הואת היוגרית הילוגית מעסיקים אותי מאוד.

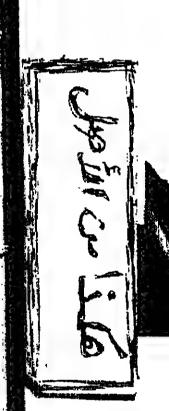
כיוון שאני אדם מקרו, הרי גם בחתום המרלמנטרי השתרלתי כל השנים לעסוק בנושאים שיש בהם גם גירויי למירה והתמוררות אינטלקטואלית ומוסרית מורכבת, כמו אקולוגיה, נוטויים רפואיים, היפנתה, אישפת כפון של חולי נפש. בכל נושא ניתן למצוא עניין. אם לא ברובד העלוון הרי ברבוים שמתחוניו.

שנים רכות אני נושא איתי יופרה גדולה לכתוב את הגיוגרפיה של משו מנה. אך מימושה הילו ונרחה בלחץ המעילות הציבורית ביבתיים אני אוסף קומר ועוסק בהוצאת מכוד כחליו: אני מסוגל, בשעות מנאי נקירות, לעווב הכל ולהפתגר, למשקה עם כל המספכים תנוגעים לפימוץ מלון המלך דתי בימוץ 19 כדי לפצנה את המסתורין זאת יחטו של סנה לערשה: ווח ברתק אותי לא פתות אחדיון הכא הצמיי בכנפו.

היווצם המוערו ההנותי מהוה כשכילי מעין עלי מיקלטן הכרון בישות בנגר בל אכובה ומחלומה שתחיים המוליסיים יכולים לתנתית ואני אומר זאת למדות שליסוד אני, כמן אאמיים "אומטימיסט חסר

> ראוינה: נורית ברצקי ציאום: שמואל רחמני

29 magain



21 שנה לאחר השידוד ההיסטורי הדאשון של הטלוויזיה הישראלית יש בקרב העובדים תחושה. שהספינה שוקעת. העכברים רוצים לברוח או שפשום שקעו באדישות. "בניין היהלותים" ברוממה מאופיין ביחסי אנוש עכורים וחוסר תוטיווציה, שלא לדבר על השכר הנאוך. התפטרות יעקב אחיאאיר תעריכת "תבם" נחנה את האות למעגל מחודש של מריבוח ומאבקי כוח. בוצצב הנוכחי כל שטוח תטרפדת את העבודה החקינה. תה שחשוב הוא אם יש כריכים לדרך ולא חומר רקע וציוד חקין. די שכחב ולעשן והמכנאי לא וכבר הם אסרבים לשתך פעולה ואין כתבה. יש אומרים: "זו אינה פלוויזיה אלא דדיו ולצולם, וגם זה בַקושי". וני שאינו מוכרח, אינו מגיע לבניין. עשרות עיתונאים של תערכת החדשות הם בנים אובדים, דוצה שאיש אינו יודע היכן הם וגם לאיש לא איכפת. יש יום חריג, בו הבניין תאש הואה. לא חלילה שהעובדים נתקבו בקדחת עש"ה, פשום

ולאת אילנה באום

בתקשורת. אנשי רדיו נלהכים השתדלו להשתלב

Binepia 30

אשר פתחה הטלוויזיה הישראלית, ב־1967, את שידוריה בתצלומים מרהיבים של מצער תקוות שהשירור הראשון יסמל עידן חדש

לביתם ונעלי בתי הקולנוע נתקפו יאוש. חיום, 21 שנה לאחר הרגע ההיסטורי, נתפסת אותת תקופה כ"תקופת זותר", ומדברים בגעגועים על דמויות מפתח, כמו ארנון צוקרמן, חיים יבין ודן שילון. כימים ההם אפשר היה לחוש בחיים המפכים ב"בניין חיהלומים" שברוממה. אכן גם אז הוא היה אפור וקודר, לא כולם היו מיומנים, אך ההתלהבות היתה עצומה והיתה תוצשה ברורה של יצירה. הרבה רגעים גרולים היו כשנים הראשונות, כמו סיקור בואו לישראל של נשיא מצרים אנואר סאדאת. העוברים, מראשון העורכים והכתבים ועד אחרון הפקירים, היו מוכנים לתת את הנשמת. ומה שאולי חשוב עוד יותר - חיה מעין בטחון שנו רק ההתחלה, ושתסלוויזיה

צועדת לקראת ימים של קסם. אך הגלגל התהפך ההלומים אינם קורצים עוד. יש אווירת דעיכה אמילו גסיסה. העכברים החלו

לנטוש את הספינה. הרצל אביטן כחת המדינה כלה עצרה את נשימתה ולטלוויזיה בקושי יש מה לתני על זה. לפני שנה הבניין עדיין שקק חיים. הכתבים ה באים, גם אם לא היתה להם כתבה באותו ערב, אלי צה"ל, היתח חתרגשות רכה. חיו חלומות, היו בכל זאת יוכלו לתרום משהו. המשפחה עדיין כו כתחום המהפנט. מכולות עם מכשירי הטלוויזיה הציפו התפרקה. איש לא הכתכל על הלוקש, שתפיד היה את הנמלים, בימי השירורים היו כולם מרותקים נמוך, כי היה סיפוק.

מהדורות "מבט" של היום הן משעממות, אשרות חסרות חיים. יש אומרים: "עו אינה שלוויתה אלא ודי סצולם, וגם זה בששי". היום, מי שאינו מוכרה, אים מגיע לכניין. העבודה הפכה לטרווה. כפה כתרים הרוצים, שעריין לא התעוררו מהחלום - כמו משה שלונסקי, בני ליס, ארוי כהן אהרונוב (אכיא), אהר יערי ויקטור נחמיאס, דנן עזרן – נאים כמעט מי ערב. כך גם עורך "מבט", שני עורכי המשנה ומנה החרשות. השאר, כ־55 עיתונאים של מעוכח ותרשות הם בנים אובדים. איש אינו יודע היכן הם ודומה שנם לאיש לא איכשת. יש כתבים ששבועות אין לום מוש

מה קורה בבניין או מה משודים ב"מבט".

יש יום תריב, בו הבניין מבש תומה לא חלילה שהעוברים נתקשו בקורות עשיה, פשום מהלקים או הלוקש. אין המתעות, יודעים מה השורה התוחנות כ־1,200 שקל בולל שעות נוספות ואשיל. למה כאים 

מל הטלוויזיה, היים יבין: "הרכילות אומרת שממיר יש אווירה משבר בחדשות. אבל אלה משמשי מעדרון. אנשים כאים אלי ואומרים, 'איפה ישי חוותר. נער הייתי וגם זקנתי. גם אז חיו מעברים ותחושה של אולת יד. גם בימי יבין וגם ביםי שילון היו עליות ומורדות. גם אז וגם חיום "מנט" נדעה מאחוו צפיח מדהים, 98 אחזו, חה לא רק כולל הבלעדיות אלא משום ש"מבט"

"נוגע יש משבר, בפרשח הרצל אביטן היה נשלון. נה הכלל המוכיח על היוצא מן תכלל, כל היו מעמיקות ומצוונות. ווסטוו

יעקב תוא איש עוב. התאים לתפקיד. קשה לנעול בתנאים של הטלוויזיה. אנחנו ערים לעובדה עצרין לחורים דם חדש. אני מכיר אה המעוכה 20 שנה. היבבנים נחקוערים הם אנשים שחותרים לקבל תפקיד, לא מקבלים אותו ואו

ותנה לפני שנה, בערב סוכות, חספה הטלוויזיה - הוא אפס. את המאמץ האמיתי מקרישים לחלטורות. עוד מבה. יש אומרים אפילו נוקאאוט. עיתונאי רשות השידור החליטו לפתוח במאבק. הכריזו על שביתה בגלל שכרם הנמוך ובגלל מחלוקת עם המנכ"ל, אורי פורת, בנושאי חלטורות ופיטורי עובדים. לאחר 52 ימי

מערכת על הפנים ושופט הוירה החל בספירה. הסיבות לנפילה רכות - הרבה מרירות לתפקר גם כמפיק, לשלוח המישה צוותים למקומות ותיסכול, חוסר מוטיווציה, יחסי עבורה עכורים. שואלים למה להתאמץ בשכיל דופק מעם אחר פעם קורה שמפסיקים לנמת. פרוטות. לפני שכתכ, צלם או טכנאי יוצא לשטח חוא אינו מתעניין בזוטות, כמו דומר רקע או ציור. הנקודה הקרוטית היא אם הוכנה צידנית עם כריכים, אם יש מאבטה ואם יש מיגון לרכב, במקרים רבים, ער שקמונון יכין עוד כריך או בקבום משקה, הלך הסיסור.

כד 'למשל רצה: חכתב לענייני משטרה, אורי כהן אורונוב ואכ'א), לעשות כתבה על שיחוור רצה הנערה זיוה נורובסקי, אכ"א קיבל צחת, אבל לרכנ לא חיה מינון, האנשים סירבו לצאת לשכות

הסובלת העיקרית מהמצב היא מחלקת החרשות. הפקת מהדורה טוכה היא פרי עכודת צוות, המורכב מעורך, עורך משנה, כתכ, צלם, תאורן, מקליט, נהג, מאכטה. התיאומים בין כל הגורמים יכולים לשגע פילים. ואו שביותה הכל כאילו שב לקרמותו, אך ברשות עריין לא כשהכל מוכן יש פיצוץ. בגלל שטות. למשל משה גמרו ללקק את הפצעים. יש אומרים שאלה פצעים שלונסקי (כתב חרוץ שמכלה הרבה כשטח) מעשן. הטכנאי שצורף אליו אינו מעשן. פיצון. אין כתכה. עורך "מבט" במלכורת. לאחר שגמר, אם גמר, לריב עם כל מי שמנסה לשים רגל להפקה, הוא משתדל

הנכונים. ליזום נושאים. לדרכן כתבים. כשהעסס לא

יעקב ארוימאיד (למעלה). טיפוס מופום, לא שייך לשום

30), מימין – חרר בקרה

קליקה. כשמטף ביקורת לא דמק על תשולחן (צילום: סקום

כעיה נוספת חוסר פירגון. "אנחנו חבורה של 55 קרייריםטים, אגוצנטרים שמחים להופיע על המסר". אומר אחד השררום. למה להגיד מלה טובה על חבר כשאמשר להיפרז לכן הכיקורת מתעופפת, בצרק ושלא בצרק. חעיקר להעיף ריקושטים. למשל יעקב אחימאיר. מישהו אמר עליה שהו את דמו של בכפית, מדדו אותו בסטופרים שאף איש מקצוע אינו יכול לחימרו על פיתם. אף כי מסכימים בדרך כלל כי הוא "מקצוען" ו"שוקל שיקולים עיניינים", בפועל שמו לו (חמשך בעמוד תבא)

31 Millenio



יום עופים מוסט מורטם ושואלים איפה הייגן לא נעדר, אין לי ספק שבשנתיים בתן עדך אחימאיר את "חבע" לא חלה הידרדרות – אלא להיפך. אני מחבות בעיקר לדסק לעניוני ערבים. הבתבות של אתוך יערו ביני מודירים וחפיאל, שבילה את האינתיפדה, היה יוצא מן הכלל. היח מסקום של הכתב הצבאי משה שלחשקי בעשין קלמוביץ והיו יומני ואמנו וחיה מספך הנסיוני שאחוד חשף.

הרוב עושים את המינימום הנדרש, שלא מעם

מנכ"ל רשות השידור, אורי פורת (מימין), עם שניים מבכירי הטלוויזיה, יאיר שטרן וחיים יכין. (צילום: סקופ 80).

מצפצף על ביקורת

יקורת לא מזיות הרבת למוכ"ל רשות החבר למוכ"ל רשות השידור, אורי פורת. הוא פועל כרצונו ותאחרים, גם אם הנו חברי הוועד המנהל, שידברו כמה שחם רוצים. כאשר מינה את אמון נדב כמנתל בפועל של "קול ישראל" טעון כלפיו בוועד המנהל שתוא נותן להם הרגשה שהם בוועד המנהל שווניקים". הביקורת לא נעמת למורת, אבל לא יותר מזה.

פורת אוחב לפעול במהירות וחשאר יכולים רק לקוון. אלמלא החערבות פוליטית מתירה, יתכן שאף הנסיון להכנים למערכת החדשות בטלוויזיה איש שלו – היה עולה בידיו. הפעם הוא רושם לעצמו כשלון, גם אם הוא מתבל את חכשלון בנסיעה לאולימפיאדה בסיאול. דומה שפורת ארב לרגע בו אחימאיר יתפטר. היתה לו תוכנית מגרת איך לחכניס במקומו את רפי גינת. את מכתב ההתפטרות הגיש אחימאיר ביום שישי, לאחר ישיבת הבוקר בחדרו של יכין. נמתחר ביקורת נוקבת על הכשלון בטיקור בריחת הרצל אביטן. יומיים לא המסיקו כלי התקשורת לדווח בהרחבת על בריחת האסיר. כל המדינה חיפשת ארוריו. אכל ביום בו נלכד נפתחת מהדורת "מבט" בכתבה של בני ליס על חרימון, שריד מבית חמקדש, שנרכש על ידי מוזיאון ישראל. סיפור חשוב ומונש, אך וה חית הלילה של אביטן. גם ארוימאיר הודת כי חיה צריך לפתות את המחדורה בלכידתו הדרמטית של הפושע.

במכתב התפטרות כתב כי "מוצק את עצמו".
ליבין אמר כי הוא לוקח על עצמו את האחריות
לפאשלח ומחפטר. לחברי המערכת אמר כי פרשת
אביטן היתה הקש ששבר את גב הגמל. אילו ידע
יבין מח מורת מתכנן ספק אם הית מזדרו לקבל את
ההתפטרות. אבל יבין, שהתכטא בנוסח "אלמלא
היתה פרשת אביטן היה צריך לחמציא אותה",
חיה טבוד כי תמערכת צריכה להפיק לקחים.
לאתימאיר, במקרה זה, היתת אחריות כמולה: גם
לאתימאיר, במקרה זה, היתת אחריות כמולה: גם
בממלא מקומו של פנחל החטיבה יאיר שטרן,
ששהה או בחו"ל, וגם כעורך "מבט". אף כי את

יבין דיווח לפורת על חהתפטרות. פורת תודרו לקבלה. פורת יבין ואחימאיר שיכמו, בי המתפטרות תישמר בטוד עד שובו של שטרן. הפירטום "במעריב" על התתפטרות שיבש את תוכניתם: פורת דיבר עם יו"ד חוועד המנהל של רשות השידור, אחרון הראל. לחברי חוועד אין זכות להתערב במינויים בחוך הרשות, אבל פורת רצת לנטרל התערות אמשרית ממאנף חות. חראל לא החנגר לגינת. יבין התלבט ארוכות ולבסוף

התנדיניות ימרצות החקל לחגיע מפוליטיקאים גם מחליכוד זגם מחמעדן. פורת ואולי גינה, שלחן "שלחי ריכוך", אראת לא עדר לפורת חיח ברוך כי אם יתעקש יכנים את המערכת לקערת שליטתו תושמט; וחיות ואלה ימים רגישים של ערום בחידות חקליט לוותר זמנית. כדי לא ליצור תלל ריק חוקבם כל עד לבחירות יחיה יאור שעון מנתל חוקלכת ישור "מבצו רמיק חלבי וערוך חלק מרמחדונות. "מבצו בנובמר תיכוס המעוכת לשוחור חדש "מבצי" אלא וכן לא רק על משרת עורך "מבט" אלא וכן על המקיד מנהל חעיבת החדשות, בעלב זה טוח הוא בנראה המועמר של מרואר. בעלב זה טוח הוא בנראה המועמר של מרוח לניתול החשיכת אבל בעלוויות חכל יכול

(המשך מהעמוד הקוו

רגל וניסו להטיל כו רופי. ככנו של אב"א אחימאיר הוא חשוד מראש שהוא תומך כליכוד. למה? הנה אחותו ואבה היא תומכת נלהכת של "שלום עכשיו". כשאתימאיר שולת צוות לסקר את ראש הממשלה אומרים, גם אם לא בסניו, כי זה בגלל התולשה שיש לו לשמיר.

כשאחימאיר קיצר ראיון שערך יגאל גורן עם פרס "התנפלו" עליו גורן ומנשה רז והאשימו אותו בהעדפת שמיר על פרס. בהזרמנות אחרת, תקף פורת את אחימאיר ושטרן על כי לא שלח צוות לסקר את שובו של שמיר מארה"ב. מה שמוכית, שמה שלא תעשה – ידפקו אותך.

אשר הסכים אחימאיר לקבל את עריכת "מבט", לפני שנתיים, עשה זאת בעל כורתן, כמי שנכנע "לצו התנועה". שלוש שנות כהוגתו של קרפין עמדו או להסתיים והתחילו ליהשושים ונישושים לורי היורש אחימאור בתר

ליחשושים וגישושים לגבי היורש. אחימאיר כתב בזמגו למנהל הטלוויזיה, כי קרפין אינו ראוי להיות עורך "מבט". אחימאיר הביא מקרה בו חרג קרפין חמורות מכללי האתיקה: ב"מבט" שודרה יריעה שח"כים כינו יהורים דתיים בשם חומייניסטים. אחימאיר, אז כתב בכנסת, היה המום. הוא לא העביר ידיעה כזו. קרפין פשוט הכניס את היריעה ביוזמתו וכלי לשאול את אחימאיר.

באותה תקופה היו הרבה טענות כלפי קרפין.
חלקן על נטייתו "להצהיב" את "מבט" וחלקן על רקע
אישי. כדי להפיק את "מבט", כפי שהוא הבין, רב
קרפין עם כולם, יום אחר יום. עם הווערים, המנהלים,
הטכנאים, העורכים והכתבים. היה גומר יום עבודה
מוחש, הולך הביתה לישון ולמחרת חוזר לבניין ופותח
בסיבוב חדש של מריבות. רומה היה אז כי לא חית איש
שקרפין לא רב עימו. יאיר שטרן לא דיכר איתו. עורכי
המשנה שלו, יעל תן ורפיק חלבי, המקורבים פוליטית
לקרפין, הודיעו כי לא יעבדו איתו יותר. פורת רצה
ש"מבט" ישאר בידי קרפין. שטרן אמר "על גופתי
המתנה" וגייס עובדים למאכק בקרפין.

לאחימאיר, האנטיתיוה של קרפין, אמרו: "רק אתה, עם שיקול הרעת שלך, הסוליריות והמקצועיות תוכל לערוך את מנט". שטרן גם שיכנע את יכין לתמוך באחימאיר.

לאחר חודשיים של הפצרות הסכים אחימאיר להגיש את מועמרותו (בעבר שמש כעורך "מבט" בשנים את מועמרותו (בעבר שמש כעורך "מבט" בשנים 1981-1977. כמו ככל המינויים הבכירים ברשות, גם בסיפור הזה היו מעורבות לשכות שמיר ופרס. עסקנים ככירים בשתי המפלגות בחשו בקרידה לשכת פרס תמכה בקרפין ולשכת שמיר באחימאיר. קוריוז היסטורי: רפיס חלבי, שאינו נחשר באהבה לוהטת לליכור, ייעץ לבכירים בליכור שלא ללתוץ למינוי אחימאיר כי צער כזה יכול לפעול כבומרנג כראש וער־עיתונות הסקה ראג חלבי להוציא אז גילוי בראת, בו נאמר שהעיתונאים דומים מכל וכל את הנסיון הנלוז של המערך לפסול את אחימאיר, משום שאחיו יוסי הוא יועץ ראש הממשלת. אחימאיר, משום במכרז, בניגוד לרצונו של פורת.

"מי שמחליט לאן ייצאו הצוותים הוא שקובע גם בענייני תכנים. אין דרך להפריד בין העריכה התוכנית לטכנית", מסביר אחר הבפירים במחלקת החישות בסלוווזיח. ייתכן כי עניין זה היה בעוכרו של

אחימאיד. מעריכים אותו על האינטלקט שלו, על הגינותו ויושרו המקצועי. הביקורת נגדו היז ע ה כישוריו בניהול.

גם לפני השביתה איים אחימאיד לתחמי. ההבטהות שיקבל יותר אמצעים להפקח 'פנס' ל קויימו. חרשים לא נכנסו למעדכת. אין 'כתנים צעירים רעבים' כפי שאומר אותר יערי. רובם מל ארבעים. המעדכת נשחקה ו"הזקנים", כמו כני ליפש ויקטור נחמיאם, עדיין יוצאים לשטחים כמעט מרים.

"אסור להפקיד כחב למלחמוח ש מנהלים, או יוחר גרוע, לכופך אש בפני לחץ של פוליטיקאים"

כמה שבועות לאחר שנכנס אחימאיר לתנקיי השביתו הטכנאים את ניירות השידור. אחימאיר סג מכתב התפטרות, אך חזר נו לאחר שחובטו לו ל "יהיה בסרר". אחריכך פרצה השביתה ולאחימאיו הי ברור שאינו מסוגל להתמודד עם כל העופה המועלים נגרו.

הוא טיפוס מופגם, מתבודר. לא שייך לשל קליקה נפגע מביקורת, רגיש לניזאנסים, נושה לשה רוח. כשחטף ביקורת מהחברים – תמיד צין כיש הקולנות שלו, לא חברים – לא רפק על השלוק ט עמר על שלו, אלא הטתגר. מישהו אמר עליו לא "נושא את צער העולם על כתפיו", מעט מלוודש" אבל לא בלתי־מתאים. כמעט תמיד עצוב, לא מלה בבארים וממעט להופיע בארועים. בישיבה המשום בה הודיע על התפטרותו אבר, כי לא הצליח לשל מוטיווציה כאנשים. "אני לא אומר שאראמשר יות בענין המוטיווציה היתח לו בעיה נוספו

כשהתמנה לעורך "מבט" קיווה שיקבל גיבי משלו ויבין. הגיבוי לו זכה היה חלקי בלבד. שני המוה? שלו, שירעו שפורת לא תומך בו, לא נלוגו יותרים, לטנן עליו. "הכתבים השופים ללהציב. אין כי שיפת עליהם מפני המבכ"ל, התפקיד של כהב הוא להא להביא סיפורים. תפקיד המנהלים להת לו גב "אף להפקיר כתב למלחמות עם מבהלים, או יותר בהת לכופף כתב בפני לחץ של פולישיקאים", אומר או

ינול לגוגן על הכתבים. "סם החיים שלנו היכול לכנית תישות היכול לכנית בין פוליטיקאי לעיתונאי. "כשהפוליטיקאי יודע שתוא יכול ללתץ דרך המנהים ולעקוף את הכתב – אן הכתב נחלש ולבסוף המערכת משלמת. היום הכתב הוא החליה הולה במערכת", אומר אותו עודך.
במערכת", אומר אותו עודך.

אם כי היתה צפויה. כאווירת הרכדות תארישה תשורדת בטלוויתיה איש אינו מחיל רמעה ואוש זיי חוגב. רסיק חלבי, ש"מבט" מעסקד עתה כדין, הנה כי צריך להחזיר את הכחה לכתבים. יובחל מין לתרניש את המילם שלו רץ על המסך", אם: א נסיון העבר, סביר יותר שהבחב לא יודו תמילם כ

לכבור ַ בּבּרִי**ת מעריִב**ְ רַחִ׳ החילוון 3. רמת גן 52522 נא לשלוח אלי יומן מעריב לנוער ו\_\_\_\_\_יחידות) במחיר 7 ש"ח ליחידה ש"רו למקנדת ספרית מערי .... אצייב המחאה ע"ס \_\_\_\_מק/תור.\_\_ בתוכת תאריך .... 100 טלפון אור לבעלי ברטיסי ישראפרט, ויוח חומנות בטלמון מט׳ 1878877.30

Binebio 32



וני נותנת לו רשימה. שתייה, פירות, עוגה. לא ארוכה. אחרי־כן החלה התאוששות. היא הכירה את

ירון יוצא כעניין כלכלת הבית. רוני מצביעה על תמונה שתלוייה על הקיר. גבר נאה שוחה בבריכה. "זה אבא שלי. איזה אישו הוא היה קבלן. טיפוס שלא ישב

עברתן לפתחיתקווה. את בת 17. סביבת

הישנים באשרור. אכל נסלטתי די מהר. הסתוכבתי של מזי כהן, ולא עברתי. עשו ממני פקידה כמרפאת".

יום אחד, כשהיתה בחופשה מהצבא ונסעה לקיבוץ ליד טבריה, צלצל הטלפון. אביה לקה בהתקף לב חמור ואושפו כ"קפלן" ברחובות. רוני מיתרה לבית החולים, מצאה אותו בטיפול נמרץ, מוצבר למכשירים, מות האבד



"כן. לפני ההתקף, היחסים בין אכא ואמא השתפרו והם שוב התקרבו זה לוו. כל התקופה בה היה בארץ, והב עבדו בלי לקבל גרוש... מאושפז ירעגו שכשהוא מחלים הוא חוזר הכיתה, ובאמת היתה הרגשה שהוא מתאושש, אבל המצב שוב אותי מגיל 14. יוסי פיין בא לביקור מולדת, וירון ההמיר. אפילו אייאפשר היה לנתח אותו. הזמנו מומחה שהכיר אותו מילדות הומין אותו, והוא הסכים מיר. שלי, ולא בגלל שאני מחפשת שלטון. רווקא הייתי שהציע להעביר אותו ל'איכילונ', לברוק שם אפשרות לטיפול שונה, אכל שם התברר שהוא חלש מרי בשביל עם זה כרי שאחרי־כן הם יעזרו לי כאלבום'. רציתי לקבל את הטיפול שדובר בו. האיש החזק הזה. מיד נורא שיעקב גלעד יכתוב לי. באנו אליו, והראיתי לו ואני כבר כותבים שירים תרשים". כשהגיע התחילו לתת לו שוקים השמליים. הוא כבר סקיצות שלי. הוא אמר שלדעתו השירים מצויינים, רוני, בת 23, ומרת, מוכנה לקול. אם הקול מינו

(המשך מהעמוד הקודם)

"לאכא ואמא", היא אומרת, "היו כמה שנים קשות. ידענו שהמצב כיניהם לא טוב, אבל לא האמנו שכנראה אין סיכוי שיחלים". שהם יפררו. כשזה קרה, זה הרס אותי. אבא נשאר באשרוד, אמא ואנחבר עברנו לפתחרתקווה. אני הייתי מאוד קרובה לאכי. הלכנו יחד לסרטים, יצאנו לכלות. אחרי שהוא כבר לא היה איתנו התגעגעתי אליו געגועים היסטריים. רווקא כגלל שהוא הפסיק פתאום

להיות מוכן מאליו כבית, נקשרתי אליו עוד יותר". רוני מתרגשת, לוקחת אוויר, בדיוק כשהדלת נפתחת והבעל חוזר הביתה. ירון בכר מגיע הרוס אני בטוחה, אבל היה מטושטש לגמרי מהתרופות ולא מלילה שלם באולפני ההקלטות עם ירונה ארוי. הוא הצלחנו להכין מה. הרופאים בקשו שנצא. אחרי כמה מפיק את אלבומה החדש. בעבר כבר הפיק את יהודית רביק, יודר כהן, שרון ליפשיץ, בועו שרעבי. אבל ברירה הזו בחולון, עכשיו, הוא לא המפיק הגדול. הוא האבל הפרטי שלה כדי להרגיע אותי. לא ידעתי מה בעל עייף שבא הכיתה מהעבודה ועור צריך לעשות קורה לי. אפילו בשבעה, כאשרוד, לא קלטתי שהוא

> מתנצלת, "נורא רוצה להשמין. אני רוה מדי. ממש מרגישה חלשה".

רגע בשקט".

חדשה, חברת חרשה, אבא לא בבית, ואת כבר בראש של מוסיקה. איזו מין תקופה זו היתה

"היה קשת, ובהתחלה היו המון נסיעות לחברים הרכה כ'פינגווין', למרות שלא הייתי ממש מה שנקרא 'חיית מועדונים'. היתה לי אכזבת גדולה כשלא התקבלתי ללהקה צבאית. כאתי לבחינות, שרתי שיר



"הייתי בהיסטריה. השאירו אותי לבר איתו, והוא ככלי הקשה. התחיל לומר לי מה היה רוצה שיקרה אם הוא לא יצא מבית החולים. השתקתי אותו. הרופאים אמרו שהמצב לא טוב, אבל יש טיכוי שהוא יצא מזה. קיבלתי חופשה שהרוויה בעבודות האחרות שעשה. כל הנגנים עברו מהצבא, וכל יום נסענו אליו להיות איתו".

היה מיואש. התחננתי בפניו שיעזור לעצמו, שירצה וכראי לי לכתוב בעצמי. בסוף תוא היה היועץ לרוני זו כבר שאלה אתרת. עליה, יש להנית יעוד שוב לחיות.

Binealo 36

ביום השלישי נרמה היה שהוא מרגיש טוב יותר. הזמרת" על השולחן בכוח כדי שתשיר כנת־מצווה של דיבר על איך ישפץ את בית התולים כהתנרבות השכנים, רק המון אהרה. וגם עזרה כספית כשהתחילו בשיצא. הבאתי לו פרחים למיטה, והוא התזיק לי את נסיונות ההקלטה הראשונים. אבל לפנייכן בא הקרע היד בכות. אמרתי לו: 'אבא, אתה רואה, יש לך כוה'. ואז נכנסו הרופאים ובקשו שאצא. הלחץ שהוא הפעיל לי על היד הפריע לקצב הלב שלו. או הם גם אמרו לנו

"כולנו בכינו כל הזמן, אבל כשהיינו איתו, שיר השלישי, "עם בופיה" – לחן נעים נמה חייכנו. למחרת אותו יום אמרו לנו שאבא גוסם. שניכנס לומר לו שלום. הוא שכב שם, מחובר למכשירים. בלי הכרה. אני זוכרת שהחוקתי לו את היד ולחשתי לו כאוזן: 'אבא, אתה שומע אותיל, ופתאום רומה לאך אתת/ יש כה משהד מיוחד/ נמיטה ש הוא פתח עיניים והסתכל בי. הוא ניסה לומר משהר, נופיה/ משחקת עם עצמה/ הוא מתקרב/ נופי רצב/ רוצה לקחת את כולה/ להתאדב...". היו עורכים בדיו שלא כליכך ידעו איך לעכל אותו. זמן אמרו לנו שזהו, הוא נפטר".

"הייתי ממש בהלם. אמא היתה צריכה לעזוב את איננו. הרגשתי כאילו הוא נסע לחו"ל ועוד יחוור".

מות האב השפיע על רוני קשה במשד תקופה ממתקים. זה ככר יש, ככמויות, מפוזרים על ירוך, התחילה העבודה על האלבום. האבל התנקו לשיר השולחן בסלון. ופלים, טוויסט, מסטיקים, מצמרר בעוצמתו, "אל תלך", שיר שמתחיל בקינה, סוכריות. "אני אוכלת אותם כלי סוף", היא נמשך במרירות ונגמר בזעקה. "איפה אלוהים/ אין בו רחמים/ אכא, אל תלך/ אבא, אל תלך..."

אחרי שאבא נפטר כתבתי מעין יומן בו סיטרתי לו מה קורה איתי. רציתי לבטא את זה בשיר, ולא יכולתי. המלים לא יצאו. הרגשתי שאבי יכולה רק לצעוק. השיר התגבש רק אחרי שירון כתב לחן שנראה

את ירון פגשה רוני כפעם הראשונה כשיצאה מהבית לבלות אחרי מות האב. יהודה פוליקר ו"עיניים שלי" ב"היכל התרבות" בת"א. היא באה לשם עם אחותה גילה, שנשואה לגיטריסט ארו נק. ירון היה או אחרי מהפקה הגרולה הראשונה שלו – המופע "קולנוע" של הומרת שרון ליפשיץ.

"נכנסגו לחופעה, וההתרגשות שלי היתה עצומה. יהודה כל־כך נגע לי כלב. בקטע בו עלתה יהודית טמיר לבמה ושרה את 'הו, אילו רק יכולתי ללכת. או הייתי איתך' – חשבנו, אחתי ואני, על אבא, התחלתי לככות ונאלצתי לצאת התוצה להרגע. ירון חיה שם". הרומן עם ירון עזר לך לצאת מהמשבר של

"זה משהו שקיים אצלי עד היום. עד היום אני משתגעת שאני שומעת סירנה של אמכולנס. הצער הכי גדול שלי הוא שאבא לא זכה להכיר את ירון. אבל התחלתי שוב לצאת, וירון ניסה בפעם הראשונה להלחין בעצמו, ואני כתבתי סקיצות. לו היה ברור

שאוציא אלכום הרבה יותר מוקרם מאשר לי". ירון בכר, באופן פרטי בעלה, ותום על האלבום החרש של רוני כמפיק מוסיקלי, מלחין תשעה השירים, נגן קלירים ומתכנת תופים. בהקלטות השתתפה רשימה מכוברת של אנשי מקצוע, מארו נק, הגיס, כגיטרות דרך ז'אן פול זימברים ואלון הלל בתופים, אלון נדל ויוסי פיין בכאס, וכני קונייבסקי

רוני: "ירון רצה שזו תהית הפקה פרטית. אמר שנוכל לעמוד בהוצאות. זוא השקיע בפרוייקט הזה מה איתנו כהתגדכות, וזו אולי הודמנות להגיד להם המו

רק יהמון תורחים אלה דרי הנגנים חבי יקרים

"כולם חברים. ארז זה משפחה. ז'אן פול מכיר לרגע לא חשבתי במונחים של אני אתחבר עם זה או מאוד רוצה יועץ אישי מקצועי שיהיה איתי לאוון האמנותי של האלבום.

יעשה מה שכל הטקסטים האחרים יעשו. ינחם לאנשים להזדתות. שיבידו אה, גם אני עבדתי או נה. הרעש שהשיר עשה הבהיל אותי". "אני לא חיים נחגן

בכר הלחין והפיק, ורוני כתבה. שירים כופים

תמציתיים, קיצוניים. תקליטון השדרים הראשון של,

"כמו משוגע", זכה להשמעות אינטנסיוויות שיו

פאראנואידי על אהבה אוכססיבית. דוא, כמו משונה משתולל, לא נרגע/ מאהב/ עצבני/ הא קנאי חלוי/

מקנא לה/ אין אהבה כלי קנאה/ לא נתנן לה/ וקה

מנותה...". גם השיר השבי, "לא יודעת", הושמע תיבה

עם סולו מפוחית רוגע – כבר עודר ועם

מסויים. רוני שרה כו בקול סקסי, פתנה

מתסכלת במראה/ והושבת לעצמה/ האלו

"מצחיק. בהתחלה בכלל לא אהבתי את השיה.

יעקב וירון התלהבו ממנו, שכנעו אותי להקלים לו

היתה כוונה מראש להיות פרובוקטיחות. רציתי פה

ביאליק. את השקסשים שלי לא צדיד לנחח לעותק. זו סשאצית תאור מצב".

'אני לא חיים נחמן ביאלים, את הטקסטים שלי לא צריך לנונו לעומק. זו סיטואציה. אף שיר באלבוני לא מתאר סיפור אישי שלי. תוך מאל חלד'. כלליה אני נמצאת כשירים כי כתבתי אותם, אנל לו

ספציפית בכל סיפור. שיר כמו 'מאה נשים', על נשים מוכות, כתבתי כי זה נושא מדובד שפשום נגע לליבי. אין לך אף שיר אומשימי. דבל קיצוני, משוף מיואש, מסתבך. את אדם ססימי? "לא. כאמת שלא".

שבוע לפני צאת "עם גופיה" לרדיו ירון נכי ורוני התחתנו. אולם מפואר. כל המשפחה. אדר הצפה נתנו רוני, ירון וארז בץ הופעה קצרה, שרו את כמו משובע", "עם גופיה", ואז רוני שרה את "אל תלך". לא מחדת לשבש את השמחה בשיר עם משע

כורו עצובו "החלטתי שאיכשתו אני חייבת להוכיד את אבא ביום הזה. פחרתי רק שלא אעמוד בזה. באמצל תרגשתי שהקול שלי נחנק, וראיתי שאתותי הקטנה בוכה. בקטע של סולו הגיטרה ירדתי לחבק אותה, ואו השיר נגמר, והיה רבע שקם, ומישהו צעש 'עכשיו תשירי משהו שמה. שרתי את לא יודעה".

"רוני" האלכום הוא המבחן הרציני הראשון שלה רוני הומרת יודעת שהיא קופצת ראש לבריכה של קהל די שמרן, שבקושי תצליח לעבל כתף חשופה של ריטה כ"קדם אירוויזיון", והיא כאה עם שקססים נועזים, הופעה חיצונית יוצאת־דופן, גב מקצועי ממדרגה ראשונה, והנשה רגשנית של חומר. מחק וג מ"קונצנוום אמצע הדרך" שהפך את אדר, עמדי היוסה

"אני לא מסוגלת להפחית מתרגש בשירה כל מי ששמע אותי קלט את זה. מזייפת או לא צלול א לצ – קודם כל רגש. כרגע אנחנו עדייון לא מתכונים מופע, אבל אם יהיח מופע – ארצה אותו מאוד תיאטרלי. להציג כל שיר. לעשות רק מה שביאש הדרך. אם האלכום לא יצליחו אקליט אלכום אד. ירון



# 8. חדרים פרטיים בגליל

התולה ובתרמון. אפשר לשכור כאן הדרים לנומש בכתים פרטיים.

> כמשב שאר ישוב פנשנו משפחה נחבר זה במיוחד. צביקה ומדים נודיאל וארב־ עת ילדיהם שמארחים את הנופשים בה־ פון אהבה וגם באווירה רנועה. צביקה מורה וחקלאי, מרים מודה לביולוגיה.

ונג צעיד שעלה לגליל ובנה בית פשוט המקשת היפים שומצאים ממש בחצר האתרית שלהם, קטעים רגועים ויתים של חבויאם. הפינות הטמויות מהעין של מזת הנתר. בתוספת תשלום אפשר מן לחשתתף בארוחות חכוובות שלחם יוון כפר סאלד. ולקביד קצח יותר מקדוב את הסביבה.

היווניים באיים ובתרי האלפים ועכשיו ולבבי. לבתקשר בטלפון 06-942367. אפשר לבוא בקיץ, בסתיו וגם בתורף

אישרו נמצא מושב שומר יקובו מקרית שמונה פונים ימינה לעבר שמו" רת הדן מעין ברוך, והגושרים, וקצת כרחים לבוא ולראות, והכי יפה בשעות אתרי הורשת טל יש פניה לשאר ישוב. י אתר הצהריים.

מסביב לשאר ישוב יפה כל השנה. בא־ ילדיהם לא רק משכירים הדרים אלא גם - מאות סחלבים. ועד או מומלץ לגשת יוצאים ברכב מחשער של שאר ישוב של דמות אדם שידיו פיושות לשמיים. ונוסעים עוד קילומטר לכיוון חורשת בדיוק בין הידיים רואים את מכצר הגו"

שונ של מפש שאנתנו מבירים מתבפרים אה מטר. פונים ימינה, מערבה לדרך בים. ים בוליל. זו לא חייבת להיות חופשה וכודנה, ומצד שמאל מלוע אבוקדו מגר הבן: גן מדהים שבו משתלבים סלעי פרטים בטלפון 981524 , 06-981345 ארובה אלא גם שתשבוע או יום יומיים. דר. כשמנועים לאכוקדו פונים לכיוון. הבולת בפסלים קטנים ונאיבים של חיי 66. לא יקר. יש פרטיות ויש גם אידוח חביב הצפחיה הירוקה החדקל תגבוף. יורדים ות, שמתמזגים בצמחים שגזומים על הצפחיה הירוקה החדקל תגבוף. יורדים ות, שמתמזגים בצמחים שגזומים על וצרפתים, שמתפשים חומשה שקטה ולבר. לבת לבילות על האדמה כמו הגיונים, וחשים ושפוים. ון במרכב והולכים אל תנחל לבלות על האדמה כמו הגיונים, וחשים ושפוים. ון במרכב והולכים אל תנחל לבלות על האדמה כמו הגיונים, וחשים ושפוים. ון במרכב והולכים אל תנחל לבלות על האדמה כמו הגיונים, וחשים ושפוים הומשה שקטה במלפון 206742367.

עם הדי נפתלי והחרבען המושלג בסמוך. ירוקים וגבוהים ושקט ורק קולות רגיש ואנושי על קינון של בזים בירושי המים. לא להיסחף, זה הבניאס.

סותנו מול כמר סאלד

סאלד. מול הכניסה לקיבוץ יש נבעה להחמיץ את המיח למבצר נטרוד, מיבי שעליה עשה חבר כפר סאלה, את העוי צר ערבי מימי הביניים, ששופץ ושוחזר וצוע שתעונג לתתאדה בו. הם וארבעת ביב, מורחים כאן מאחורי חורשת טל צוב ליפה בעים הפתוחים שראיתי באי בידי דשות העים הלאומיים. מכט מהי מותים את הגבעה מחכביש, לפי מטל מארג' (עמק) עיון.

טל. אחרי המארק פונים שמאלה (ימינה מור, שם נפל חבן במלחמת לבנון. הבן במקום חכי גבוה בארץ, אוויר קריר ונקי

אין לי מילים להגדיר את הגן הזה. מר - 14.30 (תשלום שמלי במיסה.

מיוחד, בלי יומרה של "גן פטלים" בטבע.

מאת נילי פרידלנדר צילומים שי גינות

ו"אמנות אדמה", אבל עם הרבה יופי, תום וגם צער. אמנות נאיבית שנוגעת ללב ויפה לעין.

יושוב, שמורת הדו קשה להבין איך הישראלים עולים לג־ ליל ולא נכוסים לשמורת הדן, לשוטט ביער החשוך בין הפלגים שזורמים על השרכים הירוקים ולשמוע את קול המים שנופלים בנהר.

לקנות כרטיס ולהיכנס לשמורה המגוד־

רת, לפתות שעתיים לפני שהיא ניסגרת בארבע אחר הצהריים, כדי שתמשיך ותישאר שמורת טבע. ללכת מאה מטר אחרי אתר הפיקניקים ולפנות שמאלה מתחת לעט תות גדול – יש שילוט – אל שבילים אינטימיים כין

פלגי מים ויער גכוה ומוצל. משהו מיו־ חד. מעיינות, פלגים, יער גדול, ובהמשן עולים לתל דו ורואים את השער. ומי שרעב אחרי הטיול הזה. יש בכניסה

#### לשמורה מסעדה של קיבוץ דן.

● סרטי הטבע של משה אלפרט מאפיקים הכביש הצדדי המוביל לקיבוץ דן מוי ביל גם לכית אוסישקין, שבולט בקשת יפה ובמרפסת על החרמוו. ניכנה ב־

1955 בידי האדריכל קרקאור. כאן יש תצוגה של טבע האיוור וסרט קצר על החרמון ובעיקר על עונה פחות מוכרת בו – האכיב, שמתחיל ביוני והפ־ ריחה המיוחדת שנמשכת עד סוף יולי. כשתם אפשר להיכנס לאולם הממוזג ולואות גם את סרטי הטבע של משה אלפרט, שאותם יכולים לראות צופי טלוויזיה במערב אירופה. סרט על נדיי דת השקואים שצולם בקויה. בחולה וכי כשמתעודדים בבוקר בתוך עמק התולה, ` נחל זורם, חוק ומהר. על גדותיו עצים רומניה, ונם "אלבום משפחתי" – טרט

לים ובנולן והיחטים בתוך המשפחה . בית אוסישקין פתוח בכל יום 15.30־ 08.30, ביום שישי 1200-08.30, גשבת

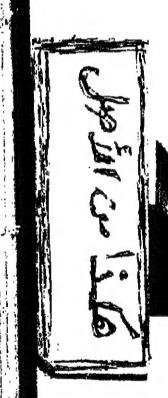
נוסעים משאר ישוב לכיוון קיבוץ כפר בנסיעה מהדן והבניאס לנונה אטיב. לא חומוו עד חבופור, מעל מטולה, מעל

אצל כלמון בחומון

כשבאים מביוון הגושרים), דרומה , לכ בדל כאן והספיק להשאיר אחריו פסלים בקיץ ובסתיו. אפשר לגור בחדרים יפים אחדים. את מסלי החיות שעשה מאבני וזולים אצל משפחת כלפון, טלפון לה־ שברים את תנשר, נוסעים קילומטר ונד .. טוף רואים מעבר לגדר הקיבוץ בין העי זמנות עד הצהרים – 06-981333. או בפנסיון משפחתי של נילי ודני אלימי, עפר עבירה לרכב בין אקליפטוטים באן חמשיך האב את חיי היצורה של שהוא יותר יקר, עם בריכה קטוה בהצר.

37 Binebio





# סדרת התגליות של אנציקלופדיה מברים המגלים כילדים שולם מופלא

.Muudaringa 1171,71791



מחיר הסדרת 196 ש"ח ב- 8 תשלומים שווים ורצופים, מחיר ספר יחידי 16 ש"ח המחירים כוקלים מע"מ ומשלוח. להשיג בחגושת הספרים ברחבי הארץ, או באמצעות תלוש החזמנה.

מנוי שניתי על דור דו אור שניתי על דים אור לילדים לילדים

ספר המלים

ספר הקולות

ספר הצורות

ספר הצבעים

אנשים ומקומות

השלם שבוווץ

בעלי חיים ספר המטפרים

סבר הות

ספר השעשועים

סזירת התגליות של אצימלוגדית בריטויקת. D מציב 6 המתאות רצוטות עים 20 שיה כיא (סהיכ 195 שיה) לסקודת סברית מעריב.

שיח לפקורה ספריה אעריב.

מחדקי ויה ישראכרם יכולים להזאין ישירות במלכון 1828796 בס מברים אבית שוב - מפרית אשייב

## ביקור בשטחים הכבושים

אני משרר מהשטחים הכבושים. אני נמצא כאן, כשטחים הטירוליים הכבושים בידי האיטלקים, ומעביר את תחושותי.

מסביבי ארץ אחרת. זו איננה איטליה. לא חשוב עד כמה יכתבו במפות אלטו אדיג'ה – זה דרום טירול. אני נמצא בבוצן. לא אתן יד לכובשים ולא אקרא לעיר הזו כולצנו. בוצן,

תיסע כצפון אימליה, תעבור את נהר האריג'ה ותגיע לגדה הצפונית – אתח נמצא נשטח נכוש, ובו עם אחר, הטירולים. שפתם שונה, תרבותם אחרת, אבל השפח כולו נשלט

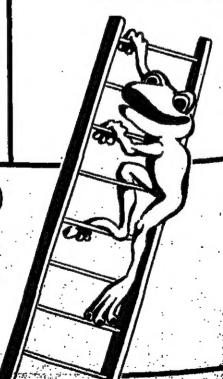
איך אפשר שלא לחוש הזרהות עם העם היושב כאן, השואף לחיות ללא העול המעיק של

יש מהם אמיצים העשויים ללא חת, והם משוצים עוברי־אורח והורגים שונים בבתי כלבו. נגלל השיטה הרמוקרטית המחורבנת הם לא יכולים להשליט אימה בעזרת וועדות הלם, ולהכריח את הטירולים הרופסים יותר, חסרי התודעה או רודפי הנוחות, להתקומם, וחבל.

אני מכיט כאנשים ההולכים ברחוב. "די לכינוש", אני רוצה לומר להם, "קומו, נערו מעצמכם את השלטון הזר. תיפסו ילרים איטלקיים ורוצצו ראשיהם כאכן. עשו משהו. ונה אוטוכוס איטלקי עובר, למה לא תזרקו עליו נקכוק ותשרפו למוות את היושכים בוז"

האינסלקטואלים יתמוגגו. הפרלמנט האירופי יפגוש את מנהיג ההתקוממות. הנצחון יגיע. אין סח בעולם שיכול למנוע הקמת מרינה טירולית. אונט יכול לשלוט על עם זר.

בשמח הכבוש ששמו סוד טירול הוצאתי את היד מחלון מכוניתי וסימנתי וי.



#### משהו:

אם ישראל שולחת לווין ריגול לחלל לפני הבחירות ובתקופת ממשלת אחדות, או שפן בחירות של מי זהו של הליכוד או של המערךז



### עופרה חזה

במדרחוב של מינכן נשפך העושר של העולם מחנויות הענק. הכל יפה כיופיו של צמח טורף. אנשים תרבותיים שרם תחת ציפורניהם שואלים אותי אם אני רוצה עוד ליטר בירה. שאין כמוה

לקחתי איתי את דפי זיכרוגותיה של סבתא אויה. חשבתי להגיע לכפר הולדתה. לא הסתייע. ומה זה היה משנה בעצם. הייתי רואה עור מסום בהדר ועשיר ונקי ושליו עד לאי אפשרות להאמין כמה שהיה. מרוב יופי החושים מתעתעים כי. לרגעים אני קרוב להידרדר לרמתו של. המשורר הגלמר לבגרות, שאמר

בכל מקום שתעצור בו שתי דקות מוכטה לך שתשמע עברית. הישראלי ממשלחת הרכש הפרטית מפעיל את הראראר שלו וסורק אחר קסמים חשמליים וריבוק.

כאשר שמעתי עברית, אמרתי: "שנה טובה". צ'יקיצ'אק שיחה. ב"רויטשה מוזיאוז" אפילו התאספה ככה קבוצה של ישראלים, והתעורר בינינו ויכוח פוליטי חריף. כמעט פתרגו את בעיות המזרח התיכון ועברנו לטיפול בשאר באכסניית בוער אחת, בשיחה בין ישראלי לכין כמה אלג'יראים, סורים, מצרי וסעורי, הנהנו מה מעניינת אותך עופרה חזהז הוא שאל. כולם הן הן לשאיפה השמיימית לשלום, חוץ

אמר הסעורי: לא חשוב, שיישמרו שמונים אחוזים מהערבים, ועשרים האחוזים הנותרים יכבשו את הארץ.

לפי אופי הקורא, זה סיפור מכהיל או מצחיק.

ומעל כל גרמניה, האחרת אולי, מהרהד שיר מסולסל ויפה. עופרה חזה שרה. הרמקולים בחנויות ומקלטי הרדיו בדרך משדרים את סולה כפול־הצליל. בערוץ הטלוויזיה המשרר מוסיקה 24 שעות רואים את סרט הווידיאו שלה, ובחנויות התקליטים מכוסים הקירות בפוסטרים אחר ליד השני: עופרה חזה.

היה לי חשוב לראות אם בתקלים שקונים כגרמניה השירים הם כעברית. בעברית. ולא עוד אלא גם שם כותב המלים מצויין על אחורי הסומפאקטיריסקים: שלום שכזי. אגרה.

זה סיפור הצלחה שאין לו רוגמה, ואנוכי, שאוהב רברים לא הגיוניים, מתאהב לי במקרה הזה וזוכר את כל גאוני המוסיקה, מגרוניך ועד צביקה פיק שיצאו לכבוש את העולם, או לפחות מקום תשעים כמצער, ולא הצליחו אפילו לשמוע "אל תתקשר אלינו, אנחנו נתקשר

כמה ימים לפני כתיבת דברים אלה ביליתי יום נאה עם חייל משוחרר אחד, קיבוצניק, היודע העולם, אבל מישהו הפסיק את העניין לפני בביטחון מלא מה יפה ומה לא. קישקשנו על כל שהגענו לסיכומים. שמעתי שם סיפור מעניין: מיני דברים, אכלנו אגוזים, והגענו לתופעת עופרה חזה. הוא קצת נעלב מנושא השיחה הזה.

"מעניינת", אמרתי, "כי אולי נגלה פתאום מהסעודי שאמר: צריך למתוק את מדינת שהיא זו שעושה בישראל את המוסיקה הטובה. הפושעים הזו מעל המפה. נילחם ער שגשמיר האמיתית, וכל השלום חנוכים והמתי כספים אתכם. אמר הישראלי: ומה עם פצצות האטומז והסי היימנים הם זיוף שיכול לרמות רק אותנו".

## פינת השלולית

לנסיכת היה כל כך תם שהיא היתה בטוחה שיש חור בשכבת תאוזון בדיוק מעל לראש

היא רצתה ללכת לים, אכל פחרה מסרטן עור. סרטן ריאות היה לה ממילא מאלה

רצתה להרליק את המוגן, אכל חברת החשמל ביקשה לא.

היא הרגישה ממש לא מוכן אבל מי יכול להרשות לעצמו להיות חולה בתקופת השביתות. דאם פלא שצפררע שהופיע כדיוק כרגע כזה לא קיכל שום נשיקהז

#### שומע חדשות. כך שעל חיי היום־יום שלי היא לא השפיעה. אני לא ראיתי סיכוי לדו קיום כשלום גם לפני האינתיפאדה, ואיני רואה אותו עכשיו". חגן ארליך, תלמיד ישיבת בני עקיבא "נתיב מאיר" בירושלים: "הפרעות המכונות אינתיפארה לא

שינו אצלי דבר. יש פה מלחמה בין יהודים לערכים, והיא נמשכת כאיזור כבר הרבה שנים. אינני חושש לקיום של עם ישראל ושלי. פחרתי כאשר ג'ורג' שולי יצא עם תוכנית השלום שלו. כשנוכחתי לדעת ששמיר אינו מתכוון להתקפל, נרגעתי. זו הסיבה שצריך לפחר מהמהומות, כי הן מעודדות תוכניות שלום כגון זו".

חנן חושב שיתכן כאן דו־קיום, אך לא בשלום. הוא טוען כי הישראלים המדברים שוכ ושוכ על "כיבוש", "כיבוש" עוררו את הערבים להתקומם. הארצות הערכיות השכנות ככר סוכלות אותנו פה, פחות או יותר. זה אולי יקת עוד עשרים שנה, אבל הן

27



סיסמא נחמדה.

יקבלו אותנו. כל זה כפוף לכך שנפגין נחישות". מרב קליין, תלמירת מררשיית "עמליה"

את רוצה אותם פחף

יהונתן: "אני גר פה מגיל שמונה. הורי כאו מהשפלה. נהגנו לקנות כשום של אליבירה. היום כבר אינגי יודע אפילו איפה הוא נמצא. אני זוכר שאכי רצה להכנס לשוק, ואמרתי לו שאני לא רוצה. שכן שלנו שאל אותי מרוע, או עניתי לה או אני אן הם. מאחר שהם שם, אני לא רוצה להיות שם, היום - זה סודם כל אני. ואם גם הם - אז כסרר. אין בעיה. אבל אני נשאר מה".

יהונתן: "כטח. כתור חייל, אם זו מדיניות, אז בטח שאציית לה. אגיד לך יותר מכך – אם אקבל – האמונה. הם מאמינים ללא עודרין, הוא אינו מאמין מקורה לפנות ישוב יהורי, אציית לה". גם אם ימקדו עליך למנות את עמרוז?

"בדמעות, אקרע קריעה, ואעשה זאת". חבן: "זו כאמת בעית גרולה. אינני יורע מה חייתי

多是海南美多亚洲洲南部,在中国内部中的一个

הם מפחדים מהאינתיפאדה

בירושלים: "איני חשה פחר ממשי מאכן או מבקבוק תבערה. כבר זרקו עלי אבנים. היום זה ככר לא ממש סחר, אלא מיטרד. עוד נרנוד כדרך חביתה". מרכ סכורה כי יתמן דו־קיום עם הערכים, אלא ש"בינתיים הם לא רוצים שאנחנו נהייח פה".

"הם לא מפריעים לי. הם גרים פה וגם אני גרה

יהונתף "אנו שני עמים שגרים בבית אחר". מרכז "אפשר לגור גם ככית דו־קומתי".

הרכצת פעם לערבים!

חגן: "עכשיו, שאתה שואל, זה כאמת מעניין. חבריו לא הפגו לו עורף כגלל דעותיו האפיקורסיות. ליהודים רווקא הרכצתי, לערכים אף פעם לא". בצבא תכו ערבים?

אתה מתכוון למינוי?

ומבות לערבים? "זה כבר משתו אחר. אם תהיה פקודה להרביץ

רני: "אם מישהו מנסה להרוג אותי על ידי זריקת אבן, והדבר הכי גרוע שאוכל לעשות בלי להכנט לבית־סוהר זה להרביץ לו, אשמח מאוד להרביץ". חנן: "זה לא נראה לי כל־כך חמור. אם מישהו

ניגש לנהג ברמזור ושובר שמשה במכוניתו, אני בטוח שהוא יקכל מכות". לא מכבר השתתף יהונתן כ"הייד פארק" של תנועות הנוער בירושלים. יהונתן רואה את עצמו ואת המתיישבים ביהורה ושומרון כממשיכי דרכה של

התנועה הציונית. עד כדי כך, ידונתוף

"כן, כהחלט, על כל הסממנים של התנועה הציונית, התיישבות הקלאית ובטחונית".

אותו אירוע רובר על אפשרות של פריצת מלחמת אחים. יהונתן אמר שהוא לא יעז לירות ביהודי. 'הצד השני אמר שדווסא כז יעו, ולכן הוא ינצח". אחריכך התגלגל הוויכוח ליחסי חילוניים־רתיים. יהונתו אמר שהוא צופה שפיכות רמים שתמשך לא יותר מעשרים רקות, וזה שיירה ראשון – ינצח. "מצידי", הוא אומר "כווראי שלא תכוא יריה".

דני מוסיף שהוא יכול לצייר כמה וכמה תסריטים שיוליכו למלחמת אחים, אך אין הוא רואה את הזוועה בעתיד הקרוב. הגן טוען כי "ישנן הסתות כצר השמאלי". הוא אינו חושב שנגיע למלחמת אחים, אך קורא להפטיק "מאמרי הסתה" שמתפרסמים על ידי

הצעירים של עפרה מאוד מעורכים. קוראים עיתון כל יום, מאזינים לחדשות. חוץ מדני, כמוכן. הבילוי שלחם הוא טיולים ופעילות ב"בני עקיבא". על המצב הם מדברים הרבה יותר "מאשר קורם". החיים כלכ האינתיפאדה אינם מעיכים על אושרם. יהונתן אפילו חש שהחיים בעסרה מעניקים לחייו יותר



בדבר אחד אין מחלוקת בין תלמידי עפוה ותלמידי "חריאלי" – בעניין חוראת הציונות מרכ: "משרד החינוך מכריו על שנה ודמוקים" במקום על שנת הציונות. כקושי מחנכים אותנו. ול מעוות שלא מחגכים אותך לאהוב את המקום שנו אוה חגון "הייתי רוצה לראות יותר ימי חינון בכתי-הספר, משהו כמו סידרת חינוך כצכאי ש

המחקר של חמכון הישראלי למחשרים צכאיים מצא, כ בית־הספר מדורג בתחתית הרשימה של הגוומין יהונתן: "פעם, מזמן, זרקו עלי אבנים, אז זרקתי משמעות. כולם אוהבים את עפרה. רק דני אומר שחיה המשפיעים על עמדות בני הנוער. סרמו לו חברים מעדיף לגור בעיר. דני הוא מורד, אבל מורד מקובל. קרובי משפחה, אמצעי התקשורה כמעל א מהנשאלים טענו שזהו תפקידו של בית הנים כשהוא מרכר הם מאזינים לו בדריכות עם הבעה את תלמידיו לקראת השירות הצבאי. משועשעת על פניהם. בניגור לחבריו, דווקא לדני אין לבטים. גם הוא וגם חבריו אינם מחלכטים כנושא אחד הראשי של צהיל, יש גם מסקנה אישית מהם המקיף שעשה: "יש לנו נוער חרכה יותר כלל. "עכשיו החלטתי סופית שאינני מאמין באלוהים", הוא אומר, ולרגע קשה לחאמין שהדברים

ללא כלים מחקריים, זו גם המסקנה שאנויה נאמרים בעמרה. אליה, סתם כך, משיחות ארוכות עם שמיניססים אינך מקנא לפעמים בחבריך שהאמונה כלכך צידי הקו הירוק.

"לא", הוא משיב ללא הסום. "לא, משום שלופן אמונתם מוטעית". רווקא כנושא השפחים הוא "כראש אתו" א

חבריו, אכל מניעיו אחרים. "אני פשוט לא תשנ שה יעזור אם נחזיר אותם", הוא אומר. "אני לא חקן שבסופו של דבר יהיה פה יותר מעם אתר, ואני פערן שוה יהיה העם שלי." ליהונתן אין תשובות בעניין זה. רק שאלות הו

חושב שכרגע התשובה היחירה היא "שב האל חקש. לשבת, להיות חוקים ולהמתיו".

בישיכה שלו, המורים אינם מביעים עמות אישיות. "הם באים להצביר רק חומר. וחבל שוה מי. אומרים התלמידים. "זה לא צריך להיות כך".

התלמירים של עפרה לא חשו מעורנות כה ונו בימי מלחמת לכנון, כפי שהם חשים נימי האינתיפארה. אולי, הם חושבים, מפני שאו היו צעיוש מאוד. הפעם המלחמה היא לפתחם. "אני חש שווני כבר מלחמה על הבית שלי", אומר יהונתן. 'לא נחץ

אני מגן על כיתי והמלחמה כבר כפנים".

חנן אומר שגם כימי מלחמת לבנון חש היני

על חורכן בית שלישי אין חושבים שם, נעשה

כעם, כפי שהוא חש היום. על מה הבעסו צה"ל ולת

ווה עניין קיומי, ובעורף מדברים על 'צבא כינוק, זמ

אכזר'. זה מרפה את ידי החיילים. זה גורם להימסים'.

יהונתן כטוח שהוא לא יחרב, אבל מיר ממויינו צ'

רק מקווה שאנשים לא ינטשו את הספינה. אני נס

מקווה שהכית חזה יהיה בית דתי, אכל פרצו

לחוקר הראשי דיר ראובן גל, לשעבר הפסיכות

דני חלמיש: "אשמח להרביו אם לא אכנס בגלל זה לכלא".

עומאית במעמרה.

אשתו במירוץ

אלה: האמנם העוברה שסוגיה פרס אינה לוקחת חלק כמסע הבחירות של כעלה בפרט ובחיים הפוליטיים ככלל, גורמת לו נוק אלקטוראליז תשובת שמעון פרס: 'נאינה ספר כתוב שאשה צריכה לקחת חלק פעיל נתפקיר של בעלהז סוניה פרס ממשיכה להיות מה שהיא – סוניה פרס, ולא רעייתו של מי שרץ להיות ראש הממשלה".

חיים ואוהבים

בעצם, קשה לאמוד את מידת הנזק או האיינזק שנעמירתה האיתנה של סוניה פרס בכל הנוגע לשמירת הפרטיות של אורה חייה, מפני שאין לרעת אין היו עוצדים פני הרברים אילו היתה סוניה פרס משנה את עורה ויוצאת לככרות לנאום לטוכת בעלה ונשם המערך. גם אין לרעת אם המערך היה אכן זוכה מקורות אילו היתה הגברת פרס נילווית לשמעון פרס משעותיו בוצ"ל, ואילו היתה מופיעה כאן בפני חוגי נסים בתקופת מערכת הבחירות. היא מעולם לא ואת ואף אשת מועמד כמעט ולא עשתה זאת מן. החל מפולה בך גוריון וכלה בלאה רבין.

אשה המוגדרת כרעייתו־של או כ"כל הזמן אשתר היא לא בריוק המתכונת של אשה היוצאת מן השמה של הפרטיות שלה. וסוניה פרס וקודמותיה אנן תיפקרו כרעיות־של. גם רעיית הגשיא, אורה היצוג, חרף אי הסכמתה הפנימית להופיע פעייתו־של, עריין לא מצאה את המתכון ליצור ישות

פן הצר השני ניצבת שולמית שמיר, שבחייה הצטיים היא לא פחות רעייתרשל בעלה מאשר סוניה שים אלא שהיא – במסגרת מערכת הבחירות – פעניינת לגלות פעילות פוליטית ולסייע בכך לבעלה ולמפלגתה. היא היתה עושה כן גם אילמלא היתה

עם פעילות המפלגה במסגרת תפקידה כיו"ר המועצה נשים צעירות מתחת לגיל 30. למען הזקן, ועתה העמידה עצמה לרשות מסע הבחירות של מפלגתה. הרבר לא ניכפה עליה והוא

גורם לה סיפוק.

הנטייה לערוך השוואות כינינו לכין כל מה שקורה אצל אמותנו הגדולה ארה"ב - תופשת גם כאן. שם לא כא בחשבון להריק מועמר לבית הלכן מבלי שאשתו תרוץ לצירו. שם עושים סקרים על הסיכוי של קיטי דוקאקים הרמוקרטית מול ברברה בוש, רעיית המועמר הרפובליקני. שם זכורים לי הסקרים האינטנסיוויים שנערכו על "סיכוייהן" של רוזלינר קארטר הרמוקרטית ונאנסי רייגן הרפובליקנית.

בארה"ב, נשות המועמדים ממלאות תפקיד נכבר ולו בשל הופעתן הכמעט מתמרת לצידו והיותן בת-לוויה במסעות המייגעים. וזאת שלא לרכר על מתן עצות, הפיכתן ליועץ־סתרים והיותן גורם מדרבן במירוץ. הרבקות במטרה של קיטי דוקאקים תיוכר בהיסטוריה של המירוצים לבית הלכן: היא עכרה ניתוח אורתופרי לא קל בחוליות הצוואר והופיעה לצד הבעל לאחר העדרות של כמה ימים, הישר ם מבית־החולים, ולא שכחה את החיוך. היא ורומותיה הנבירות הראשונות פאט ניקסון, נאנסי רייגן והשתים המתמודדות עתה – ממש נושאות את הבעל על כתפיהן לבית הלכן. הן מוכיחות רצון גרול,

ושאפתנות כמטט מאנאטית. ואילו אצלנו – מישהו זוכר סקר על סיכויי הגברת פרס מול הגברת שמירו סיכויי הגברת בגין המנוחה מול הגברת רבין, תיברל לחיים? רובן עומרות על זכותן לחיות בצידו של המירוץ המפרך.

בסקר הטלפוני שנערך על ידי טלסקר - מכון מחקר ליעוק לשיווק – מיוחר למוסף "סגנון" של "מעריב", השיבו 16 אחוזים מהנשאלים כי הם כער רעייה פעילה לראש ממשלה. 41 אחוזים תמכו ברעייה השומרת על חייה הפרטיים. לשאר לא היתה דעה. זאת אומרת: הקהל הישראלי אינו נוקט עמדה נחרצת באשר לשיתוף נשות המועמרים במירוץ. יש לציין כי בקרב נשים שמוצאן מאפריקה ואסיה יש נטיה קלה

אישית אני סכורה כי במירה שהסקרים מוכיחים שקיים פער מינים בהצכעה למען המועמד (נאמר ש־20% ממצביעי המערך הם גברים – ו־30% הן נשים) - חשוב שאשת המועמר תיכנס למשחק ותפגין נוכחות.

באותה מירה חשוב שהמועמר יתן דעתו יותר על

הסעיפים במצע העוסקים בענייני נשים. השנה היתה זו הפעם הראשונה שמרכז מפלגת חרות ישב ורן בנושא של אי הכללת נשים במקומות ריאליים ברשימה לכנסת. הנשים התעוררו כרגע שפגעו בהן בהתעלמות. ועריין לא הוכח הקשר התועלתני בין פסיביות/אקטיביות של אשת מועמר לכין מירת ההתחשבות של מרכז המפלגה בסעיפי הנשים וכשיתופן ב"שביעיות"...

טיפת ספר השירים של שולמית לפיד "שירי 🐿 📞 חלון" (הוצאת "כתר") היא רמויית שק. כן, האסוציאציה מדוייקת. זה ספר זכרון למיכל, בתה הבכורה, שנהרגה בתאונת דרכים. ספר שהיא "עטפה", לרבריה, גם כשירים אחרים

- אבל העיסר, לב הספר, הם שירי הוכרון. שלא כררכה ביקשה שולמית לפיד ("גיא־אוני". "כחרס הנשכר") מן ההוצאה שלה וגם מן האגשים הסרובים לה שלא להענים לספר את הטיפול היח"צני הרוחף המקובל לגבי כל ספר אחר. לפיד, שהיתה מוכ"ל אגורת הסופרים, מוסיפה ואומרת: "ביקשתי להימנע מלהשתתף כספורט הלאומי של הקמת אנדרטאות....

אז היא כתבה ספר, כאילו לעצמה, והעוברה שהוא מצא דרכו אל המו"ל ואל חנויות הספרים היא כאילו צרדית, טכנית, כלתי נמנעת. ומעבר לזה --קריאת הספר גורמת להתרגשות רכה גם למי שלא הכיר את מיכל. יש כו שירים מצמררים שקשה לעמור בהם. מה שמעורר את השאלה איך חיים איתם. אגי מכיאה את ה"קל" שכיניהם:

#### מיכל תמיד בת עשרים וארבע

מיכל נכנסת למונית מרימה קרסול עגלנל ונעל חדשוה. האם היא מחהו האם היא לותצתו שוער השומולד החם עוטף את מלח המשי של לחיה. האם היא בוכתו האם היא כועסתו את המעיל תוח אינני מכירח. אולי הוא חדש, אולי של חברה. ֹמי יתתני מעיל, מי נעל לרגלה. פנית פולחים את ההמון כסכין שורנים רגע דרר חלוו אוטובום מסע בקמפוס, על יד מיכל תמיד בת עשרים וארכע ואף פעם אינה פונה לאחור.

Biaeaio 42



# אסטרולוגיה חוסיין מלך ירדן, מבט אסטרולוגי מלך תוסיין הוא ללא ספק אחר המנהיגים נאמן – גם אם מתגלים, לפרקים, חילוקי רעות בין אלא מתוך אהכה והערצה כנה לאישיותן. חוסיין לעולם לא יבגור כיריד אמת. הוא כעל

הנכונים, הרגישים והחיוכיים כאזורגו. הוא נו־ לד ב־14.11.35 בשעה 2.30 לפנות בוקר. מפת לידתו בעלת איכות נדירה, שכן רוכ כוכביה פזורים ועומדים נגקודות "אסטרטגיות" אופטימאליות בעבורם: כוכב הפעילות נמצא במזל אחראי ושאפתן, כוכב החשיבה – במזל של עומק ותבונה. כוכב הרגש – במזל רגיש ומשפחתי וכוכב החברה – במול של עירון והתחשבות. אפילו כוכב המזל מתרווח לו בקשת, הנחשב למזל "ממוזל".

בקשריו החברתיים האיש מקסים: שקט, ערין, חייכן ונעים הליכות. רגיש ובעל כושר הזרהות, ער לזולת, למחשבותיו ולתחושותיו. הוא פסיכולוג טבעי היודע במי לבטוח, ממי להיוהר וכיצר להפיק מכל אדם את המירב. קשה להפתיע אותו. הוא עוקב אחר התרחשויות בהתהוותן, קולט את המוטיווציות המונחות ביסודן, תווה את כיוון התפתחותן – ומתערב כצורה החלטית וחד־משמעית כאשר הכיוון אינו

למרות הבועם והחייכנות הוא ארם סגור, שאינו חושף אפילו טפח מדעותיו ורגשותיו. אמרנו שקשה להפתיע אותו, אך הוא עצמו מפתיע – ולא משום שהוא חסר יציבות או פועל על פי גחמות. היפוכו של רבר. חוסיין שוקל כל אחד ממהלכיו, וחוזר ושוקל ו"מכשל" כל רעיון במחו עד שיהיה מושלם ולא ימצא בו דופי. אלא שהוא לא מהמשתפים. רעיון נולד במוחו בהכזק ומתכשל בו לאיטו – עד שהוא מוכן ליישם. היישום עצמו מהיר, החלטי וחסר רחמים והוא מכה את הסוכבים אותו, שלא היו ערים ליסורי התהוותו, כהפתעה מוחלטת.

יחר עם זאת חוסיין אינו זאב בורד. יש לו אנשי סוד נכתרים (יתכן שמרוכר באדם אחר או שניים) עמם הוא יכול לחלס את סורותיו. אלה יהיו, כמוכן, אנשים שנאמנותם לו אינה מוסלת בספק. נראה שאחיו הוא אחד מאנשי סורו, שכן הוא מסחמן, בהורוסקופ, כתומך

השניים. בכלל, חוסיין התכרך בידידי נפש המוכנים ללכת בשבילו כאש וכמים לא רק בזכות היותו מלכם,

חוסיין הוא איש משפחה מובהק, אכ חם ובעל

הוכרנו את כוכב החשיבה של חוסיין וציינו את ההגיון והתכונה שהוא מעניק לו. אלא שכצד מעלותיו, נתון כוכב זה גם תחת השפעתו השלילית של כוכב

עַרכים אגושיים־חברתיים גבוהים ואת ערכיו הוא הופד לדרך חיים. הוא הוגן והגון ביחסיו עם הזולת ומצפה ממנו ליחס רומה. הוא נותן מעצמו מכל הלכ וללא היסוס ואם ידרש להקריב – יעשה זאת ברוח טובה. אך אוי למי שכגד או עקף את סמכותו או למי שחותר תחת האינטרסים שלו ושל עמו. המלך יחסל את אויביו כאותה נחישות ועוצמה כה יתמוך בירירו. יחד עם זאת, הוא אינו נוקם ואינו נוטר. משהרחיק מעליו את האיום – יניה לאויביו ויתפנה לעיסוקים אחרים, סונסטרוקטיביים יותר.

מתחשב. אל עמו הוא מתייחם כאל משפחתו המורחבת: כולם ילדיו. הוא רואג להם ופורש הסותו עליהם כאב המגן על ילדיו. בעבר הלא רחוק, היו גם תושבי הגרה בניו. אך כהדרגה הם התרחקו מכור מחצכתם: הבנים בגרו ולקהו להם אכ אתר תחתיו – את אש"ף. אלמלא "בגירה" זו לא היה הוסיין מתנתק מהגרה, גם אם נדמה היה לו שמעשה זה יקרם את ענייניו. למרות שהניתוק אינו אלא תחבולה שמטרתה להחקיש את אש"ף ולהחזיר אליו את השטחים, הרי שיש במעשה זה גם סממו קל של "ענישה" לבנים שטרתו, משהו בנוסה של: נראה אתכם מסתדרים עם אש"ף, שהערפתם אותו

שני מוקדי בעיות קיימים בהורוסקום של המלך חוסיין. האחר קשור לטרגדיות אישיות־משפחתיות ואינו מענייננו כאן. השני חשוב יותר, שכן יש לו השלכות על החלטותיו הפוליטיות.

אדור – אורנוט – שאופיו נמהר, פרוע וחסר סבלנות.

אמנם אין בכוחו של אורגוס לערער את חשיבת ווסין דרך קבע; אך אחת לכמה שנים, כאשר מותקפת אות מערכת כוכבים במפת לידתו – נוטש אותו הגיונו הבריא והמעשי, כושר השיפוט שלו מתערער והא עושה טעויות גורליות. שתי הטעויות הגדולות בהיי אכן ארעו בתקופות אלה של שפל השיבתי. האות ב־1967, כאשר חוסיין נכנס למלחמה ואיבר מחגית ממלכתו: השניה – ב־1973, כאשר נמנע מלהצשף למלחמה והפסיד הזרמנות לשוב ולוכות לפחות נחלק

מאותה ממלכה.

אותה מערכת כוכבים בעייתית שונ הותקה במארם 88'. סביר להניח שאז נולד גמוחו רעיון ההתנתקות מהגרה. בו ומנית החל להיווצר כמש לידתו צירוף כוכבים חרש ומסוכן הגורם לעושל כראיית המציאות ולאופטימיות בלתי מבוססת מת גיסא, ולצורך כשליטה וכהאדרה עצמית מאדו ההשפעה המעורפלת הזו תימשך עוד כשנתיים, ומ תפנה מקומה לתקופה הרת תהפוכות וסכנות שתתפתח לשיא בין מרץ לאוקטובר 1991.

אין כל אפשרות לרעת אם בעיות 1991 של תוסיין תהיינה פרי תרגיל ההתנתקות העכשווי, צ האם צפויות לו בעיות חרשות. ניתן לומר נכטחן שתרגיל ההתנתקות לא ישיג את המטרות המקוה, רהיינו – לא יחזיר לחוסיין את השטחים, לא יחלים את הפלג האש"פי הקיצוני ולא יסחום מישראל ויתורים מפליגים. כאותה מידה של בטחון ניתן לחוח לשנת 1991 לחצים כברים על חוסייו, שינויים מחוק לכת, איבוד שליטה ולפחות חלקי) בעניינים ואולי, במקרה הגרוע ביותר – אפילו סכנה לחייו.

מכל מקום, חוסיין הולך ומסתבך נמהלך שישה ויעלה כמו גולם על יוצרו. יש לפות שוושו המצויינים ומזלו יעמרו לו במשכרים העתירים לנוח על ראשו, שכן בתבונתו, כשפיותו, כאומז לנו ובערכיו האנושיים – זוסיין הוא תופעה נדירה נמי

#### תחזית לשבוע שבין 30 בספטמבר ל־6 באוקטובר

אינטימיות נעימת.

(19 במברואר עד 20 במארס)

(ברצמבר עד 19 בינואר) (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר) אין זה זמן עוב לחיפוש מגורים, וגם העני דברים באמצעות עכודה שגרחית, אך יינים המשפטיים מבולכלים עכשיו. מוטב לעסוק בלימוד, או במשיבה וצינית, שכן לשם קידום ווקריירוו. עם זאת, בידקו היי כושר הריכוז שלכם במיטבו. גם בתחום טב הצעות שתשמעו. בין אותכים צפויה החברתי צפויה השגוע מצלחה.

לא כדאי בימים אלה לנסות לויוס כספים למטרות מיוחדות, אך המצב הכלכלי שפיר למדי. השבוע מוטב לשמור על תגבר עליתן. זה זמן טוב למפגשים עם רצונכה. בענייני קריירה חשיפוט שלכם יה להיסוף. ביחסים עם חבר עליתן חשאיות. תוכלו לקבל החלטה חשובת הרומנטי, לעומת ואת, שוב, כמו בענייני קניות חשובות. כדאי לתתנלע בעיות. בתחום היצירתי אשו בענייני קריידה אם תשכילו לשלב בילוי אינו מוצלה במיוחד. חדשות השוכות יגיי ים עם עסקים.

. (22 בנובמבר עד 21 בדצמבר) חמישור המיתסי יחית השבוע מורכב ומ" מוסח לעורד את אחדתנם באמצעים בל" ויות חקשורות בעסקות פינוסיות. לעומת חניתו לו לנצל אתכם מבחינת בשו בולבל, ויחיות עליכם לחנן על האינטרסים מי כשרים. התמקדו בעסקים ובקידום זאת, שיחות בארבע עיניים עם שותמים מתחקדמות בתחום הקריורה עולים מתחקדמות בתחום הקריורה עליכם מתחקדמות בתחום הקריורה עולים עוניים עם שותמים מתחקדמות בתחום הקריורה עוניים עם שותמים התחום הקריורה עוניים עם שותמים בתחום הקריורה עוניים עוניים עם שותמים בתחום הקריורה עוניים עם שותמים בתחום הקריורה עוניים עם שותמים בתחום הקריורה עם שותמים בתחום הקריורה עוניים עוניים עוניים עם שותמים בתחום התחום התחום התחום התחום התחום בתחום התחום הת שלכם. אתם מאוד בולטים ענשיו במעילי האינטרטים. הוכלו ליצור עתה קשרים ובני זוג עשויות להועיל מאוד לשני הצד: ות איטית בימים אלה. לשבור ושני או יות חברתיות הוכלו גם ליהנת משיחה שובים בנטיבות חברתיות. צפויות החלי דים. זה זמן טוב לעיסוקים יצירתים ודוי שור הביתי העניינים מתנה של מי

8122210 44° 

(12 ביוני עד 22 ביולי) (21 במארס עד 19 באפריל) אם כי אינכם בעוחים כעת נמעמרכם נק השכוע לא מצליחו, מן הסתם, לחשיג אם כי אין זה זמן מוצלה להבעת הרעיו־ גות שלכם, שותף או בן זוג יגלח תמיכה שר עם מישרו קרוב, בענייני חבית והל בהחלט כדאי לפעול מאחורי הקלעים דבה. תוכניות הקשורות בעסקים עלולות לחשתבש עכשיו, אך אולי מוטב כך. בתי מקבלים החלטות ובונות. שיחה עם גן

(20 באפריל עד 20 במאי) אתם מרנישים שמישהו מאכוב אתכם (23 ביולי עד 22 באוגוסט) בעיות מסויימות עלולות לצוץ עכשיו בק" בתחום העסקי, אך באמצעות שיחה ישי" בימום אלה תצטרכו להישמד מפון חלי שר לולדום, אך יש לחיום שתטלומי להי שר לילדים, אך יש לחנוח שתצליתו לת' דה הוכלו לפתוד את הבעית לשביעות מות בחקיץ בזמן חעבודה יש לנו מי לקבל הומנות חברתיות.

> תאומים (21 במאי עד 20 ביוני)

בודה מטרותיכם ברורות מאור, ואתם משפחה תשפר את המצב. תוכלו לשלג

בכיוון הנכון. תיחבן ארובה ממבע ואפונ

(23 באוגוסט עד 22 בספטמבר) לא כראי להלוות השבוע כספים; מישחו בימים אלה יש אתם עלולים לעשות טער. ום אם איכפה לכם מאוד ממישה תטוב ביותר.

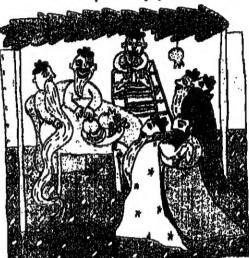




355 בספסבר 1988 י"ם בחשרי חשמ"ם נליון

עריכה בח דורה בר עריכה נראפיח חוה עילם

#### שְּבְעָה אוֹרְחִים



עָרוּנְי הַבָּא

רשרש רמון

ובור הופיעד

אָהֶרן.

עם נֶבֶל.

הַנִּיעַ, מְלַדְּ

פְּלְאֵי, פְּלְאִים

שְּבְעָה אוֹרְהִים

אַבְּרָהָם יִצְּחָק וְיַעֻקּב

מנינים מוכות לרב

יושף משה ואהרן

וְיַתְּדֶוֹ שֶׁרִים הַלָּל

ונוב מאינונו

בָּחֲצות הַלָּיל

פַלאי פָּלְאים שְּבְעָה אוֹרְחַים.

הָרָאשוֹן,וְקָן לוֹ שֶׁב אבדתם כתנה נגב

ומנו פרום כוכב צווק אָל ספרוּג וכנס יצחק

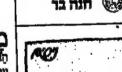
מנאת מלם אָז יִעקב שְלַרוֹ אַלָּי צורכות לוגד

יוֹסַף, עָנטוּר נְּלִיכַוֹת זְחָב כושרו, עם וְדי בּוְרוֹשוֹנְנִיו.

Biagalo 46

יבוא שלום על ישראל

חנה בר



מד כבר

משתמש

כיום

201712

עמודי חשמל לְחַבוּנִיהָם, שְּבּינֵיהָם בַּבְלִי חַשְּׁמֵל אֶרֻנִּים, הַמְּבַשִּׁים אָת כָּל חָעַיר לארמה ולדתקה: מוּבָן שָלא. נִּבְלַי הַחָשְׁמֵל בַנִּיעִים אָל כָּל לְהַמְּעַלָּת מַכִּשִּירִים שוֹנִים. בְּלִי חָתַשְּׁמַל

מנייחנת חשמל, המישרת חשמל, לרבנות

הודות לְמָנוֹעַ קָּטָן אַף רַב עָצְמָה. שִּיִּהְיָה

יכוינו.

רדיו, טָלְצון וְעוד, יוּמַסָף עַנְּזה מָבְשְּיִר חָדֶש – מְעַעַ אָטוֹמָי בּיוֹנִי. יורם אורעד

מְבִיאָה מַזְּל רַק כָּל עוד הִיא קְנוּרָה, דובוני אכפת לי – ואין יודעים מה בתוכה. רק לאחר זמן, הפתעה נעימה! בְּשָׁבְּעוּלָת הַקַבְּקָה הוֹכִיחָה אֶת עַצְּמָה מרשים הדבונים למילי לפתח אומה

עפ"י קדרת השלויונה

כָּתַב וּבְיֵם: וְיִדִי שַׁתַּם

מוּסִיקה: מִישָה בֶּלְכָרוֹבִיץ

הַּבְּאוּרָה: בָּנִי לוּטִינְבֶּרג

תּלְבשוֹת: צִיוֹן וְדַבְּנָה קְהָּלֶּה

שֹּחָאָנִים: דְּוֹד בְּרוּנְי

יוֹאֵל לִיבָה יָסָה גּבָּאי

עקרה יקה גידי שחם.

ארבעה דבונים צבעוניים סמימים

עולים על הבְּמָה מיָד עם פְּתִיסת

סבָּמָה לְיַד יַעַר מְרְגָשוֹת.

דְּעָוְרַת מַכשִירֵי קֹר הַם מַצְלִיתִים

דַבוֹנֵי אָכָנָת־לִי יֵש לְחָם נֵשֶׁק

משַׂלָהָם: הָבָן־אוֹר. בְּשָׁהַם קוֹרָאִים

לעורתה של אבן האור מיא זורסת

וּמְמִפֶּח אָת כָּל מַלֹר שֶבּחוּץ וְשבּלֵב.

וביו בל שלת נשנה נקדה ושמה מילי

המשפעטפת ומתלוננת כל הומן: לא

אָכְפָּת־לִי וְכְנְסִים לְפְעוּלָח: הַם מַנִּיעִים

אַגַיה וּמְבִיאִים לָחּ אַפְסַת אָמֶעַ אָסוּר

טוב לה, יש מפלצת בארון. דבוני

לַסַקּפִּיא אָת הַיַּעַר.

ספענה: לעלילי המוסיקה פוצחים



דַבוֹנֵי אַכָּפָת־לִי בְּנָמֶר, הַם חַיִּים בֵּין קצונים. נש לקם אפים דמוני לב ולכל אָחָד צָבֶע מִשֶׁלוֹ: בִּצְבָעִים שֶל תְּכֵלֶת, נרד, כתם וצהב מקפצים דב-משאלות לילה דב, דב שמת, וובילביטוב על ספופיקה קצבית וקליטה וסצונים סאנירים מעליחים לומום אותה ספור המצעה הוא מלחמת השובים בְּשְמִינְה רָאשוֹנֶח. שְׂמַהְתֵּי לְנָלוֹת חַן בָּרָעִים: פְּרוֹפָסוֹר לִב־קר וְעוֹוְרוֹ לֵב־שְּׁפְל ואַסְמָּטיֹּאָה בּהַפְאָה בְּדוֹלָה בְּל בָּדְּ, מְתַּבְוּנִים מְזְמָה אָיַמָּה – לְתִשְׁתַּלֵּט עַל קעולם ולטקפיא אותו. בצעד ראשון

סקינגדת לאולמות גדולים. זו סיסח ספְּתָּעָה נְעימָה בְּהָתָלֵט. בְּמַחֶלִיף הָם מְנִפִּים לְסִקְבִּיא אָת יַעֵר הָרְנְשוֹת, לאוירה אינטימית שמש קטע, שבו של לכבות אדמים פורחים בין עופי יורדים שני דבונים לקסל ולוסצים את ירי טצופים. ססודהות סיתה הָעצים שַׁלוֹ וּמַדִּיפִים נִיחוֹחוֹת נְעֵימִים. מְלַאָה. רַבִּים אָמוּ מְמְּקוֹמוֹתִיהָם, כְּדִי לא לססמיץ את המודמנות לנעת בּדָבוֹנִים סַּסְבִיבִים סָאָכְפָּתִיִּים וּלְאָבַּי מהם אוצת רום ועדור. פרופסור לביאר הפף בסוף ההצנה לפרופטור לביםם

וְסַפָּק סוֹף טוֹב (חָפִי־אָנְד) לַצּוֹפִים אין בְּכִצְנָת זוֹ בְשׁוֹרוֹת אַמְנוּתִיּוֹת א חשקיות מפחיעות, אַבְל סאוֹסִים יוֹצְאִים מִמֶּנְרוֹ בְּלַב־חַם.

גילה קופף





הַשָּׁישׁ אָשָּׁיף תְּיִי נְּיִתְי בֵּירְתְי בַּנוֹעַ אָטוֹרְתִי נַּתְיִשְׁיִּר תְּיִר בַּירְתְי

הַמַּנִּיעָ אָל בִּיחַנוּ, מְאָמְצְעוּת בַּבְּלִי הַּחַשְּׁמָל, לא חָיִינוּ מְסְנָּלִים לְהַבְּעִיל אָת אוֹנֶים מַבְשִירִים. הַבְּבָלִית מוֹבִילִית הַשְּמֵל

ןאולָם יִתְּבָן שָּׁתּוֹף חֲבִשִּׁים שְנָה בְּבָר לא יָהְיָה צַּדְּרָ נְּבְּבָלִים הָאֵלָה וּכְוּמֵילָא נַם לֹא בְּעַמּוּדִים הַמַּיַּחַוִיקִים אוֹחָם. כָּל זאת



לשפאר בוראה הסביבה. המשע בה יחסף בַּאַרָעוּ הַפַּסְקוֹת תַשְּׁבֵל, אוֹנְען עָלִינוּ לְטְׁבּ בֹּלְלָל חֵׁתְנַצֵּוּ הְּלְנִיִּים בְּלְּעַרְבָּת חַחָשְׁעַל בַּ

וְאֶל חַמַבְשִירִים הַבַּיתִיִּים הַרְבִּים שְּבְּיַ פֿיִבִים בִּיִבִינוּ, פְּנוֹן בַּמְשָׁב בַּיוִנִי, טְלְוּיוְיָה



מאטאקן אַלְחָלוּ וּבְנָהּ מִדְחָת לְנַאָּבַק

בחיות הוועמות. או לכשוף נחלצו

לְאַחַר שֶּׁפְּבְלוּ בְּצִיעוֹת קַלּוֹת בְּלְבֶּד.

מַרוֹבֶה לְעַבֶּר הָאָרְיוֹת וְהַנְמִרִים. שֶּוּרְגְּעוּ

המקרית אַרְעָה על רָאַע אִי סּצְלָּמָתוֹ

הפָּרָשָה הַסְפּיִמָּה לְאַמַר שָּאָמָד

משוקרי הקךקס ירה שבע יריות

שֶל אַמָד מָבּין הָאָרִיוֹת לְבַצְּעַ אָת

הפּבְּקִיד שָהַשל עָלָיו. אַרְיֵה זֶה,

"טוֹמִר", שַפָּסֵד מַסְצְלֶפֶת הַמְאַמֵּן

בּאָשֶר נפֶת סמְאַלֵּף לְהַתְּעָרַב, מָּאַף

אותו אסד האַרוות. אַמּוֹ, אַף הִיא

על יִדי שְאָר הָאָרָיוֹת שֶבּוִירָה.

רב הצופים נקלטו בבקלח מן

הקרקס. לבשוף, כּאשר הספוּמה

הפרשח מבלי שמישחו יפגע קשה.

קריעו הנותרים למאלפים, שנאלצו

לשהות במשף שעסים בבית חולים

לְצֹרֶךְ קפוּל בְּנְצְעֵיוּןם.

מִאַלֶּחָת סיוֹת, סָשָׁת לְעָוֹנְתוֹ וְהַתְּאָחָה

הָתְנגֵשׁ בְּזוּג הַנְּמָרִים וְאֵלֶה תְּקְפּוּ אוֹתוֹ.

#### צה הולך

#### גּן חַיּוֹת בְּתַרְמִיל

בחוץ לאָנץ וּפְאַידי המָכֶּם מְבּאָשִים לפולם מונדות, סם מצפים לראות בהן קפצים – קפצים אישיים או דברים שָׁאָנִינוּ, מָמִיד הָסָצִים. תָּאַרוּ לְעַצְּמְכֶּם

מה הַנְנִישוּ פְּקִידִי הַמֶּבֶּם בִּנְמֵל התעופה של פרים באשר באשו מצעיר צרפתי בן 19, שָׁקזר מַאַפְריאָה, לפְתֹּם שנו פרמילים וכיצאו בקם פו חיות

בשרמילים היו 64 נחשי פיתון, 37 לְטָאוֹת וְדִירוֹת, 20 צָבָּים. ר-3 צָבְּעוֹנִים. בָל הַיִצוּרִים שֶׁהָיוּ בַּתַּרְמִילִים משתיכים למיני סיות הנתונים בסבנת סּבְּחָדָה. כַּלֶּם עָבָרוּ בְּשָׁלוֹם אָת הַשִּׁיסְה ונם ומצאים עכשו בגן סחיות של

עוד משהו על סיות. מאלף אָרְיוֹת׳



ולשתעשעים

כין הפוחרים יוערל מחשב כיט

עניגלנוטו

אַרְבָּעָת הַמִּינִים.

מה זָהוּ אָניבָם וְשִׁימָת מָלִּים, שְּלֶּכְאוֹרָה אֵין קשְר אָם הָשָּׁהּ אָת סָדָד הָאנּהִיוּת הְנַלְּבָּלוּ מִלִּים הָדְשׁוּת הָשָּׁשׁרוֹת לְחָמִ קרבע הפום בלול נדל השגור.

שַבְצוּ אֶת אַרְבַּעַת המינים בַּטַתַוֹף עַשִּׁמִּלְבַּגוּע הֹּנִטְוֹרָם זָה לְתִּבָּל אָע

אנתנו וְחַיָּכָה אָל יְעֵל, הַבּּיבִּי סִיטְר שהם יודעים".

אַתְּ לא מְפַּחָדָת מִנְּחָשִים, וְכוּוו" שְּאַל "לְּמָּהו" עֶנְּתָּה יְעֵל, מְוֹנּתָה מְעַטּ יפי רַק לְפָנֵי יוֹמֵיִם, כְּשְׁהָיְנְתה כְּאן נֹנֵה,

הַבַּיבִּי טִיטָר הַשְּנִיְה", הְסְבִּיר לִיאור

אני כבר צא סתם

בְּּטְבְּלֶנוּת, "הִיא הְיְחָה צְּרִיכָה לַעֻוֹר לְנוּ

## היומן המטריף עולי

## בֵּיבִי סִיטֵר

בֶּל הָעִנְיָן הָזֶּה לֹא נְעִים לִי, בְחַיִי. אַני לא צַּרָיך בַּיבִי סִיטָר. מָה אַנִי, תּניגוקנו נָם לִיאוֹר, אָחִי הָקָטֶן, אומָר שָהוא לא צַרִיךְ בֵּיבִּי סִיטֵר. מָה הוּא, תִימֹקנוּ בְּכָל בָּעָם שָאָנוּ עוֹשִים בִשְהוּ לא טוב, צועקים עלינו אַבָּא וְאִבְּא בְּכָעַס: "מָה אָתַכָם, אָתָם תִּינוֹקוֹתוֹ" וכִשְׁהָם רוֹצִים

שְנְּעֲשָּה מַשְּהוּ מְיֻחָד, הַם יַנִידוּ לְנו: "נו, חָבֶּךֶ׳ח, אַתָּם בְּבֶר יְלְדִים נְדוֹלִים, מַמִּש אַבְל בָּעֶרֶב, בְּשְׁהַם הוּלְכִים לְסָרָט, הַצְּנֵה או קון צרט. הַם חַיָּבִים לְהַוְמִין מִישְהי

וְנָם אָז, כְשְּׁתְּמִסוּ עַרְבִי אָחָד נוֹנָב מִנוּטְבִין, הַשְּׁכָנָה שְּלְנוֹ, בָאִמְצָע הַלְּיִלָּה, הּתְבָרַר שָהוא הָיָח בִּכְלָל יָהודי". מָהַפּוֹשְׁב, אַיזוֹ נָעֲרָה, שְׁתַּעֲשָה לְנוּ בִּיבִי אָתְ יוֹדַעַת", הִמְשַּׁכְתִי, "אַתְ לֹא צְּרִיכְה 'אָתְ אַתָּה יוֹדַעַ שְאָנוּ ִמְבִיאִים אוֹתָה בִּשְׁבִילְוּ"

לָדָאג. לִיאור וָאֲני נשְׁכור עְלִיךְ״. יַעָל נְפְּתָה לְחִיוַך. לִיאור הַתְּקָרֵב אַלֶּיהָ, יוֹאָב", מַסְבִּיר לִי אַבְּא. "אִם זָה הְיָה תְּלוֹי נראָח שָהִיא מָצְאָה תַּן בִעִינִיוּ, כְּזֹאת, בֵּי, הַיִּיתִי מִשְּאִיר אַתְּבָם לְבַּר, אֲבֶּל אִמְא דּוּאָנָת..." אַנִי רָנִיל לִישוֹן כָאן, בְּסַלוֹן", הוא אְכַּר

אָמָא אוֹפֶרָת שָהָיא יוֹחָר רְעּעָה כָּשְנִשְאַר לָה, "אָמָא וְאַבָּא מַרְשִים לִי, וְאַנִי לא יְכֹל בָּבָיִת מִישְהוּ נָּדול. הִיא אומָנְת לִי: "זָח לְהַלָּדָם בְּלִי לְהַנִּיִת אָת ראשִי עֵל הַבָּּרָף... בָּשְבִיל הַהַּרְגִּשָּׁה שְלִי, יוֹאָבִי, כָּדִי שְכִשְאַנִי שַׁלָּדְ, אֲנִי מִתְכַּוּן". מַאֲזִינָה לְקּוֹנְצָרט אָתוּש שְּאַנִי רְנוּעָה "מָה, בָּאֵמָתוּ" וְּנְחְקָּקָה יָעֵל, "בְּסָדָר, אִם [ה נות לָּדְּ, בְּבַקשָׁה".

יותר, אתה מביוו" אָרָמול תַתְקַשּוּ אִמְא וְאַבָּא לְמִצא כִּיבִי סִיטָר. כָּל הַבְּנוֹת שְהַם מַבִּירִים הִיוּ כְּבָר תְשַּׁסוֹת בְּעִנְיָנִים אֲחַרִים. לְבַסוֹף הַם הַבִּיאוּ מְישֶהִי מְפֹּוֹשְׁב אַחַר, סְכוּוּך לְנִּוּשֶׁב שֶּלְנוּ. "אָוֹ שָׁלוֹם, וְלְדּוּדְס", אָבִּוָר אִמָא, נִשְּׁקָה " עַּחַדְשָׁה: "תַּם יַהְיוּ יְלְדִים טוֹבִים, כְּמּנּ

אַתַור בָּוּ הַם הָלְכוּ וּמִיָּד הָלָכְנוּ לִיאוֹר וַאֲנִי וְהַתְנַשַּׁבְנוּ לְיַר יָעֵל, הַשְּׁמַרְטֶבִּית הַהָּיֻרְשְׁח

יועקשו אַתְּ רָק צְרִיכָה לְּכָבּוֹת אָת הַפְּלְנִיוְיָה, שְּּפּוֹרָא מְבְּרִישָה לִי לְנַדְּדָם", הָּמְשִׁיזּוּ הַקְּעָן בַּדְרִישוֹתָניו, "וְגָם אָת הְאוֹרוֹת". וְאָנִי הּוֹסְפְּתִי: "הוּא רְנִיל, מַה ינֶה אַרְנָּוּו" שְאֵלָה יָעֵל, לְאַתַר שְּׁבְּּנִנּוּ '

לִיאוֹר הַסְתַיִּר בְּנוחות עַל הַסַבְּה, כְּשְהוּא

הַיִּכְהִי בִּמְבוּכָה וּכְמוֹ הַתְוֹצְּלְהִי עַל מַעֲשִׁיוּ

מָנִיתַ אָת ראשו עָל בַּרְכָה שְל יְעַל. אֲנִי

שְל אָחִי הַּקְּטְן: "הוּא רְגִיל כְּּכָה..."

לְסָלַק נְחָש אָחָד, שְנִכְנַס מָהַחַלוֹן עְל

הַתָּדֵר שַׁלָנוּ וְהַסְתִּעֵּר בְּתַתַּת לֶמְיָה".

ּנְעָנֵעְתִי בִּרֹאשִי לְאַוֹת הַסְכָּמָה וְיְעֵל

י...וְאַתְ פִּכְלָל גַם לֹא צְּרִיכְה לְמָתִד

מַהְעַרְבִּים שְמִטְתּוֹבְבִּים כְאוֹ, בַבָּרְן סִים".

הָצֶטְרָפָתִי בְּמַרָץ, "הָם מָאֹד יְדִידוֹתיִים.

אָת הָאוֹרוֹת וְנוֹתַרְנוֹ יוֹשְׁכִים בָּחָשְׁכָח. אַנִיז אַנִי נְשְאַר עַר, כִּי אַתְרָת כִּוּי יִשְׁכֹּוּר רַשָּׁם אִיטוֹ אַבִּירָם

#### פתרווח וא לשלוח ל'טעריב לילדים' ח.ד 20044 ח"א הרפתקאות מלפפון פרק פ כתב וצייר אורי פינק



47 Blagaio